

Collectie Ledeboer. "Gedichten, 1833-1834" en "Correspondentie van, aan en over L. G. C. Ledeboer"

<https://hdl.handle.net/1874/426210>

I N H O U D

Proponent	
A. A. van den Ende aan B. Ledeboer 3-9-1834*	
B. Op de 46ste gedenkdag der trouwvereëning mijner ouders, alsmede op 't feest der herstelling van Vader! (gedicht) 2-10-1833*	
C. Op de 70ste verjaardag mijns vaders (gedicht) 26-2-1834*	
D. Bij den dood mijner oudste zuster (gedicht) 9-12-1834	
E. Het beproefd geloof (gedicht) z.j.	
F. Bemoeiding (gedicht) z.j.	
Predikant te Benthuizen en bekering	
1. L. G. C. Ledeboer aan zijn vader 22-11-1838	
2. A. van den Ende aan B. Ledeboer 28-11-1838*	
3. L. G. C. Ledeboer aan zijn ouders dec. 1838	
4. B. Ledeboer aan L. G. C. Ledeboer, jaarw. 1838/39	
5. L. G. C. Ledeboer aan zijn ouders, jaarw. 1838/39	
6. L. G. C. Ledeboer aan zijn ouders 5-1-1839	
7. L. G. C. Ledeboer aan zijn ouders 14-1-1839	
8. L. G. C. Ledeboer aan zijn broers en zusters 15-1-1839	
9. P. J. Ledeboer aan zijn vader 30-1-1839	
10. L. G. C. Ledeboer aan zijn vader 26-2-1839 of '40	
11. L. G. C. Ledeboer aan zijn moeder 4-11-1839	
12. L. G. C. Ledeboer aan zijn ouders 5-1-1840	
13. L. G. C. Ledeboer aan zijn ouders 25-1-1840	
14. L. G. C. Ledeboer aan zijn ouders 25-9-1840	
Tijdens zijn schorsing	
15. L. G. C. Ledeboer aan zijn ouders 20-10-1840	
16. L. G. C. Ledeboer aan zijn ouders 29-10-1840	
17. L. G. C. Ledeboer aan zijn ouders 6-11-1840	
18. L. G. C. Ledeboer aan zijn moeder 11-11-1840	
19. J. Clarisse aan B. Ledeboer 16-11-1840	
20. A. van den Ende aan B. Ledeboer 17-11-1840	
21. G. van Kooten aan B. Ledeboer 22-11-1840	
22. H. Oort aan B. Ledeboer 26-11-1840?	
22a. K. Simons aan A. M. Ledeboer 20-11-1840*	
23. I. G. J. v. d. Bosch aan W. van Rossem 23-11-1840	
24. P. Vlasveld aan B. Ledeboer 23-11-1840	
Ontmoeting van L. G. C. Ledeboer bij K. van Wijk te Bodegraven	
25. L. G. C. Ledeboer aan zijn ouders 23-11-1840	
26. J. Clarisse aan B. Ledeboer 28-11-1840	
27. J. Clarisse aan B. Ledeboer 30-11-1840	
28. A. van den Ende aan B. Ledeboer 1-12-1840*	
29. L. G. C. Ledeboer aan zijn ouders 11-12-1840	
30. A. van den Ende aan B. Ledeboer 27-12-1840*	
31. Enkele notities van B. Ledeboer z.j.	
Na zijn afzetting	
32. A. van den Ende aan B. Ledeboer 14-1-1841*	
33. A. van den Ende aan B. Ledeboer 28-1-1841*	
34. A. van den Ende aan B. Ledeboer 19-3-1841*	
35. A. van den Ende aan B. Ledeboer 30-3-1841*	
36. A. van den Ende aan B. Ledeboer 13-4-1841*	
37. L. G. C. Ledeboer aan zijn moeder 9-9-1841	
38. A. van den Ende aan B. Ledeboer 25-9-1841*	
39. A. van den Ende aan B. Ledeboer 20-2-1842*	
40. A. van den Ende aan B. Ledeboer 25-6-1842*	
41. A. M. Ledeboer aan L. G. C. Ledeboer 10-9-1842	
42. A. van den Ende aan B. Ledeboer 28-12-1842*	
43. A. van den Ende aan B. Ledeboer 8-5-1843*	
44. A. van den Ende aan B. Ledeboer 6-6-1843*	
45. A. van den Ende aan B. Ledeboer 28-6-1843*	
46. A. van den Ende aan B. Ledeboer 30-7-1843*	
47. A. van den Ende aan B. Ledeboer 10-9-1843*	
48. A. van den Ende aan B. Ledeboer 12-12-1843*	
49. A. van den Ende aan B. Ledeboer 10-2-1844*	
50. A. van den Ende aan B. Ledeboer 10-2-1845*	
51. A. van den Ende aan B. Ledeboer 8-3-1845*	
52. A. van den Ende aan B. Ledeboer 23-6-1845*	
53. A. van den Ende aan B. Ledeboer 10-4-1846*	
54. L. G. C. Ledeboer aan een broer 9-5-1845	
55. L. G. C. Ledeboer aan L. V. Ledeboer z.j.	

*Dit zijn (gedeelten uit) brieven van A. van den Ende aan B. Ledeboer. Deze familiecorrespondentie bestaat uit ongeveer 190 brieven en wordt bewaard in het Archief Mr. L. V. Ledeboer te Heemstede.

15. B. 26¹

15. B. 26 1, 8

B-1

op de 46de gedenn. dag der trouwvereen-
binder onzen, aet medel op 1 jaar der herstelling
van 2 dages!
Het 8 veertig blij de jaren.

Mogt op 1 Wereld es 8 slaed
2 kunlyst huenje seily waren,
Doo een kroge hand behaed.
K' heb er 25 jaren
mee gedaren

+ mag getroget e huenje is goed
Doo in doot aet tegenjoed.

Zijn er 46 jaren.
keengel neek met lief e leed,
Schoon er dwaere e blyde waren
E werd erkenk, dat god het deed.
Leide hy door yw are wegen,
E werde oon jant de mengd ten top
Die den aekhuus op heep gelegen
Drukt ad nog lyn segel op!

Vader: onse op meent her gesent,
E omringt doot + dankbaad krooht,
Dat lyn mengde sag herlesen,
Moedert heien e moedert krooht

B-2

't Wil niet geen bevestigte klanken
 Snaren hoeren zonder dezel,
 maad uit volle borst te danken
 Welk het kinderlyk gevoel
 Ja & behoud van zwaer een vader
 Vader in den soldat en zinn
 Knorrt de liefdesband nog nader
 Drenge stroomt den boedem in
 Met ons kinderen & magen
 Slaakte ook menig diens d'yn be
 Kunig Gode d' open dragen
 Danken zij zo juarne mee
 k' Denk nog aan die bange Stunden
 Voende kront op & hoogste reed,
 En & gebed werd opgedonden,
 Dat ons op den Herland nees,
 Die de macht der woest kon d'ing
 t' Lieve bevelen in de Nacht.
 Blijde liet! Wij mogen blyde zingen
 God leest ons in sumt. te
 dacht!

konden w' allet harten roelen
 Bontenel zou ed menig Vlaan.
 Die! Zou t' met van Binney wees
 En het bloed niet sneller gaant
 waar de danke 2000 zijn vader
 Ulogt hergerent aan t' je Nacht
 Dat hun God met Lem te gade
 Dankt dat Hij hun bes gedacht
 Ja
 Die t' dag t' een dag van de Drenge
 + G' lacht is d'yn die taal hergerent
 Laakt nad het d'yn kroon d'yn d'yn
 Weet niet wij t' met luit ed omgesten?
 De Poel roelt men starker d' hart jelle
 in d' aanbareⁿ oogen niet menigen traan
 van kinderen & klein kind te zamen
 En menigen meent^s zo getrouwd inden
 Dankt met ons den Koning van
 Leen & dood
 En hecht aan ons danken zijn
 Ament?

B-3

Dann Vader daer boven, die + leren hebbe
 Gy hebt ons op nieuw hem geschouwen,
 voor u, die zoo goed op uind nindendiet
 mag de geest te het hart ues miffone
 de slant byge loof, want de hefke
 Gy liet door nu Aetoor en Craurande vtraag
 of vasmaad endes opeb met vader

Lot Gy lenige de droefheid. Kort baelen in
 Gy bindt ons door Ramp & bepraering ^{Smart} ~~Smart~~
 ook Hengde over tot u met nades

^(Swarte naek)
 vlogt de duinten ^{verduyng}
 kleint de dour de timme rood
 vlogt i' eenst + gulle beech berthijne
 naar g'eent alle dit vjennet
 Vader, vlocaer' emker. bueedat
 Maar rij lopen met vooruit
 Aan de hand des vechbaerd
 wackten, rij lyn rijt berken

2 oct. 1833. J. G. Ledebier

15. B.26^{1, C}

op de 70de Jay aardag myn
 Jaren.

En men geling van vreugden drouwe
 ryot op wat mijn je schoone, geest,
 intruend van vreugde en vleemad kersing,
 danne mijn gille dan god des lering,
 een danne, dieghy in de kante leest.

Net! mo gten meedel mede danne,
 dan naad de vreugde louted vreugde,
 maar smarklyk moeten wy tek joesen,
 dat wy hiel vreugde leed be hoeren,
 het vorming van tek. Doo gtt joneye.

"N' zal na droefheid vreugde geyen
 wat ik doe rent wat gy met,"
 + fland wordt een van licht ge
 wackelend tot gy ^{sof vaken} teeser met.

+ knade en goede is het piecens ge,
 deus om de lout in de myne;
 + bikel wordt door goet gelanige,
 + gaed is het veel meer dan byz.

11-2

+ knade schynk hier veel dan + uerz
 door een' Saba land beschikt.
 Kon men in die boenen leden,
 ondeel niet zo afgeschikt!
 word on' in't righ hier verdonkt
 denk mij niet ^{met slinger} door + aad'ok oaf
 Aa'it ma'at + benij dagliche flouere,
 Jef' un' ganske reik om' loeg!
 word' un' aad'oke denz' remmende,
 Iemel denz'ke word' remmende?
 met' dat' hare door' schyn kindat,
 met' dat' haren invloed' neet
 Kom met' moed' den' nee' betredes,
 + pad' zy' rye, god' it' av' it' af,
 daar' sommit, met' naar' benede,
 onre' roet' ghy' by' lye' af.
 Uek' te loog' om' hoog' jet' lages,
 moe' de' gesomde' ruy'
 + znare' gan' den' berz' op' dragey,
 Zoo' beladen' gaak' met' sluz'

cent' word' aande' poort' des' Irened,
 die' by' + go' af' haer' deind' ont' sluit
 + gan' ont' van' den' haer' ghesen,
 + Iemel' burger' schap' gese'ent,
 alle' leed' d' I'mort' verderey,
 wa'om' met' de' voort' gang' stuw'
 zonden' u' de' denz' vergeten?
 + kna' af' ge' denz' + goede' met'
 met' onre' oogen' naar' betredes
 denz' de' ziel' in' + dan' te' denz' led'
 it' lez' geene' met' een' g'oo'te' leges?
 ael' I'ment' Sada'at, bruce'at' d'ient,
 Tot' de' ghy' luid' die' ge' togen'
 Zoo' op' recht' ge' acht' - bermind?
 ael' na' d'ruy' jende' onneit' slages,
 on' een' goe'le' lue'nt' ver' minit'
 wa'el' op' niere' het' lichte' zen' dag'
 Het' de' lue'nt' met' me' p' verdint'
 god' dank' 7. tiende' de' jareu,
 hebben' de' d'et' wren' je' d' ja'ard'
 dank' ba'armogen' in' op' dem' d'arey,
 in' d'yn' mach' door' god' be'na'ant'

4-4

Lindensnaarde de meeklanke
Lorend naamdet meekant deez
worden wa alle gabelkanke
Blyen wa alle een in deez

26 Feb. 1874

[Faint, mostly illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

15. B. 26 1/2 D

Vrienden ruit bij 't open graf,
 Van op den spelgrinde staf,
 In geblynt in 't rijk der doolste,
 Weestmiste! Sinds het des heren heer
 blinthe op dood & grafpen naar
 Wan w' er blydes heren & boden!

Soudet aan by de legerree
 der verlost van deze twee:
 S' Engelen van orde & heren.
 Weentiden in hun godes nacht,
 Dan staan ^{reest} op de nacht
 hun een morgen gloot te gese.

Sinds het graf geen graf en meer,
 maar een akker van den heer,
 in miend schoot de riem geborgen,
 dat ontvrikkend uide benaard
 voor de groote hemelvaart
 naar den blyden valbat morgen
^{in mine}

weten my dat daalgen lot?
 Ware gelyc rust in god.
 wegal meer heren oplenbaren?
 of sy waren haer reedgiet?
 hare broeder medt by 't me
 uyl haer heer 't op gesaren?

weet, lecht, dat zij al haar leed
voor de hemel knecht verziet
niet ging van haar ^{lyden} verdriet
^{de ze} Dankende voor al haar leed
t'bragt haar bij den Vader & knief
nu tot saligheid geboren.

Ziet haar onsterfelyk oog niet
stanzende bij van ^{af} Aertkenheit
in t'aanv. van een nader.
nu loog zick voor het aardike
scheint zy reed soer graf dood
En ziet verrukt den Vader!

Daar is het Licht haer op gezag
tief met de denit om t'vellaag
De Hoogste zij gepredien!
Hoe zal, ^{daar} ~~toen~~ in die droere jee
de Lichtkant van den morgen siec
Naar wanzijn juckten, nazag!

opgeruimd den last te dragen.
Hoorde men haar zelden klagen,
Heren di, om ^{de} snel tot woord
Lust is het in nooit gehoord

onvervaardlyk in het keeren,
Teelcomt alken, fyn geweel,
Bleef haar geest steeds mee te
jagende naar ^{de} hoogste deel
opgeruimd den last te dragen
hoorde men te Schynen meeste
! was in hare ziel te lezen
valgy naamheid & vindingen,
Liefde in haren ruimen zin
diep zacht zoet haar heerte bingen
was haar groote ziele lust
14 eigen moete geheel in dinge,
welk was de haar vint bestant
diep gebogen zal zy stikken,
te veel goed soot + aardike
wringen!

achne zij zyn meest hier naan
 4. Jofas ^{mygenne garten gnd} ~~haar~~ ^{rethomalen} ~~aan~~ !
_{aan}

Men kan van geen een' edle gade
 zy verliest een glooze. Ick at,
 zij proef ook den deeg van + kuade
 + wordt wat sye opt leren spad;
 moeten zick de schouder krommen,
 moedely met gods hulp genommen;
 + ende kroont de christandichy
 nie naar god treure wordt verbllyt

Weet zij, medeert harelunzen
 wat haar tynant opt harte uog
 boren aede, gade sche dingen?
 leest het in haar smetend
 wil het in uw harten schryven,
 trouw aan hare smetung blyven;
 ken uw Meland! Bidt den Heel!
 volgt zyn voorbeeld + zyn Leer!

Gy zeygaet het leed van Vader
nu gy dubbel hem bemindt,
Dat brengt u god lofdenader
die zich naauwaans zich verbindt,
in het zwaer huld gend ten
noord het best verbind gestot
Liefde alleen is het hoogst gebod
Liefde Lecht zich vast aan
god.

Quand u' wil + groel met loeren
broeden juist en vrienden schaap
Wilt ook my t' hiel woord eend
raeren,
my verhef, veel in Raar
gy was kind in rijpe jaren;
zucht in den so liden zin;
goedheid was in haer gesaren
in al' oprecht Raar vriendin
Lange met onluur gebleven
waarde dode met onfees is,
Lare soog omhoog geheren,

7
waer g' in god se hemmenel
gheest der g'hael hemelingeren,
g'ad no, mede der eerelingeren,
meerder ^{kent} g'iet, dan uij verstaay
+ duaze g'iet van alenst raay

Wie zal nu die wunng vernieken
onze eerste bode g'yu?

Laten uij dees maer leeren,
herkende in dees yder m'ijn,

Zien u' omhoogde derren blinzen

Laten uij met den bergstroming wind

derren o'ly in de lamp,

alst ont god reept met den ^{re} kampf

---

moede, wil thy kracht alleen

g'vanne w'agen in hun last,

Kanen droogen onder + weening,

Haar dy + partten v'houde

D'ou g'ongran onseerij ^{part} leeren

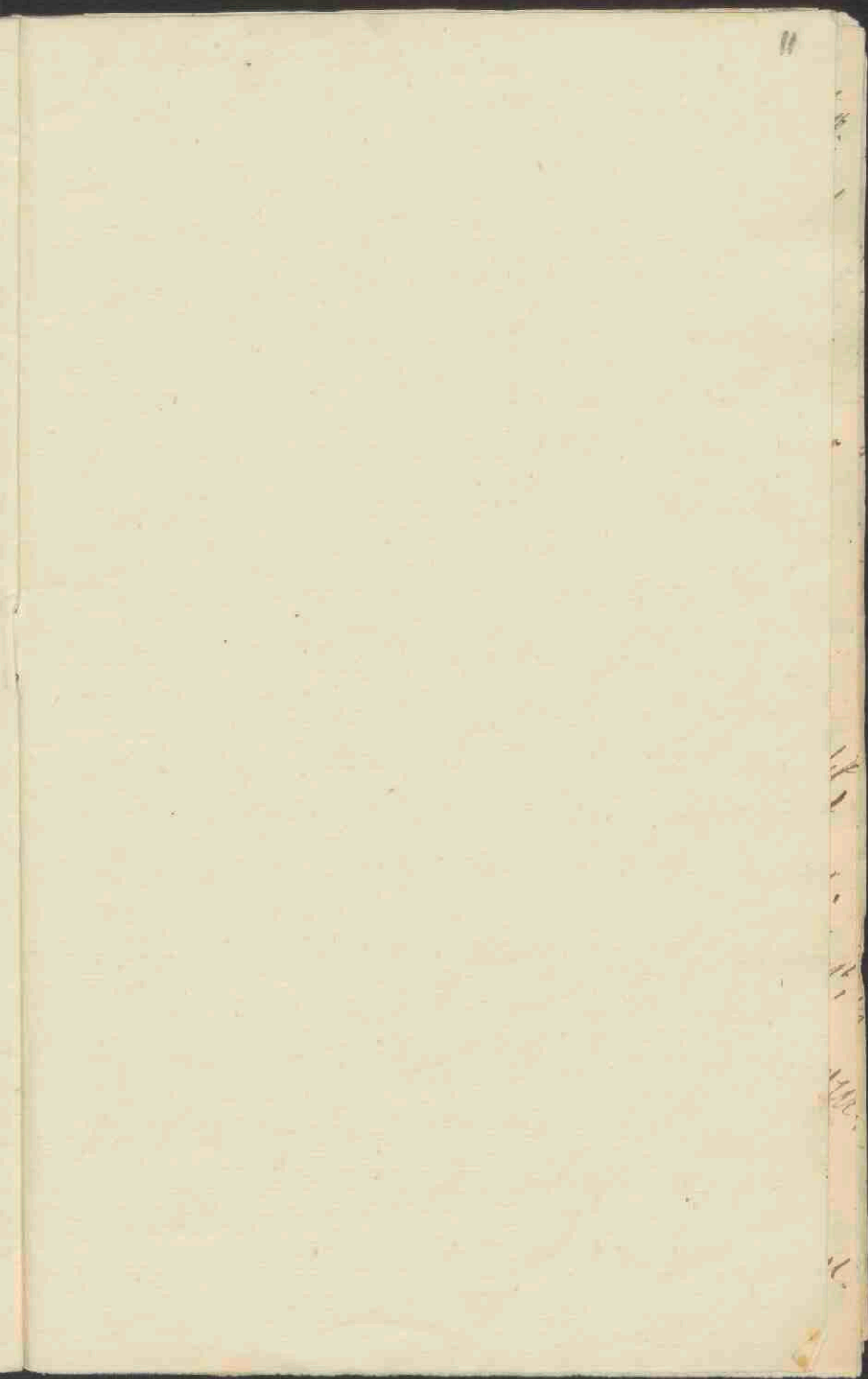
mit het Hoopgezelus met geroen,
drukt de staf in de hand
op de reis naar + vada land

Laat ons hem de brachten uyt
onder zeelfs looking
naar geloren, waken, Myden
bi dden in de nooring
met de Wereld & de luyden
die ons zelden laten luyden,
+ tyden van god gebod,
die ons ^{op ons} horen + waargenot.

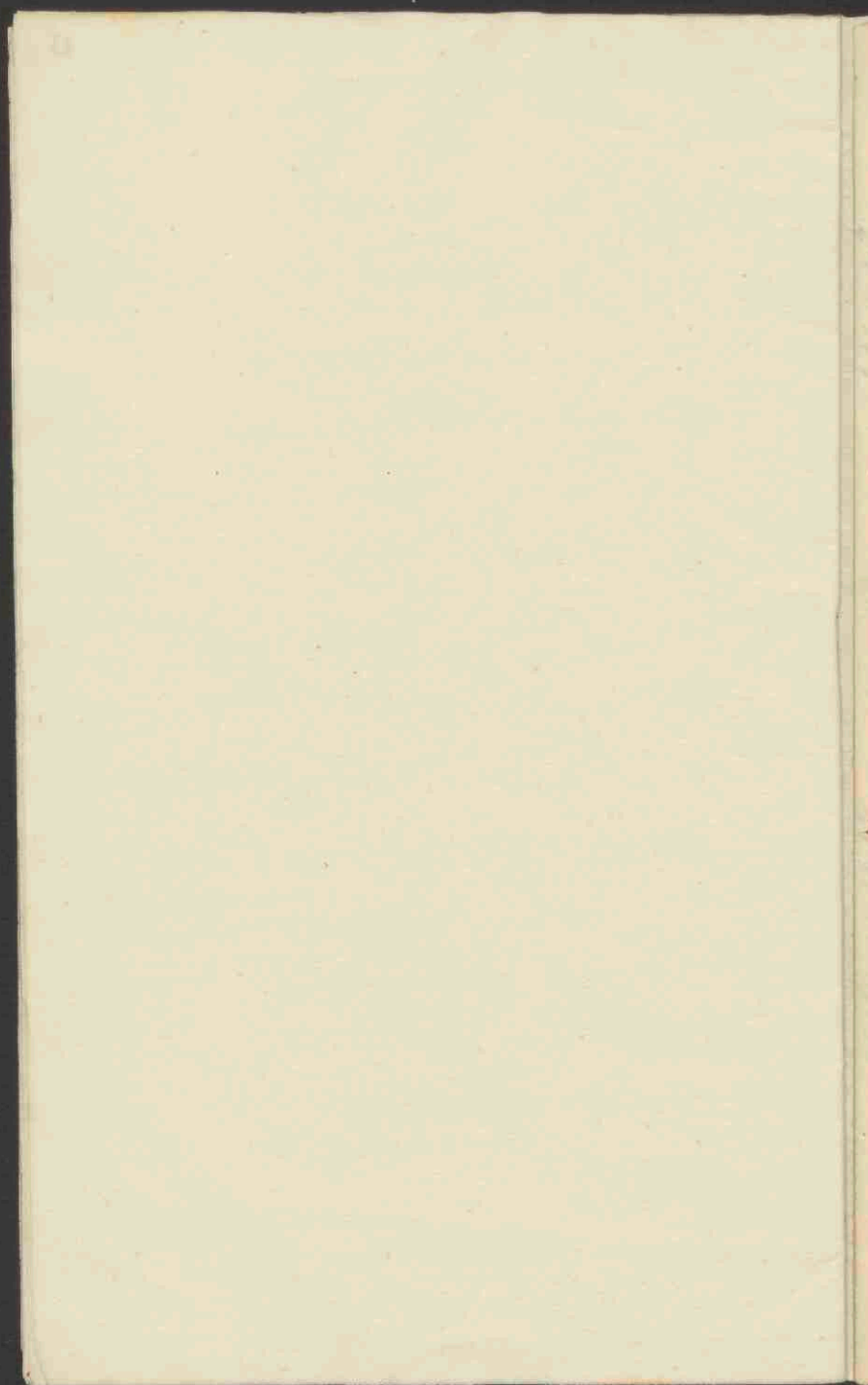
De wijzen wil My verhooren,
die ons bedruken gade laan.
Ghy men is in ⁱⁿ ziel benoogen
by het graf gnd ^{die ons} vrees
mit de droorey tranen mit ^{die ons} vrees
van ^{die ons} lijdende ^{die ons} vrees
die ons met van ^{die ons} vrees
Zullen ^{die ons} vrees ^{die ons} vrees

~~no~~
dono zoned count page
to be written

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or document. The text is extremely faint and difficult to decipher, but appears to be written in a historical or archaic form. The page is aged and yellowed.

Bij den Dood mynen Uadste Lust

Vrienden: rust bij 's even land
 Even op den Pelgrims' stat,
 En gelykt op 't rijt der doden.
 Want nu' sints des Levens Meer,
 Blijft op 't d'oe' en ara, terk niet,
 Lief w' er bijle Heineboden.

Sints staan bij de begerste,
 Die verlossen dese twee;
 D' Engelen van vrede en Leven,
 W' ischen wij, konn greden naest
 Dan staan dese op 't de vrede,
 Men den meergedrest te gien.

Sints is 's graf den graf van nu,
 Maar w' al'kik van den Star,
 In wien schoot de kunn g'bernen,
 Vast ontvick'end wordt bewaard,
 V'op de grote Heinebaart,
 Waar die bliden Sabbatmorgen.

Weten wy der Zandje lot,
Hare geest rust nu in God;
Wie dat nuur hem ontharnt,
Of zij haare Heer recht zint,
Hare Proccies meelt zij 'n
Wijl haer Heer is op'toorn.
Wat steelt dat zij al haer teid,
Voor de Heer's trouw vergat,
Niets goed van haer stin verbon,
Dankwiel voor al haer leuen,
't Braut haer bij den Vader 'n
Nu telt Latheld o'toorn.

Ziet haer nu sterftek en rust nuur
Am gindschu zij van 't Sterrenhou,
Is zij 't aanschouwen maeken.
Nu 't en vich voor het aenschouwen
Schouwt zij recht een graf en dind,
En niet veruult die Vader.

Daar is het licht haar opgegaan,
/ Het roet de duisternis deden,
De Hoopste zij geproeft.
Die zal, (daar in die doopstiel,
De lichtstraal van den morgenving
Haar aan zijn quichen wesen.

Struven! bedroefde mannen!
Die vilt d'a' hertsterven schiet,
Doot ons, bij haar quichen klagen,
/ Waar te d'ont een onderscheid,
Waar we a' onpiddere tijne wezen,
dan e' hantelers, bust' onbegren,
Leeren, met een traan in 't oog,
D'acties weg in ons te hoogen.

Struven we op die liere treden,
Van dat vromdelijke beed,
Die in ons vertrouwen waken,
Doot ons liete mededacht,
gredheid straakt uit bij haar wesen,
Wie die a' ontag wat bewezen,

Loe overvloedig als haer lief,
Dit aan iedereen lief.

Blanche overvloed, want van verstaan
is er niet tot alle dood.
'Lust is 't heiligste woord te vinden
Om te vormen haer minne.
Opgevoerd den lust te dragen,
Hooft men haer ziele te laten
Levendig, soms wel ten dood,
Het is laten nooit verhoord.

Overvloedig is het lief,
Veroverendheid zijn gewel,
Dit haer 't best steelt men te weten,
Jedwede reden 't heilige lief,
't is te schijnen, maar te weten
Wat in haer lief te lezen,
Volgzaamheid in Kinschapsin,
Liefde in haer minne lief.

Dien siel voor haer Meestert
 Was haer grootste Sielbest,
 I cigne moet ghehooren d'ingel
 Wel was sij. haer schuld bekent
 Dien geboegen Lat sij steynen
 Heinechich goed voor I aangelijche
 Adette si siel niet hier verstant
 Jesus trich haer Kerneleuant

'ellan' van such we edle gade,
 Gij verliest een grote schat,
 Gij proefft ook den raec van Meestert
 I Werelt wat steit op I kerneleuant
 edere siel die schouder kerneleuant
 Meckel mit godel kerneleuant
 I siel kerneleuant der Christen strom
 Die naar god treurt, wantt kerneleuant

Wat zij Moeder bevelen van!
Wat kluis! zwaart op 't harte tege
Roven al des aardse dinget!
Leest het uit haer smalkind wij
Wilt het in uw harten schrijven
Fruw aan hare smalkind wij
Kint van Heiland! tielt den Heil!
Volgt zijn voorbeeld en zijn leu!

Gij verzacht het led van Dader
Wie zij dubbel haer beuind
Dat brengt u Gode liefde wij
Die zich naams aan te veruind
Vroden zulke heuopenroten
Woralt het best veruind gesten
Liefde alleen is 't hooft wter
Liefde heelt zich vast aan God

Daders! 'k wil 't wroed mit wroed,
 in Broeder! Luster! Vriendenschaap!
 't wroed voor mij het wroed en wroed,
 't wroed verlieden roet in haer;
 't wroed was kind in vippe jaar,
 't wroed Luster in de versterke Luster,
 't wroed goedheid was in haer opwaer,
 't wroed die oprechte hantsvriende.

Landeren mit vntlaan wroed,
 Wader de dante niet meer in
 't wroed in een vntlaan wroed,
 Wader de in goed vntlaan wroed,
 't wroed 't wroed der vntlaan wroed,
 Dier-voor meek vntlaan wroed,
 't wroed vntlaan wroed, dan wij vntlaan
 't wroed Dwaer Luster wroed at een vntlaan.

Wie zal nu die Spring vernemen
Voorzigtigste boeke Lieve?
Lieve wij de los kraan Lieve
Werkende in de 't Lieve
Lieve u omhoog de stroom Lieve
Lieve we uit de Lieve stroom Lieve
Lichten die die in de Lieve
Als van god voort uit den vromen

Medden wil hij draagt van Lieve
Lieve, draagen in hun Lieve
Fruanten draagen onder 't Lieve
Daar hij 't pak der schouder Lieve
O' Oorsprong van het Lieve
Wie het hoort welk van Lieve
Draagt de staf in de Lieve
Op de vromen naar 't Dael Lieve

Laat ons hem de verruchten wijzen
 breken. Liefste Co. deering,
 Door geloof, waken, strijden,
 Ridderd' in de woestijnen,
 Alst de wereld en de lusten
 Die ons ledere laten rusten,
 Bij andere van gods gebied,
 Die ons sterven & waat gaant.

Medique wil hij verhooren,
 Diep bedruktten waderlaan,
 Hij, mijn wize de lief. langou
 Bij het wraaf van vriende ^{ijde}
 Wil den dromen hinnen ^{staen}
 Van zijn lechke en vortuut ^{wil}
 In die mit van geluk r. lica
 Lullen gante dromen lica

L. G. B. L.

9 Decemba
 1834.

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

BIJZONDERHEID DER
PRESUMPTIE
UTRECHT

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

15. B.26^{1E}

Geloof raas God beproeft, buik onder 'i Padert Slagen;
 Wie jou met zijnen Heer het kruis niet wellig draagen;
 De weg naar 'i Padert kruis loop e oed Golgotha;
 Die volgt de knecht zijn Heer ook op den kruisweg
 Hoe grootel hetta hset van hartter Schreijend lyden;
 Te hoogen sijgt de graad van t'namels o'kerblyden;
 Gelukkig zalig hij, wien onse Heer beproeft;
 Hij geeft hem dubbele w'gecht, wien dubbele smart
 Sijn lefde houdt ons oeg op e goelye doel gekeert;
 De hoop drup' in de wond den baesem van het leden,
 Straet u' foud niendlyn licht in t' onszoo donker
 Heet met een danibaar hart. Herkeerd oeg op God
 Wij weenen - lachen - Ach! een raadseel. ^{lo God} ^{lo God}
 Gelukkig, wien by God d'ontw'peling wordt gezet;
 Hij zien doot d'wonder glas uiton bound' altykief
 een' skouwt de geest in e' licht, outbo lot ord' van haar
 wy willen tekenen e' hooff in yack' op' an' d'leyen
 maar soeken op een' Heer, d'vinden niet d'antken
 en t'zwaal genonde hooff vindt d'ut noch baeseming
 tekenen went een' hoot on' t'ut een' d'wimring
 geen rukt op onzer eel' als d'weigen onse leden,

Aan t' einde licht de Stad, al t' de rook doorheden
zij nadert niet tot ons, en klemde u ree SAafstaf
aernsed vernimb het ab-licht dat het eind vertaaf
die vast houdt aan deej' of hy moog op downey
hy moog op yerkenaan, hij st' woogt niet op i' heden
kleeft ay het dof aan t' of, de geest recht zijk
Mij draagt waarom noch hoe, berustend in zyn
het t' hat den Christen niet het hoofdelakey
naarboven zij t' gerigt, hoe dunk t' leedmoogpranzen
Van daal sproont licht t' lucht zynooft boejezin
Laat t' heest zyn lijdend hart alleen t' ademung
Wetent de blyde hoop t' doet ons diep gedoeley
die zoos eel nood ons t' kennt moet t' eland
dit t' waarkad. god zij dank; zoo t' t' de kornel staet
zooskeren ont t' My rwa, die zoos go god verlaet.
de ploeg moet dood den grout, d' d' annes eerot
gueldoorploeg den grond wordt dubbele rouwen
denk wie in gutzendyn eel t' luegend keef yzaand,
mek de kke meerd t' sleng t' de dulle haemey maait
de Landman houd t' zyn oog het lief t' her
ge kagen.

Die velen een last hen overkij die moedig, zuyverdrag,
 Al heb ik weinig manen & bitterst nog getroffen
 Al weet geen jongling troost, die + lydend hart bekeert
 in geef ook geener troost, in meer then 8 anderen vader.
 mijn Hofde u zoo bedroeff. breng u zyn beelden
 de loekbaal in den dacht verhelder + moeyghad.
 verhoort g' in aardiche reugd, vinnende boeke wat
 Dank, want hy aengde vrenki - de dan noud
 smart & lyden
 Veruul een onze Ziel, oel in onsin + Lich Dzel
 bly den.
 Yang in deez nacht met reugd de glaante
 Lichtbaal ego,
 die afhaalt in onselde 8 anderen in glansden top,
 Daos meet de reugd & dank soub lieft leed
 te yamen
 In zui lende stent de Ziel in + godrecreen
 Amen.

BIBLIOTHEEK DER
 RIJKSUNIVERSITEIT
 UTRECHT

UTRECHT
RIJKSUNIVERSITEIT
BIBLIOTHEEK DER

15. B. 26 ¹/_F

Bemoediging.

Stelt u gerust in God, weest onderworpen Still;
 t Waarachtig eeuw'g heil, vloekt uit zyn wyzen wil,
 O Liefde. enlerenbrou van't Godlyke wel behagen!
 Geen ramp, hoe groot hoe kwaad, die aant'lyc' Oog ontroekt,
 Ofschoon het riektyg stof, nocht zaad, nocht uitkōmt Lief.
 Zyn hulp zal als de Son hande vosterkimm'nen dagen,
 Stelt u gerust in God, weest onderworpen, Still;
 t Waarachtig, eeuw'g heil, vloekt uit zyn wyzen wil.

Hy is die heilfontein, daar t' vroom gemoed naar Dorst,
 Beurt moedig 't hoofd omhoog, o hy die rampen toekucht,
 Hy zal u onder 't leed met zyn vertroosting laren,
 In lichaams foltering, smart, in angst, en zorg en pijn,
 Wel hy der droeven troost, hem heil en loerlyc' zyn
 In zelfs in nood en dood zyn heil beloften Staren,
 Stelt u gerust in God, weest onderworpen Still.
 t Waarachtig eeuw'g heil, vloekt uit zyn wyzen wil,

Op waanzig, neergedrukt door quierend harte leed,
 Dat Hy uw ramp niet kent - niets van uw lyden weet?
 Hem, die de haren teld! - neen! - hem is niets verborgen.
 Voor hem zwijft de breeaan, het buldren vander Storm,
 Hy ziet van zynen troon den Seraf en den worm,
 Voor beider eendlyc' lot. Zal Hy weldadig zorgen.
 Stelt u gerust in God, weest onderworpen Still
 t Waarachtig eeuw'g heil, vloekt uit zyn wyzen wil.

Al zinkt de rege troost van vriend of bloedverwant
Onmagtig kraacheloos neer - geen nood - Hy biedt de hand,
En zal, te zynen tyd, Verlossing, met Komst zenden,
Ondroeft by 't groeyend leed want vog een stille traan,
Hy ziet met vader ginst, en vol ontferming aan
Die, Doorhekwaer geloof, Zich heiddend tot hem wenden,
Stelt ie gerust in God, weest onderworpen Seil,
't Waarachtig eenwigheit. Vloek uit zyn wyzen wil.

Hy hoort den Diepen kucht, zoo bang door ie geslaakt;
Terwyl zyn vader hart teedst van ontferming blaakt,
En zoudt ge dan hem uer nood, - dan hem uer nood niet klagen
Wien helpe almagtig is, Die overal naby
Elk Sterveling Zich beroude, verwaart, hy ga of dy?
Dien hoorder des gebeds, - hem moogt gy alles vragen,
Stelt ie gerust in God weest onderworpen Seil,
't Waarachtig, eenwig heil, vloek uit zyn wyzen wil.

Uw Hoop word niet beukhaand, dat niets het ronk dood,
Ontgloed door godlyk vuur van een opregt geloof,
Verdryft te een ydile vrees voor woute ontentbre baren
Gods wyse wil bezit en helpe entrouw en magt,
Die woerd aan kruis demond die uitriep "t is Volbragt"
Wat treurt de Christen dan by helpe of zels geraren?
Stelt ie gerusten God, weest onderworpen Seil,
't Waarachtig eenwigheit, vloek uit zyn wyzen wil.

Das Staat het mitente max vandroefheid en gewoen.
Dan roll deer' blydetoon door alle heemlen heen:
"Kmelt neer! - de Koning komt! grypt aan de glorie palmen,
"Gy feestgenoten zucht, aanbida in 't Vaders kruis,
"De Heiland noodig is op't kruiken van 'tyn kruis"
"Genade = Zaligheid" - ende eeto Zal weergalmen:
Stelt u geruiken God, weest onderworpen. Stil,
't Waarachtig eeuwig heyl, vloekt uit Zyn wyzen wil.

Verlosten! In dit heil, die onwaarddeerbare goed,
Kocht. Jesus Christus U, door't storten van 'tyn bloed,
Wat dan, bedrukte Ziel! op aarde u moeg ontbreken,
Sta de Oogen hemelwaarts, naar't rechte vaderland,
Terwyl uw Stet gebed opt herlyg Outen brande,
Eens hoor gy dere teën door Englen tongen spreken,
Stelt u geruiken God, weest onderworpen. Stil;
't Waarachtig eeuwig heil, vloekt uit Zyn wyzen wil.

Uyze navolging van Paul Gerhards Lied
: "Gib dich zu Frieden und Sei stille in dem Gotte
= meines Lebens" door den vertaler van Stilling's
Steinwee - vrienden aldare 2 deel pag. 3.

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

Dear Mother
I received your letter of the 10th
and was glad to hear from you
and to hear that you were all
well. I am well at present
and hope these few lines will
find you all the same. I
am not doing much at present
but I will write again soon.

I am
Yours affectionately
John

JOHN
BOSTON

15. B. 26²

I. G. J. van den Bosch

Wilhelminedorp 23 Nov. 1840.

Leerwaarde Neef!

Door het ongunstig weder is de port van eersjter Latas aangekomen,
dan gewoonlyt, Zoodat my ^{van 20: d'jaar} 1120-~~1120~~ eerst jister ter hand gesteld
werd. ik haast my bidde te melden, dat D^o Lekeboer niet in
Goet is mede genoot is, dermyl D^o Buddingh heeft te kennen gegeven,
dat hy wel in het voorjaar een paar dagen te Benthuizen gelogend had,
maar sedert geen Correspondentie met D^o L. had onderhouden. D^o
Buddingh heeft beloofd, om wanneer hy iets ter dages vernemen moecht my
Zultes te zullen mededeelen.

Van herten deelnemende in deze grievende omstandigheid,
blyf ic met alle Afsing

Uw Vd. D. W. D. Neef
J. G. J. d. Bosch.

W. van Rossum
Rotterdam

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

15. B. 26²

J. Clarisse

Leiden, 16 Nov. 1840.

Lieve Waarde Vrienden!

Hoe zeer ik door het beziyt aangaande Uwe Doorn getroffen, en 'er over, met U, bedroefd ben, behoor ik wel niet te zeggen. Ook had ik wel gaarne terstond op het vernemen - dat vrijdag avond laat was - aan U willen schrijven: maar, wetende, dat Dr B. zulke doen zou, dacht ik beter, een paar dagen te wachten. In waarlyk, ik wist ook haast niet, wat U te schrijven. De zaak is bedroevend, en moet, zoo hij niet terug komt, berouwtont, enz., zeker op een departement uitloopen. Dat kan niet anders. Alleen een misplien - maar wie kan het zeker zeggen? - misplien van tijdige retractatie en 't komen in submissie 't Prov. Kerk. bepaal nog kunnen stemmen tot zachten vonnis, b. v. suspensie voor een jaar; maar, hoe spoediger dan zulk een stap gedaan werd, hoe beter. Doch, zal hij er toe te bewegen zijn? Ik vrees, neen! zijne geaardheid is - althans toen hij hier was, zoodanig niet gebleden, dat ik er, redelykerwijze, hoop op hebben kan. En nu die eigensinnigheid door vermeende openbaringen en godspraken in zijn gemaed, gestyfd wordt, wat kan hem nu meer helpen of sturen? Intussden, het is te beproeven. Die hier ingesloten een brief van mij aan hem. Dunkt U, dat verbe, door gods zegen, in eenig opzigt, hem zou kunnen van nut zijn, doet hem dien dan geworden: zoo niet, de moeite 'er aan besteed is zoo heel groot niet; ik getrooffte mij die gaarne, of ik 'er nog eenigzins Uw verdriet door moogt helpen lenigen. Ik laat dien open, opdat ge zelven over de al- of niet-geuliktheid moogt oordeelen.

BIBLIOTHEEK DER
 RIJKSUNIVERSITEIT
 UTRECHT

Eigenzinnigheid heeft den, anders goedgeaarden, jongen menich bedorven.
Dikwerf heb ik hem, toen hij hier was, en zijne studien in diezelfde anorde
dreef, waarin ik zijne boeken in de kisten heb zien staan, gewaarschuwd, terecht
gewezen, opgewekt, enz. Maar te vergeefs. Hij beloofde tekenen, eindelijk voortaan
naar mijnen raad te zullen gedragen, maar deed het nooit. Zeker verbeeldde
hij zich, het beter te weten, en kwam des, al ware hy voor eenige oogenblikken
overtuigt van dwaling, straks tot zijne eigene - verwarde - concepten terug. Dit
is, denk ik, de eerste en grondvoorzaak van zijne verdwaling en ongeluk. Daar is
bij gekomen het door elkander leeren, zonder oordeel des onderscheids, en dat
kon hij niet hebben, want in de godgeleerdheid onderscheidde hij niet; zoodat zijne
onkunde, bij zijn examen maar al te zeer uitkwam; en hij aan zijnen naam levde.
grootte verplijting had - het lezen dan, onbestuurd, ongeregeld, onbehoort, van allen-
lei boeken en boekjes, en daaronder, ja, van Rome, maar als ik het zoo noemen
mag, overrome, tweeperachtige boekjes, en - het geen daar van het gevolg was,
het mijneren in het duistere, het opvolgen van invallen, het opwerpen van zonden-
linge vragen, bedenkingen en voorstellen; - dit, en dergelijke, waarvan het een
en ander nu en dan aan het licht kwam, houde ik voor de twee redenen. En
nu kwam er - zoo als Ge zelve wel opgemerkt hebt, opgemerkt, en zonder dat
hij het zelf zal begrepen of gevoelt hebben - de hoogmoed en zelfverheffing bij. Hy
moet er wel eens bij de Studenten voor uit gekomen zijn, dat hij in alle vakken
wilde uitmuntten. Zijn boekje, tydens het uittrekken der Studenten werd ook,
als veel goeds en aardigs behelzende, geprezen: en inderdaad, hoe zonderling
ook als een geheel bedorven, hoe katelbont, 'er was veel goeds in. Zijne propa-

dentische Studieën hadden hem in waarheid vele bij schatbare kundigheden aan-
gebragt. Dit gevoelde hij, en het boldde hem. Dit zal, bij andere gelegenheden,
ook wel zoo zijn uitgekomen. Onder anderen herinner ik mij de - geseedtelijke
althans - waarlyke aardige en stichtelyke verzejes, bij gelegentheid over zonden
bruilofte. Maar - toen hij mij te B. kwam, en al ras daar, en in den ontrok, en
verre heen, geacht werd een geralfde knecht des Heeren, een „rechtzinny“ Leeraar,
iemand te zijn, die „den weg“ „by bevinding“ kende; toen mij de toelooft van hier en
elders toenemend en gansd buitengemeen werd en was en bleef; toen - ach!
toen konden zijne zwakke zenuwen en hersens al dien wieroock niet verdragen,
en - hij begon zich eindelijk, boven anderen, bevoorrecht te achten met - ja, met
innerlyke Godsopenbaringen, zoo niet gerigten. En nu, eenmaal meenende, „den
Gods weg“ te zijn, als hij tegen allen raad van menschen, die toid, bij hem vergele-
ken, „blind“ zijn en walligt „alleen aardse dingen bedenkende“, aan handel-
de, is hij eindelijk tot zutke openbare stappen vervallen - misphien wel met het
streeklend uitsigt op - de martelkroon!

Wat is daaraan te doen? Ik weet het niet. Rust en kalmitte kunnen veel: maar
hoe hem die te verdragen? Hoe hem daarbij van het braejen over allerlei dwa-
le vragen en - ongerymde ontwerpen aftebrangen? Idées fixés zijn doorgaans
zoo diep ingeschaakt in de ziel, zoo vereenselwigt met al het denken en bedoe-
len, dat er geen bykomeer, geen tosmaken, aan is. Ja, kon hij eens eenigen tyd
onder het opzigt van Vorrueder vander Kolk zijn, wie weet, wat hem dit,
zoo als den Proponent en Stalpmidiker Max, van nut kon zijn? Maar, dit
gaat niet meer zoo gemakkelijck, en dan zou ook de Maonefs verklaard moe.

ten zijn; dat de, daartoe vereischte, getuigen toed ook al zoo vaandig niet over
zich zonden nemen, en U zelven, denk ik, nog al zeer bedenkelyke zou voorko-
men. Mij valt hierbij in, of hij ook eenigen tyd provisioneel, gauspendeerd
zijnde kan hij te B. toed nu wel gevintt worden, en 't zou goed zijn, hem van
daar te verwijderen, dunkt mij - of hij in Gelderland, of het Land, zou ken-
nen doorbrengen, het zij gelogerd, by voorb. by Uw broeder Adriaan, die al-
tyd, ook bij mij, zijne partij opgenomen en, wat er verhaald wierd, of ontkennd,
of in de beste vrouwen, zoo veel als, ja meer van, doenlyke, geplooid heeft, en die
- zoo iemand - in staat zou zijn, om door middel verffans hem tot rede te
brengen: - het zij besteed bij een of ander (waarvan wij nog onlangs, ten min-
ste tweemaal, in de Couranten de aanbieding lazen), die lust en gesdikt heid
had, om hem te leiden en door zachte en mensskundig-oplettende handelwyze
tot zich zelven terug te brengen. Wat dunkt U? Iets dergelyks zal er toch
moeten geschieden, om verdere excentriciteiten, zoo veel doenlyke, voort te komen.

Hoe leed het mij doe, over zulk een onderwerp aan U te moeten schrijven; en
hoe hard het mij valt, zulkts zoo schynbaar teuid te moeten doen; ik mag
Uwen brief geen oogenblik onbeantwoord laten, en, in plaats van veel beklagt,
dat niets genceft, meende ik U, en hem, te moeten schrijven, wat nog mispdie
enigermate kon goed doen, of verder kwaad voortkomen. God sterke U in kno-
schen, lieve vrienden! in deren moedlyken en treurigen beproevingsweg. Mij
leere U, uitmoedig-vertrouwend, op hem te zien, in Wiens hand het toed is, boven
bidden en denken, te doen, wat geene menschen vermogen. Moge de goede Ziel-
dronke nu geresen worden, en U tot blijdschap, zidzelven en anderen ten degen
worden! O! hoe zou zid - ook U wentwille vooral - innerlyk verheugen
Uw oude vriend
Clarise

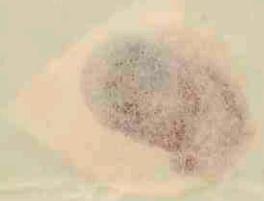
Leyden, 28 Nov. 1840.

Lieër Waarde Vrienden!

Wat zal ik u antwoorden op Uwe Waarde Letteren van eergisteren? Dat ik in Uwen kommen en zorg opzettelyk deel; en die graver ware het mij mogelijk, verhelpen zou, behoeft ik u wel niet te zeggen, en neemt ook de oorzaak niet weg. Dat de jonge mensch weggegaan is, zonder u berigt van zijn verblyf te geven, is, aan zijne zijde alleen mit het denkbeeld verkiarbaar, dat men hem zou kunnen opspaken, aan de Uwe is het verontwiltend. Het kan Steer Bondingh (of Bondde, gelyk mi iemand hem naemde) zal hy wel niet gegaan zyn, indien het waar is, wat men mij zaidt, dat die man 14 dagen by hem gelogeed had, maar door hem was weggezonnen, omdat hy in hem iemand zag, die hem op een verkeerden weg brengen wilde. Is hy naar Amsterdam, en by de afgebreidenen, dan zal hy wel genoeg te vinden zyn, by voorbeeld by Dr S. van Velzen, maar aan te nym komen, submissie, herstel - valk dan niet meer te denken. Wat aan hem te doen, is mij zoowel als u een raafsel, dat ik menschte te kunnen oplossen, maar niet kan. Is hy, gelyk he vraegt, enigzind getroubleerd, of door eene idee fixe mit den normalen toefstade van redelyke denken gebragt, dan weet ik er nog niets beters op, dan wat ik u vroeger opgaf. Migt het nog slechts eene excentriciteit zyn, door overdrijving van een vroom beginsel verwekt, dan zou 'er mogelijk van een gesprek met D^r De Vries, of iemand anders, die menschkunde en sderpennigheid met gewatheid en tegenwoordigheid vangeest paarda, nog iets te hopen zyn. Ondertusspen tijdt hy er onder: en innig smart het mij, dat de avond van Uwe, anders zoo byzonder gezegend, leven hierdoor zoo bewolkt is. Uwen bedaarden moed, mijn waarde Ledsbaer! eer en bewonder ik: maar begryp ook licht, hoe luttel te maede, en dat het ook voor haar lichaamsgefel

ten hoogste medelij is. Moze opveidig eenig goed, althans in de gezegene omstandig-
heden eenigeins geruypsteltend, berigt de bestooyheid verminderen, en op haarbels
kerstel gunstig werken! Oke u, waerde vriend! wensch ik hartelyk onder-
spenning toe. Wees toch maar niet al te sterk! Dat is, geef u wel niet in spenen
en klagen toe, maar overduif toch ook den moed en de bedarrtheid van geest
niet. Wij zyn zoowel sinnelyke, als redelyke en zedelyke Wezens. De goede
God, die glant, maar ook heelt, schitke alles ten bepe!

Met rustingen sie ik naar betere tydingen mit, graek u en uwre lieve
Heren en Kinderen hartelyk, en neem mij Zegen- en heilbiddend
Uw Dienstr. vriend
Harmp

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

[Faint, illegible handwriting at the top of the page]

Wolfgang Steur,

Den Heer B. Schöber,

Hannover,

to

Wolfgang Steur,

UTRECHT
RIJKSUNIVERSITEIT
BIBLIOTHEEK DER

Leiden, 30 Nov. 1840.

leer. Waarde Vrienden!

Afschoon ik zie, dat het Uits wel reeds zal ter ooren gekomen zijn, wil ik toch niet nalaten, met een woord U te melden, wat ik zoo even gehoord heb; te weten, dat de jonge mensch gisteren alhier in de vergaderplaats der Afgevaardigden, en wel drie malen op eenen dag, voor eene gemeldij groote schare van menigen gesprekt heeft. Het mocht vrij bekend geweest zijn, dat het genrieden zou. Want er was geen genaken aan. De Student Vrijethuisen, zoo ik hoor, had hem willen gaan hooren, maar had door de foule niet kunnen bidden. Het is dan nu gedeideerd, wat hij wil: en hoe draevig dit zij, het kan eenige gerustheid geven omtrent zijn verblijf en bedoeelingen. Het is daarom, dat ik dit kortu oogenblik wilde waarnemen, om het U ten oeffte te doen weten. Hoe die preken geweest zijn, daarvan heb ik nog niets vernomen. Hartelyke wensche, dat de maeden troest niet ontbreken zullen, & datje in 't byzonder gunstige herstelling toewensende, blyve achtmgvol, als altijd

J. A. Stampe

18th Nov 1841

Dear Mother

I received your kind letter of the 11th and was
 glad to hear from you and to hear that you
 were all well. I am well at present and
 hope these few lines will find you all the same.
 I have not much news to write at present
 but I am well and hope these few lines
 will find you all the same. I have not
 much news to write at present but I am
 well and hope these few lines will find
 you all the same. I have not much news
 to write at present but I am well and
 hope these few lines will find you all
 the same. I have not much news to
 write at present but I am well and
 hope these few lines will find you all
 the same.

W. V. ! Dank uwt rij in, dat mij ver-
leden week verspreyementen gevraagt
zijn aangaende de veermanlyze Rotterdam-
schen Predikant & Philosoph B. van Velde,
die ik niet geven kon. Zoudtge, uit eige-
ne herinnering, of die Uws Vaders, my ook
een of ander aangaende dien man kunnen
besjten, of aanwysing doen, waar iets te
vinden zy? I. H. C.

Handwritten text on a piece of aged paper, likely a page from a book or manuscript. The text is written in a cursive script and is mostly illegible due to fading and blurring. Some words are faintly visible, including "The" and "and".

W. Schmidt (Receiver)

B. Schmidt (Sender)

to

St. Johannis

Leipzig

15. B. 26²

A. van den Ende

(A)

lastend Pien in welgevattig.

Dat myn lieve L. Stier, hier in de laatste dagen te Leiden, held mijn ontbeveling, vernamen my met Caudine. De hett' may er wel toe hebben medegewerkt, ook de gelyke verandering van Levenswijze. Het is nu was het hier aangenaam er te ontmoeten te hebben. P. L. Stier, want ik in myn vorigen te Leiden brachten my by Schelle en Nijlge en hier gemaakte van de dag en vorse accord door.

Wanneer beklaagde waerdigen H. van Doort was het waarlijk te veel, myn kind lief te dragen. Ik begryp niet. Hoe by dit heeft durven onderneemen.

Van harte bet. sedag met hem te die Schoonheidsbord, Dat het met Lijge Paasot met blif. is groot dankbaar. Stop.

Dat my, Lieve L. Stier, met Schrift, vrees die myn ontvanger te hebben, verdient uwe dank en was met een vrees bewijs van his liefdrift en danken.

Ieder, die ons lief, en want, dat d. d. is ons vrees god gedaan heeft. My gewelen ons ook werkelijk bracht. Dit vrees god met myn vrees L. Stier te die hand. Dit is ons vrees dankbaarheid voor myn.

Van harte g. groot van ons vrees.

De lieve

A. W. Stier

(2)

(20)

Wegens Beckerse had ik niets sedert des laatstverig seijnen over hem
niets vernomen. Het geen gy mij nu wegens hem berigt, was mij g-dank
kennis, en dit was weder een treurig berigt. Dadelijk heeft hy des weder
met zyne acht kinderen, althans naar alle waarschijnlijkheid, ziedt te seijnen
moeten begaen, gans kleinend onder zulke onstandig edue en dat
londen vrom en woeder, en dat naar Sumatra en of een vast inkommen
van slechts 3000. Daar een leers gering, en of gering uitlyt, geluk het mij
voorkomt, van daer met de praktijk zyn inkommen te ver
menen. Aan den anderen heeft hy tot de end eenig vast bestaan, en dit
lyt in zyne omstandig. Sedem leids veel, kon ik spandiger gemaken
hebben ontrent de wyse, waerop hy liet aanbeyden, ik zou voor hem en
zine kinderen de tarkou. St ginstiger daroen indien.

En wat moet er toe van onder. Neef W. vdt. worden? Waar hem kan
hy die warden? Danker, Danker en liet minder treurig en grieved.
Waarom en waarvoor ward hy gespaard, daar de lenden veldes?

Mijn loon is hy voortdoring te huarlen, en ik lees wel. Het voor
lyt, en ook wat versagt, dat gy het leids en gy. Zyn heve lustig voral,
het leids ook des leers zyn moogte. voortdoring en van en werden onder
Stemming van loon!

Uw heetlyk deelneemder en
Liefhe. Broeder,
A. Manden Gedy.

Lambertus moet eens duotij
burgeren. Het liet hem later in
in stoppen van den onder biter
Vreemde afleiding door ziden
of anderszins ware hoogst vady
bevendem maar hoe hem tot
leid. gebracht of overgeaald?

195

Am de- Wtadelen
Hearc B. Ledeboc.

Leopold
Hertogelijk

Rotterdam

NOV.
18

Den Heere Geestlijk 27 Decemb. 1840.

Maard. Broeder en Luster.

Ik schrijf aan onze Broeder en Luster van Rossens en verlang te leer-
 en eens weder van u te hooren, dan dat ik er niet eenige regelare voor
 u land. byvoegen, die u dat zeggen. Trouw en hoogst smachtlyk eindsigt
 voor u dit jaer. Ik durf teed waarmogelyk hopen, dat het met uwen Lande
 dus deest tot ons, naar de omstandigheden, geenszels niet kanst geko-
 men is. Vergaet daarbij echter niet, hoe vele tegeningen dit jaer u van
 zeer vele andere tyden op hienos heeft aang. bracht. Te lamen tot een
 gespaard, en hoe veel lichter valt het te lamen te tyden! Tot zoo veel ges-
 tandheid en braet by u gevoerde jaer. Myken legem inder vele op ligen
 over de en. Torgen die u over die en gem. lier kinderen vroeger ook
 torde, weggenomen, of aarmogelyk vermindert. Troost en braet van liven
 om lue zytmatige smacht met onderwerping te dragen. Hartlyke deelne.
 ding van alle tyden. - God geve mit alleen in het volgende jaer voort-
 doring van dat alle, maar kon het lye. spandig te dertbringing van dene.
 verpennen! Wat er thans van liven is. Zal ik geve vernemen. Ik
 kan het my mit voorstellen, dat hy het voor lue wil heeft. My angy
 lye my gedurig voor dene geest en met vermind. en hartlyke deelning.
 En nu Willem heeft. Wat is van dene geworden? Heimen lye en veed.
 Zal hy by de Kolonialen, zoo hy er al moete toe dote, worden aangenomen, is
 my lueit myn laatste al van dene geest gekomen? -
 Wat zal het volgende jaer voor het lye. and ruyt. geve? Ik liden geve
 lue onder die er lye over denken, en my dunkt, of die lye, waermit lue
 een pyl kwam, moete er meer lye, die mit minder worden lue, wamaer
 lye mit worden afgewend. Dat God geve!
 Geve de lue, die om u lye, van my. gelyk ik u mit de hart. lye
 wensden lue dene do.

Uw liefste Broeder
 J. W. van den Ende.

Maatje kan u zeggen,
 dat ik het wil heb.

Den Heerde Geestlijk 14 Jan. 1844.

Dear Waarde Broeder en Zuster.

Mijn groot verlangen om wegens heden en vooral wegens mijn
dochter's ziekte op uwe reis te ontbreken, doet mij u saligen
hart haren toestand, los als gy den in haren laatste besedroeft, heb
ik grote deernis en wegens verlatenheit met uwe zorg, ook heden moet
gy en den door heden met al de henen, van den Doctoz is tulk een ten.
Hand van elke ghedens, en dals is een hene luster, heugst pynlyk. Gy moegt
en sedest niet konst gekomnen hene, althans beter sedap op uwe dier geend
van hoop en op. God geve het! Sedap mij Spedig. en konst gy my gunst
ger bisingt geuen. Gy aan hene ziekte en van Rossen, hoe hene ik deel
in hene luytlyk omstandigden en voor hen d. meest gewenselde
niet konst van God afbidde, die reddere wil en hene mit alle vreden.

Hebt dank voor hene hartlyke wensden. De mynen ontkeint gy niet
voornit. Hye het God behagen, de wederlyk behuvenigen, en hene sal dit
doen, wa. maer het ons nuttig is. Dit uitronnen hene hene d. in oude hene
ten, en oude vreden. Sedap, los hene oude hene toudacht, hene hene
of meer effen, lullen wy niet gedenke overge. gewend en hene sedap hene
ten want oude dichte konst mit een. vachordand, onlangd las ik v. Palms
vertoog in hene Salomo Deel N. 250 en daecht daarby rok naudd. De
naam des Heeren is een sterke toren; d. vromen sluyt daerheen en is en
winbaar veilig.

Waerlyk het was grote dankensstof voor u, dat Lambertus mit in hene
stad kwam prediken. Ik wensde van harte, dat hy in die gediendend blyue.
maer hene stemming treedt hy ligt over alles heen, en konst en op
voerbereid. Ook ik vraag, wat maet en worden! Ik kan my gew. deuk.
beuld maken van tulk een ayte van hene, ald hy heeft aangemomen.
hy hene. Dit lag ik mit u, Gode aanbevelen! - Maar werd hene al beroepen?
hy sedroeft het my, maar ik konst niet ontvoren. Men lude mij. te op.
peldoren. Daar maeten hene vreden van afgedienden hene, en gane wone
des. De predikant, die er is (ik ouen hy hene Roelofs) maekt meer werk
van hene met geveer langs den weg t hene. Dan van het behartigen van
hene werk. - Waarom brengt men tulk een mit tot hene pligt of ontlaste
hene van henen post? - Hier en daar en hene en daerdoor wordt maer
al te eer aanbieding tot afleiding geuen. Waar moet dit ten laatste hene?

Diezelfde bezorgdheid beklaant mij niet minder ten opzichte van het on-
 clewys. Een en ander las ik er over. Inlandstijd beviel mij een brief van
 Lijer van Prof. Hofstede de Groot, hoewel wel wat al te brad. Het stond in de
 Groninger Courant. - Ik weet, dat al dat spogers weinig baten zal; het van
 nu is, duist ik, geslagen ten behoeve der R. Kath. Wat er van wordt, by het
 touwen van Dina, kan Mr. Brahaud ten reeds doen zien. Ik ontving om
 langs een brief Sedrynae daar van. Daan en een treurige Bericht van den be-
 luygang van het onderwijs Sedert de laatste aet jaan, in dat alleen door
 den invloed der R. K. Geestelijken. Nog te kley voor het land en ten laet.
 Het ook voor hem zalven, dat met. Zijn het gewantyer vint kant word door
 Sint van Lied met haar in te laten. G. Staen vint Stib. Hoe meer geulind, hoe

Stouter.

Wiltten het te Dinsberken vanden! - Voor dit maal geving.
 het wordt tyd, dat ik naar had ga en morgen tydij want d. klop weg.
 Is er reid het een of ander bekend argent den 5. Dins de Landstijf
 woen het lager onderwijs reent of houdt? Ten ja, dat er zij van made.
 wat zy er van weet.

Ant. haestlyke dankbetuyning en Liefde groet
 Gedac. broe broeder
 J. W. Lindy

Den Hinder Geassink 28 Jan. 48.

Waarde Broeder en Zuster.

Eerst een woord op nieuw van eerg. sterven over Willen en dit kan kostelyk. Leed hanc voor my f25.- Maar ik heb geen papier om dit over te maken, dus hoort u verlaan en voorsiet. Vondster hy is dubbel en dubbel te beklagen, Geveelt hy half dit? Zoo lang dit niet gebeurt, is hy weinig te verwachten. God geve het! - D'ing kan en moet hy dus ook niet komen. Wat wonder en d. gevolgen. Niet van kunnen Zyn? Voor hem zalve en omme Zyn betrekkingen. Maar waerdens hem toed, Ziekt niet weder, op welke een wyl ook, te vergrypen en de straf, die hy vormt al het blyscap der liden, met onderworpend en inkeering tot leed leven te dragen.

En nu meer beide vorige van 15 d. 20. R. gelykertyd, dat ik die ontienig, doet gy mynne laatste hebben ontvangen. Ten opzichte van deeltje. Zal ik of zyn, zoan het veriserte hydragen, is er rood. Hoe dit, dat dan kunnen worden afge. Spoken.

Treudig is de taestand van den docter Nidje en lorgele, maar God kan uitkomst geven. Leven bidden en danken. en hoe dan wonder ik dat niet haer en te toe. God geve intusschen raad en sterkte!

Ten aendie van hem Lambertus, moet ik al weer vragen, wat moet het eind. Zyn? Ook hierin kan God ongedachte uitkomst geven, en wat blijft my over, dauidit te ook van harte toe te wonderen.

Groote danken is stof clearenten, dat gy beide en verber de hem. Gelykertyd ook leven, zoo we waard. De Zyn.

Myne Willen is sedert October (half) te Haarlem, en zal er nog wel wat blyven. Van toen is het hier nog geen faillien.

Ik heb het wel, en hoe wel, van alle liden, als ik dit leen dueren wonderen. Ik geniet groote Zyn van God. De winter is my dus ver ongenogen en dat wonder kinder hougmaand of eenig groot leed. - In het voorhuis of voorpostaal staan die Landstinsdoffen op het blygen en twee bruy-boontjes met vruelt te pryken. Ik leed dus ook

gan kande, hoe fel die dufferen beide hier was. Van tyd tot tyd was
gast ik my met twee lijers en Karstangs. Gy liet en ook niet
die prouwen die amer. afdoen dan worden, dat ik het wachten
wel het, hoe eenmaal ook. en dit kan ik ook gaans in.

Los even ontvang ik twee onder van Roggen en brief van de
Lissa. In de vroege is recht te zien. of ik of weten kunt. Zelf is by
gelyk of my deelt Lissa. was niet geplaatst. In brief is van 16 Sept.
ten ber. l. overigens is de van verwachting in Inge Liss. vsting
en die Inge kunden worden. Die staat by over Inge overgeen.
hlyk verlies. en gaans worden!

Hartelike groet, met de beste wenschen, van

Uw liefh. broeder
A. K. de Vries

Hoort men Leeds iets wegens
het onderwys?

Den Haag - Genesink 19 Mei 1821.

Leer Waards Broeder en Zuster.

Ik heb dringende behoefte aan een nieuw pantalon.
Zoudt gij dat, S. v. p. of doe mij lenen 2 1/2 fl. Iwert gelyk
perdoeken af 7- gelyk of 30 Junij van 't vorig jaar, om altoos
een quaest meer om er tevens een veld uit te kinnen hebben.

Gist. nu heb ik mij met het verplanten van veld boomen
te veel vermoeid. Dit maakt mij te stilloos. Ik kom by de
herinneringen van voor vijf jaren. Ik mag in het leven
na zoo groot een verlies!

Er is het niet de thans gesteld, die onlangs in zoo dierbare
betrekking op ineen zoo laer leeft, daaruit gien te lamen
moet worden gespaard dat in zoo hoogen aandrang. Met
groote dankbaarheid en dank. 33. g. daer ik daaraan byden
dacht op den 28. der verloopende maand, God geve de dien
dag nog mededelen te lamen te blijven en kan het loven
den 19. in quist van goede gezondheid en traast en vrag
de om de lamen.

Willem is sedert het leest van February weder terwaarts
gekomen en bedacht ang. als vroeger, wiktelyk. De eerste dagen
werd hy conglins ongesteld. Doer spoedig herstelde hy siek.
Lambertus hoor ik, blijft byn woonplaats te Buitendun
handen en predikt daar in een sedent byn van de kerk.
Is dat waar? - By het overlyden van byn Zuster kwam by
van niet over van te traasten! Vroemde denke den die
ly siek van de lijden en ongelukkig ademen. Die
van Jesus maken moet.

Aankomte op Schakaffer is dus voor de tweede maal voor.
Spoedig moeder geworden, en kris in Suriname bedonden aan.
gekomen. By de reif my. Ommer niet wegens byn gezondheid, wel

mijn lieve zuster niet, leed dan hier geleden. God ondersteunt u beide
krachtbadij, en hoe kan dank ik Hem niet u daarvoor.

De brief van Poelwater kwam tot mij. Ik verleid dien dadelijk. Het
gaat het dus kan beiden op makaffed. Maar nu Paulina; wat
moet van haar worden? Dank is bij de vooruitzichten, gelyk het
landsgint. Voorloep had ik haat waeten sedygeen. Ik hoop het in de
volgende maand te doen. Graat haar van mij.

Dank voor het gevonden cabin. Het is dus een goede
Hoe geerim lag ik in water. In den eerste tijd is er echter nog te
veel te doen om van huis te kunnen gaan. Hierover dus nader.

Als het beraken bym is van R. niet bylanders heeft opgeleerd,
weel dan angus gedaetig. Het is dus te lat de Courant my gemy
Liggen. —

Van harte het beste toege wenscht en doet die. Hartelyk
groet van —

Duwartlyf. Leiden

A. W. Ludy

Den Huis-Geestink 13 April 1843.

Lieve Waarde Broeder en Zuster.

Dank voor de byzondere eeren, die gy beide my wegens 's konings be-
zoek lever Stad hebt aangeboden. Zulonderdied was het my aangenaam
te vernemen dat den 20en Ballot lief daarbij het kruis werd
maakte. Het is er hem mijnen wagen geluk mede. Het kan gunstige
op hem werken en geeft verachting by vragers en later doorstaan
leed. Bovendien vernam ik met groote blijdschap de uitlatingen
I. M. ontrent het leuevordaat. Ik begin het reeds sedert als geluk
uitgezonderd te bejubelen, gelijk ook de vragers dankbetuigen ten
aanzien van het bodderijs, gelukkig de koning, als mijn wijk
van dien geluk gegrond is. Geluk de ontvanger I. M. en G.
Loudelyk ook de toespraken van Vorstman en Burgemeester
wanneer zulke herten mede hebben bygedragen, en zeker niet minder
de adressen is tegen van alle zyden. Van den der R. Kath. Koning, en
thans van los veel my blyk. Bovendien geene geschriften ten voor-
deel is van int. ook dit moet gunstig werken. De beide ongeluk
k. y. pro. van. Dankt my, zullen I. M. voortaan voort, en ontzigtiger aan.
ken, en ook kan ook uit die kwaden volsterij gods voorloven. Al.
thans hier heeft den Landraad en vooral den Distriktsleden naar eenen
koning dat de hene vragers bekend was. - I. M. volijnt lief op
niemand in het vertrouwen en de liefde. Zyn bevestiging te willen eer.
Stellen. liet dit oogenpunt bevestiging te Zyn bevestiging. Koning
Stad, en de, by die gelukkig, by te worden algemeen Koning
van het Distrikts, waartoe ook ik werd aangesteld. Bij dank,
daaraan moet wel, van Zyn lyk, Zyn voorafging van eenig blyk van
Zyn gelukkig om het leuevordaat weder hiet te voeren. De alge-
meen stemming en opgevaardendheid daartegen moet te A. al die
leid en krachtig gemaakt Zyn.

Wij hadden hier in de laatste April menigen nacht my aannemingen
voort en over dag bevestiging lag blyken, gelukkig echter geene L. van. Er
begint over te komen, dat het winterkorven er by leid. De vragers be-
de dit liet ook, en niet minder doet ook nog dit menige onrecht
indonderdied ook mijn kordenboomen. Duden hielden de gelukkig henen
knoppen nog geloken. Perken en libikoden. Het was de hielden de ledigen geloken.

Het weder sedynt Ziel gunstiger te zullen gaan. Zetten, wanneer ook ik
 leer verla. g. u. d. u. l. l. e. Dat gure weder gezet mij uit, ook voor de
 vordal mijn lieve d. n. st. d. l. al die Levenslust aangemaak en vordan
 lig waarten sijn. Dit zij te in de Levenslust mate! Dan loop en vlieg
 ik mij, om wederkerig in loodanigen trop van gedruide te zullen kom
 men vordalen, als wy op vordan gevorderden Levenslust naar vordalen en
 vordalen kunnen.

Niet zonder aandraving las ik en voer ik nu aan. Het gure zy my wijgens
 Levens Lusten Sedynt. Hij meent niet te doen maar op welke gronden
 Ik vord en blijf maar al te leer vordan dat voor hem in vordalen het
 einde den last dat dragen. Wat blijft er voor hem en vord allen, die ook in
 dit leu by den daren, betord vordan, dan te zien op hem, die alle dingen
 werkt naar den Levenslust wilt. Hierover las ik 200 vord en de vord
 vording in Clariss's handgelte Gods dienstvording van Levenslust (16 April), in
 kers kent zy dit werk van vordan vordan. Ik vord. Het dit jaar te hand
 en vording vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan.

Is hoop, dat de vordan vordan vordan vordan vordan. By het sel ook
 van vordan vordan vordan vordan vordan. Dank de
 laatste vordan vordan vordan vordan vordan. Dank de
 vordan vordan, ook vordan vordan vordan vordan vordan.

Van vordan vordan, die my vordan vordan vordan vordan vordan. Dat er vordan
 vordan vordan vordan vordan, in het vordan vordan vordan vordan vordan
 dat van vordan vordan vordan vordan vordan en de vordan vordan vordan vordan
 vordan vordan vordan vordan vordan in vordan vordan vordan vordan vordan
 vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan
 vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan

Is te dit of ook iets dergelike van vordan vordan vordan vordan vordan
 vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan
 vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan
 vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan
 vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan
 vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan vordan

Mijn
 G. K. van den. G. v. d. G.

Den Heide Geestink 25 Septemb. 1845.

Leer Waarde Broeder en Zuster.

De tyding van het overlijden van Dusen Broeder, hoe lang ook, en door twee gedurende medeleedelingen ontrent twee afweeren den toestand (dank hier voor) nader en nader overrijt. Zie, heeft mij zeer getroffen en vermist mijne gult of voorleding. Ik verstaat in hem, gelijk gg weet, een hartelijk vriend van ja. Leuker, Dijn afsterven leest mij al te lutteliger voor dringende, wat al meerdere mij te wondten Dijn, en ook mijn egen a.i. Du kan het Dijn God spare ons nog lange, ook voor elkander! Maar Dijn wille, mint de oude geschiede!

Dank voor een hartelijken dankbetuiging in het gade. Dat mij in een door Dijnen Zoon wederwaart. De Dootgandte waakt waakt ik mijn voortaan. Solves. Doet het met Dijn. Pitten of het gade. Sint. Willen. is hier reeds sedert enige dagen. Ik loop dit mij aangewonen gaten en de dag te houden. Inge dit weder gade. Stig blyven. Zoo als dit sedert een paar weken of meer hier is, wint. te met afwieland. Dijn, wordt hier de Sedalen rogt. van logge en vooral van bockwit Dijn en Dijn te gade. De, men sperrin en kwalgroen staan heest. De akkers Dijn en wa. der groen door. De roze, vooral de witte, bloegen voor de luttel. Een Straik van de laatste staat by mij met bloegen en knop als in den voordure. Had ik of het laatste van mijn een Druiven troft in de bloeden. Nu heb ik u a s, die of het bloegen staan. Het boeke van Dijn Lambertus had ik reeds aangeweet. Het out. wangen eeter van een beembaar van luttel was mij aangewonen.

Zoo gg hem. Sedynen magt. Dankt of Dijn zynentweje. Zoo Wat heb ik er van zeggen? Ik heb het met avondoring. Zoo Sedryff men niet by beklaard. Dijn, en die by dit eeter, Zoo te kennen en te waeken beoordenen. Men leidt mij, dat by de afschidenen te Poudroyen beoordenen. Wat is Dijn? Dijn knop Willem werd dus by de kolonialen opgenomen. Rigt gade in de gegeven omstandigheden. Het is dankenswaardig voor hem en voor al de Dijn. Nu is er voor hem mij mitligt, in Dijn - Zoo Dijn. my die nog verwaeten na alth. wat wy van hem zagen.

geside
Mlle
van Nale

Den Heeren Geestink 20 February 1844

Waard. Broeder.

Deer verlangende lag ik eend van dag tot slag naar een brief van de niet, en gisteren gien by my uitvanging, tot Londen ik waarschynlyk deden gedroom hebben. Gy be-
grypt heerst, hoe lang myn in brief van ingebilden en
was. Alle gestelling ten antien myn Lente Luster
heeft by my gien gaandies gegeven. Laas ik gaid, dan Londen
ly een goed deel van den dag het bed, en dat Londen eigen
lyke Lichte. Wat rook ik daarby niet denken, vooral in
der de verschillende drukkende denkbeelden en herinneringen,
die in de eendlaan. Laid niet kunnen achterblyven? - Sedert myn
Spedig weder, - ook het suurtlyk verties van talen. Hoe Groe
Loren, dat my Lere getroffen heeft en blyft aan doen, want of
minne de de waakte van den Vrouwen mees rag of haar wir-
ken. Ik thif hem als een allyd hartelyke Broeder betren,
Lore. God streeke oude Lere Luster by voorstuning! Ranje
Loren was het my door de iets wegens haar te vernemen.
Dit voorbeeld en dat woordegeen. herinnerst ons of vernied aan
oudeloren en aan oud volgen, en gelyk gy Lere, wie weet
ho. Spedig. Hoe vele jaren hebben wy niet reeds of oude Lere
der. An Lere in het graf, vooruit. Dit ook gelat ten antien
van Lere ten antien, and reeds woor oud daardien ge-
dragen.

Aan wie draagt gy d. Lere voor Nultje la Lere weedyden
of? het myn Lere waakte ik reeds d. Lere afspreek en
der tot Lere Lere; 5 Jaerlyk f 26. is er van myn Lere d. Lere
Lere, en wie Lere Lere de overige 3/4 den Lere dragen Lere
Lere. Waarmee Staat dit aan te vangen?

Reukig de toestand van Lere twee Sedonds. Lere vooral ook
op ten ophigte van Lere Lere vrouwe, wie een gedwinge taalpraak
Lere Lere woordig had. Rinte is myn Lere. de ophid daartoe Lere
der berekend. - En dan Lambertus! waar is hij toe. Moontlyk
en Lere Lere hem Lere versantwoeding vallen. Alken verent.

Den Huisz Geestink 25 Junij 1842

Hartelyk geliefde Zuster.

Wat genoege doet het my niet uwem Brief van 30 Mei te ontvangen. Dit letter gebeerde mij eerst den 14 den dier. Maakte ik mij den Brief, en toen die hier kwam, was ik op een gewoone woensdag, dat letter ditmaal in acht dagen afloop. Ik moest den Rijn nog eens weer zien en het labryntische Landt bevoeld bedorven. Heeft volstaan en gestrekt ook kwam ik van het touwtje te rug. Middelerwyl had de Schoonmaakparty in mijn huis plaats gehad. Ik kwam dus legt te vreden te rug, en dit genoege werd vermeerderd door uwen eigenhandigen Brief en een te gette van onze Lieve Zuster te vinden, die bovendien in de hand was en my noodig om haar te Elkenn te komen zien. Dit heeft ook werkelijk op woensdag plaats gehad. Myne Zoon en Dochter zedden met mij. Het woonend ontwaakte ik onze Zuster, die ook was, alhoewel van ons eenige blaasme gij, en veel de oudste onder, alleen nog te Damm gespaard. Welk een zeldzaam en groot, zeer groot vroerigt. Waarom ook nocht dit mij en onze Zusters niet gebouwen. Bij dat wederzien te Elkenn dat het gelukkig niet blyven, aan Haanden maandag wordt ik haatje, en haer Dochter niet. Een ander ge dagen by mij. Het verblyft my zeer, dat Zy er toe heeft kunnen befluiten, en ik stel my dan ook eenige genoege dagen in Leas by Zyn woer. Haer Zoon de d. woude ik wel en in hoer opgeruimde stem. King dan wel vroeger. Zy ontvingen ons recht goed en met lastelykheid. Ook myn kinderen waren recht te vreden van het togtje en de hinnen komismaking. Vanstaandien dingsdag waacht ik ook haer by mij, om de komismaking voort te zetten. Myne Zoon en Z. went my, Zyn verlost 30 Mei op hem Baank gewest. Zy Zyn er meer en meer te vreden. Huis en wandelingen, die niet gestrekte Zyn dan by enige hunderd, Zyn ter daz opgekraapt. Het oude Baank is inderdaad in een dubbel aangenaam en welingerigt bint-werlyke wordt zy het nog eens zien en het seep nog myn kinderen aldaar. Zoo d'igt bovendien in myn nabylid, waar ik het gaat my, ook ten d'ien oplycht, boven bidden en danken. Maar ik zie het lichtelyk in, hoe bidwaerlyk en sedier ondacht de verantelling van d'ien myn secund 26 id. Ik kom er dus niet verder op te rug, en zeg liever, dat ik, ook daarom, er meer en meer aan denk om, wat vroeger of wat later, nog deden Zomer een togtje naar A. te doen, indien god er my dege

Zandheid en krachten ten verleen: Do, my, in allen gevallen, voorloopig
 weten, wanneer ik het niet doen moet, hebby wegens' Logeessgasten by u
 het by wegens' vergadering van Bijbel- of Zonding. Gen. Groot druk.
 te gelyk my niet - Wat er van het bezoek van mijn Wicsten
 Pictje en. Hetzje worden dat, is mij duswar deister. Geerme niet ik
 Piesam niet, ook om er mijn pland naar te digten. Het de langer
 Zomerdagen is my het op dien weg zyn het wenseltyk en eangensamst.

Heer gelukkig, Lieve Duster, zyk zy dus weder van nu diep gekonk.
 de krachten te weggekomen Voor weinige maanden, te weten doordit
 er my niet mek vlygen. Ook dit groote voorrecht Sedank de Liefde
 Heerelste vader te, mynen toeworden broeder, dielwaan er ook my.
 Zyn haare zy er voor gealant. Puffden beide geveel ik ook al dus
 meer en meer, dat ik niet ben, die ik stager was, Geer moeder, di. Jan
 die zyn die, er wat groote onvoordinde dankendstap blyft my niet daga.
 Gies zelfs by met me en dan terugkorend Zwabde. Dgveel.

Randvornlyk is de treurige toestand van uwe lieve doctie Anne en
 van uwen zoon en lazen wit. De herhalingen houden de vrees gasta.
 diez grande, ook na langere tusselentyd. Tuing Amidlyden heb ik
 met beidm. Gelukkig eider moek ik haer wegens de geveelend.
 die haer, God zy dank, believen. Welke smating en kragt geven
 laar delan in haer tyden! God houde ze steeds in haer lovendig en
 storte hierdoor ook traaste in de harten van allen, aan wie zy
 zoo te recht diebaar is. Dubbit randvornlyk is die toestand by het
 overigen, zoo verblidend en tot hoog dankgeveel stemmend tydstip. Dat
 linn zoo kort amstnaude is zamm. mag te mogen beleven. Vol. gave
 God volkomeen herstelling en linn te zamm. 20g manig kunnlyk,
 jaar te kunnen vieren, g. Sterkt en gelyend van alle tyden! Te
 gedunk aan hem op dien dag (2 Dely) in hartlyk liefste in mit op
 zigt chalmring. Wat legt het ook niet voor te zult en merk.
 waardigen dag met uwe kinderen te mogen beleven. Die dat er
 later mit kunnen godaan, maar niet te wie innerlyk geveel worden.

Mer ook nog eenige zegelen voor mijn Warden Broeder, in eeplicke
 op het onderschrift van uwen brief en zynen radzen van 30 dizen,
 voor welke beide ik danken. Ja, waart zy maet meer dan in gedad,
 re op te gelyk te gelyk vordig! Ik onderdenke eider te meer dinn
 wensel. Maar ik overtuigd ben, hoe die het ook de linn wady zoo maar
 kunnlyk. Dooral ook en na den zoo weldadigen en milden zegel is
 de natuur herlyk om my te men. Hier was mit groot verlangen,
 eld my ganne eigentlyk dinnende behoefte aan zyn. Wat wader
 ad, dilt in den Gemeente, ook die grootlyk, zoo met als in Zealand ten
 andien van het vee. Heer Dinnig, was het die niet gesteld!

Nu onze Duster van N. naar Utrecht gaat, verwacht ook ik, dat
 haar Duster Schuller haar wil volgen zal. Maar zyn er kinderen, die
 gelukkig ond. Duster R. zal ook verduiden. In oogenaar vraagt op.
 Slag en het moet er erg doeken. Zo komen de kinderen by een,
 en te W. weten van 'de vanden, waar er vroeger geen een was. Louer
 moet er Sedraal mitreien. Dit geeft Loeg. - Veriiffe die ik van tyd
 tot tyd. Hij is op den Brink best maer zyn die en gelouder dan vro-
 ger. Ik bring hem by gelouderd over hoedsedus over.

Wat moet er loed worden van het adres aan de Synode? Ik ontving
 het aersjsturen, dat het geatig en loed. het met groeten warmen
 en bedrogheid voor de toekomst meer, dus met verschillenden
 loofde en in menigertoi oplicht. Breuzig waardid en dierst
 onwandelid loopen er in zamen. en zal het publiek, dat er
 de gemandidie, dat weten te ond. veldidid?

Hoop ik spoedig al meerder bevestiging van de toemende
 herstelling myner geliefde Duster en van die woorden die wel
 stand van mynen vnaerden broeder ontvingen! Op het laatste
 licht zyn beide met de hinnen g'groet van
 hinnen liefh. broeder

A. v. d. Ende.

Van Huis-Geoffink 28 December 1842.

Zal ik u Waarde B. en L. nog eens schrijven voor het intre-
den van een nieuwjaar, dan mag ik het wel niet langer
verdragen. Als gij daer ontwaagt nog maar een dag dan
na, om wij Schryven B. Waardelyk met uwe grooten dank heb-
ben wy te zamen niet alle alle leden het tegenwoordige jaar al
weder te eindigen. Groot groot waren de goederstoornissen Gods
over ons in bewaking, uitrudding en tegen Schier, ik weet
leggen, volkomen van alle zyden. Nu zoo willen wy dan te la-
men dit jaar thuiten. God ter ere, onder de oetmoedige en
Lentenis: "Wie Zyn wy, dat gij ons alles onderzocht; Wy toel
Zyn te gering al de wettelachtigheden, die gij, ook in dezen tyd,
krijgt, al weder meer en meer op ons heeft, blank van
grytheid, hebt uitge-start, en bovendien over de onder, in zoo
velerlei optigten, of zinnos hebt uitge-bruid en vernieuw-
degt." - Mogen wy in zoodanige stemming en liefsvestelling
dit jaar thuiten, dan zullen wy het volgende dat God ons zey-
geeft te aanschouwen, inderden gelik ons bekant en ons te
vonds het meest heilzaam is; Wy zullen het ingaan met een
evendare onderworpen als voortdurend hart, en, termyl wy
Zeggen: "Vader, nu wil geschiede," en in onze godaelti dat de
leer troostryke aan verbinden: "Hy zal ons in onze tinnenden
puterdornen die gij het al vader-komen aan ons graf en aan on-
ze grooten overgang van het tydelijke in de eenigheid
begonnen niet verlaten. Hy blijft ook dan ons waly en in Zyn
re handen Zyn wy altyd wezig." - Dit Zyn zoo!

Behoef ik hier by te voegen hoedanik wensde, dat gij dit jaar
in den besten welstand moogt eindigen, het volgende intre-
den en dat, zoover het God bevalt, er is van te doen beloven.
Zyn vernieuwde Zegen over u, en al de uwen groot en mild
Zyn mogen. - Ik gemit by voortdurend eenen welstand, zo als
ik den op mynen looflyd niet had durven verwaarden. - Tot wy
in kinderren Zyn even welvaarend en gelukkig in elkanders heil.

Den ongelackten nitslag van het bezoek te Bienthuizen heb ik met gevoelen vernomen. Moet dit de aanvang zijn van het terugkomen van L. van Zynen, welke den weg. Zult u met hy goed waken in te zien, dat men hier zeer tot eigen Sedele en eedriest blijft verlaten. Zyn is landsweten, hoe onbillijk men de Eou. De. moege, of Zyn ook wakkelyk mogen Zyn. Geen vernemen ik eens vinder van Zyn volgend geding, ook ten noeven aan Zyn.

Dat ook Zyn in Zyn laatste voortgaat in Zyn laatste. Zyn en ook Zyn die docters in het bedaf toeven, vee. men ik met hartelyke blydschap en dankbaarheid. Dan ik eerste stant ik hier eenig zegel met hy. Gy wilt Zyn die wel willen doen toe komen.

Al wonder heden heelden wy hier een Lentedag. Wat wien. ter is, kernen wy, of een paar kleine proeven na, dus was dit. maal niet. De akker Zyn groen als in het voorjaar. Voorwaert een delidanne winter tyd! Gaat dit zoo voort wat gewas en Zyn voor spelt en belooft dit niet voor den volgenden Eo. mer! Wat gaart verbede tot een Zyn aan den valde. Pies!

Wag bezorgen hy den Rejonis en karstangen in by herbeding een smakelyk avondmaal. Dat de wyne. De Zyn was Zyn. len, zag ik met volalvening. Janneer dat ik er te sint meer had te Zyn.

Van harte gegroet onder herbeding wyne lastlykste vee. seden by gelegend der eerst volgende, voor ons at Zyn. Maar belangryke, Zynen, tot wyne groote en beste wem. Sedem terdelidanne gelegend voor Zyn kinderen en kind. kinderen, die een Zyn, en Zyn kunnen. Oone of k. d. toen wet willen Zyn.

Zyn lastlyk lastlyk. Zyn
A. G. van Zyn.

W. Toon het daalt My god
te den 2 vonda, 4 abacco den Huis geoffine 8 Mei 1813.
het is den 2den doerspelt.

Zeer Naarich Broeder en Zuster,

Ik weet waarlijk niet, hoe wél te antwoorden op het
zoo treurig bericht, dat gy wegens huren Lambertus te geven hadt.
Dit kan ik u zeggen, dat het mij gewetelig is. Deed en belokte,
ook mij sedert niet van voordien geest weg was. Hoe moet dit
u zelve dan gesmaaken en u' voortdurende gram? Ik beklaag
u van harte en bid God, dat Hij u kracht geve om de
niemom harden sedok zonder krenking eener geloudeid te
voederstaan en met onderwerpendheid wél te dragen den zwa-
ren last, die u met zoo veel zeden diep beaadden is. Gy moet mij
niet meer by beredaling is van u door hooren want die triffende
omstandigheden verneemden mijn blygheid en angst-
heid over huren wetstand, die overigens zoo wonderlyk mogelijk
sedert te widen, waarvoor ik God dankke. Gy zyt nu buiten en daar
over verbleyde ik mij. Met een gelwaard hart niet beter dan in
het vye, vooral in dit jaargely, waarin alles, wat ons omringt en
leed doudens ons zoo praectig en wonderwel ontwickelt, ons
oog naar boven draagt tot Hem, die dat alles gemaakt heeft,
onderdandt en leidt - ook het lot van iedler onder!
En wat nu? Zag en praeg ik met u. Zal niet bingem en
wat staet hem dan te waecten? Ouderling jong vrieder, doe
deelt hy de witten hard en suregt varedig, volgens welke hy aed.
terwylt v. ordt, is daarom dan niet het land en luten, waar zooder
hige gelden, ligver dan te wille en te vortseem, dat dien over
lymrotarie luygen en vrandeid worden. Jesus Caerde toe
ook den Keizer te geven wat des Keizers is, en aan Zynre Apostel.
len, zelfs den harden Heer onderdantig te Zyn. Ik begryp den
gang van denken liden in L. hant, hoe kan ik dare met Zyn, een
Zyn vlieg, gemordelyk bestaan niet overcombringen. Heet hy dare
ook niet, dat kinderpligt niemmer eindigt. - Het bedroef mij van
laste huren al zoo gestoerd te dien en te dien Landlen. hege Zynre ge-
dwongen cardearheid huren tot wadenken en vortmording voor
God brengen! Dit geve Hij gemadiglyk ook om huren wille!

Sedert den aanvang der vorige week gevoelde ik mij minder
 wel, verkonden, mijn lustig en slap. Goede rustige naectam
 Lijn mij noodig, en de miste ik door de grote warmte. Die
 wij hier hadden en ik inzonderheid in mijn slaapvertrik. Het be-
 gint echter op woensd wat beter te gaan. Het weder is thans zelfs
 koudachtig en sedraab. Overigens blijft alles om mij heen op een
 helddame wijze, en stamen ook de akkers overdoen. Alles
 blijft overvloed van en in alles betoven. De landman juicet.
 Reeds weder kruisten vier seden om de vorige broden van 20 en
 21 der vorige maand. - Helddame leid voor den Doctor, maar
 denk, althans hoop ik, dat een aangenaam gewenst. Ik wilde er
 hem wel eens over hooren.

Welke Lust Eubter Praecipit van haar plan om naar Delft te
 gaan afgedien, maar het ik denk mij, by haar nog niet niet ge-
 maakt. Dat zy by voorbedwing of 2. dreeft lat blyven. Ik had van
 haar onlangs een brief waarin zy mij, men ik, ook sedroef dat het
 Luster (D. d.) niet naar Delft, maar naar den Haag gaat worden.
 Loney Sedent tot niet zyk geloud te Lijn. Dit geeft zorg, en al te
 meer by het gemde. Hetredesed Academie Sedent te dceigin; hoe dan
 zig de bedinningen van die Lijde te dceina.

Van wat te betelaag ik een sedenoutoon van Rotterdam wegens den
 zorgelyken toestand Lijner twee Loven, hoe het had bedagen. Het
 gemde so smartelyk dceigt, althog gewenst af te worden. Beting den
 Loven hartelyk de dceining en woensden.
 Van welke dceigt dceining is mijn brief over de dceining der dceigen
 seden seden, dien of my sedent onder oude dceinenten te hebben ge-
 worden?

Ja wel verblede ik mij over de verplaatting van Poelwater en Lijn
 op de... door van dceigen. Het kon niet beter.
 die niet meer. Er is gelogend. Die brief te verden... Rotterdam
 nog hartelyk groeten van

Uw liefhe. Br.
 J. ede...
 _____

Den Heeren Grootvader 6 Junij 1843.

De verzoek. myn. ...

't Is waar, Waarde B. onv., dat gy reeds voor gerimmen bys een Lege
 vens van mij kondt verwachten veel liep de tannen om mij niet
 dan want wicite de pen te doen opvatten. Ook nog ben ik dit niet
 te loven. Maar nu heb ik dan ook 2 of 3 velen te loven was my, die
 te loven. ^{lym} Want de leere maak ik er een aanvang mede
 dat ik mede om die reden, & naar weinige zygels zindere kan. Om
 dien tanneloop van vustandig eden wet eens weder, te loven
 der meer gindst Stelling, behalve eigen zwaarte: d'gewicht dan meer
 dan kinder, geldt het meer vutloven last myn kinderen, ook die
 van zy wij, het sedoemaken er by, in de vordlaatke werk om eind
 voor ogf d'gen. het myn gewoeten vordman in voerting. Dwaerden dag of
 Br... waar ik Meer. Berus behoelt. D'ke hiedt mit haar door een.
 ten te Rimbwoude - en dan maekt verbleef. D'ngsting naar Elken, waar ik
 ande hien Ruster en de vord'ndag en kofky dront in met hant afspaanke
 maakte ontrent hant komst bym's midt'ags at ik by on den Meid Chas. Pa,
 diem ik ier wel vand en onering met legengastan, alle Jonge Dams, op in na
 alle vanden wanden, doerters en klein d'ort'ers. Savonds naar Bronwer te Gelp, &
 in de leunen de vord'ndag. D'na aan den Spoorweg te hien: 5 vord'ndag's hien g.
 dronken in de Sint met cramer. P'elwater en bym' kindren. D'vord'ndag mor
 te kerk. op Rosendaal, waar ik ier 50 jaar en d' maanden te vord'ndag
 vord. kofky gedronken in de vord'ndag. D'na g'ent g'ent is mid'g'vord'ndag.
 op een zwak doert'ers van 5 of 6 jaar op g'ent g'ent is mid'g'vord'ndag
 D. naam van P'el: 5 vord'ndag. D'na g'ent g'ent naar Bronwer te Gelp. &
 twee na. G'ent te Gelp. Savonds g'ent naar Bronwer te Gelp. &
 vord. hant'vord'ndag. waar ook hoogst'vord'ndag. hant'vord'ndag. g'ent
 my den dag! D'vord'ndag te hien. Savonds na myn kinderen te hien toep.
 sp'aken en vord'ndag. Dat toep. had myn g'ent. G'ent g'ent g'ent,
 maar dit kon vord'ndag. D'na g'ent g'ent.

Van Hinder Gessink 28 Juny 49.

Is mijnen vorigen kraag ik. Maest. Broeder, ja antwoord en
wel een zeer stoffelijk, waarvoor ik u dankte. Egge, overigens
een kort, zoo kort het maar zijn kon, van waarlijk te ver-
halven gezels, en dit is het laatste, dat ik Sedert den 9ten Julij
maand heb van u en mijn geliefd. Eustas veruam. Geen ty-
ding, goede tyding. Daarby wil ik my maar houden, en my
gerust stellen.

Wat Lambertus by u kwam en eenige dagen by u bleef was
my een leven en zynen wil in u aangemaak te vernemen.
Ik hoop, dat zyn reisje voortgang heeft gehad en het geluk
te hebben van den zending hem te doen laten hebben aangestok.
Dat hy besloot in gelyksoortige betrekking met deelen te
groote te ingreis te doen. Komt zo adams dambroed mit by
kom op? Hy denkt, niet waar by zyn stemmen en den.

Standen natuurlijk en meer te verwaarten.
Vier oude ziele Maat. Eelt en myn trouw huyfelyk
nieuws hebben vernomen, en nu tegelyk kunnen verkleuen
de zwaarmoedige uitbatingen in zyn laatste ziele. Van
versetten de z. d. in sedekt en zo op my het voorgewallene
zere. Nadat dit huyfelyk g. Staten is en de zaken die d. d. d. d.
en in haren vorigen loop hebben, ben ik tot meerder rust ge-
komen. In die zelfde dagen moest ik myn trouw Piras laten
dooren, en lag myn tortelduifje op sterven. Waer zo de stierf
het oude katje, zoo dat van de vier levende ziele, die mit
Ik warden terwaerts overkwamen, ik alleen nog overig ben.
Is het te verwonderen, dat dit al te zaan trouw op my werkte.
Edele daltje wordt Sedert 6 a 7 jaren gevoerd. Zy lat my dus al
mede vertalen, zoo dra de jongelui gelegend hebben hier te
verblijven. Jantje is nog by my tot dit November. Hooger is am. wo.
ning, die nog 9 band moet worden, niet ged. d. Be. d. bygen over
Zigens ged. d. te jongens tot rederhoude. Dit van Jantje is een
opvallend. Sedocumakus. Gaat. Dit van daltje en timmerman.
In goede buidert by den er niet minder onder. De dikwerf valt deze
lyks in de Gemeente voor. Het was my hooplyc en vroeger over te delyven.

In de plaats van tante komt dan haar jongste zuster Boetje; een maai-
je van van 20 jaren. maar ook die heeft de. H. een vyer. Zoo gaat
het hier. men loopt jaar en dag te zamen zonder uitblyf op ver-
tegen, waartoe hier ook weinig gelegenheid is of heel voordoe.
Wat anders dan hier lichtlyk te vergaten, moet er het gevolg
van zyn?

Ook die knyslyk, nog steeds denkkende onstandigheid dringt
my mij eens weder tusschen de winter te zetten. In de eerste
dagen van July zal dit denk-lyk aangaan. Waar eijndlyk
hem, is nog niet even stellig; later den Ryen over en weder
ligt op haastrielt. Maar hoe dan verdit en al of niet ver-
dit, dat affaen van gezondheid, lustigheid en weder. By
voorraad kom ik dus niet naar Rotterdam, hoe gaarn ik
te wederzag.

Heereken, doet gy gerim hebben is weder gezond en wel doet
de camig overgeblowen ongezonde zuster van het leed of de
Prout, die hem in het vorig jaar tot smastlyk ontvint. Ook
dele selynt geen sterke gezondheid te hebben. Ik dien loep ik
H. en zyn vrouwe voort eerst te dien. Na het voltreken
van het huwlyk deden zy een tiendragel togt, naar
delburg waarvan zij zaterdag 11. terugkwamen
Riedt hartelyk gegroet van
uwem liefhe. B. v. d. r.

A. W. v. d. r.

Ook myn kinderen zyn wel.
Slechts gant onstaat hit in myn
hof vooral met de sloperisten.

Het Journal des Instituteurs is my bekend van meet af. De
 Indachtighe Lezers en Lezers liet my. Dikwijls zag ik andere
 dan oude kranten en de Lezers van de, die ik versta. De
 Lezer verstaat en verstaat my. De Lezer verstaat dat na
 de veel byzondere en ommekeer. Dank u voor de
 in de Lezers. Het werk verdient alle aanmerkingen en
 de Lezer en de Lezer aan te geven en te helpen geven. De Lezer
 bovendien van de Lezer verstaat en de Lezer die my
 niet dan treffen en te verstaan.

Den Nieuwe Geest 30 Septbr 1843.

Lieve Broeder en Zuster.

Met het vernemen der waarde gevelede ik mij, even
gelijk mijn waarde Broeder, beten. De waarde waarde kwam
te ding en het had op nieuw mijn instiggen invloed op mij. Ik ga
voet mij van stap en maat. Ook ik mag licht er onder, zoo dat
ik van de saai dienlijke hooft dieid per seken, zoo fraai en
groot, als ly maar te zien ^{zijn} niet dan met zorg en oogen. Het
gevoel plooien durf. Kon ik er te wat vanden? Zy zijn alleen
van boomen die ik zelf geplant heb. De goudse sedutting is
er elders reeds gelyk made bebet. hoe moet ik er. nu iets uit
mynen hof mededenten, dat mij hooft-ze en overgrote vrange
en voldoening geeft. Dit is zover bleide voor de eerste maal
en draagt nu menig vruchten, sommigen reed zoo groot als
een goud knikker, een wilde appolchina boom, door myn beste
Pruys, nagenoeg dertig jaren geleden, uit een pit gekweekt en
gelijk blykt, door mij ten zogenoegden behandeld en bewaakt.
Hier is en houdt men dit voor een inderdaad. Houdt er
het ook by de daarvoor? Dat het in een Doctoor made en laat ik,
op zyn voorbeelding, door de een vernomen, wat men er te Rotterdam,
dan van dankt. De boom bleid. meestal en draagt en ook
zyn vruchten traggen, vier, vijf en meer in een doet. Wat er
vun worden zal, moet de tyd loeren. De boom is krachtig met
groote, lange doornen, en de vruchten ligt geland. Ik heb een
tweeden, maar die duovera niet blait.

Het vaker blyft al een geligend en altoo dan ook de te
veld staande vruchten. Gras is er mede in overloed en de Spinnen
wordt dit niet minder, hier een zeer grote vervulling in den
horst en tegen den winter. Dooer blyf der ontbrek nog gelyk
verremond van de veelvuldige, die om Darentes er reeds zoo vele
op de stad vanden deid storvan. Zy moet dit uit de lantantoren
gelien hebben. De ziekte aldaar. Zou men zigen, moet een plaatselken
vordack hebben en daarvoor wordt dit ook door sommigen gelanden.
Is dit loo, dan zoude er elders minder voor te vordaken zyn.

Den Niiden geestine 22 December 1848.

Leer Waard. Broeder en Zuster.

Gratichlyc verbleyde my 'swoedig antwoorden, uw breed
antwoorden en ten aanteien van heider gedoudeed. uw zoo
gunstig antwoord. allerbest stult de winter zied dat was
bide in. Zoo eindige ook de toer! Ik vunde heb niet dan
denkstof. Nog wel een weinig. De winter is gewoel in den
bunker. Sonder en men want veel minder in uwer bevindien.
dat het my 'swoedig geduel zal verlasten. Het wintergewoon
laet winterwaer tot voor twee dagen. Het duartoe gunstig
hebben indigewarick. Sedert wat vordt die wil wat bedynde
in vullen avondanden. Maar te vordere en biffeder weder over
dagen en de wandelingen voor voet en berst te na. gommer.
Wat gunt men dan toed op 't land in alle waer. In den
het leven meer dan in de staden, en we veel dustringe en
kalmte bevindien, vooral in dagen als wy. Lelaas. in zoo
veel oplingten belevon, dagen van het droest bevindien en
zorgelykst vooruitlyk. Wan. Zyn de wylen van ons land?
Zyn zy er niet meer? of vertoonen zy niet, om dat zy
niet gelykt worden? Althand, zoo veel int den blykwaren
gang der openbare zaken te komen en te beoordeelen valt,
gaat het al voort van kwaad tot ergor. Wat laet men de
kweken al dieper inzien en peilen, maar allaan om er het
loofde al meer en meer by te vertieren en in ladeloosheid de
handen te laten verstoppen of naar bedundelen in het d'ind.
ter om te tasten. Weltra de hieunen jaaskring van ha en as
en nog geene blyken van stappen voorewaerts! Ra. It ge.
weg van dit treurtooncel. God zy ons vaderland genadig!
Wat zwartelyc verlies onderging op hieunen den Schoon van
X. van. Rossen! Wat bragt Zyn roem te stantes, en daas hi ge.
staven. Ik ontvins het treurig berigt d. swige met groote
aandouwing. My dunkt, die tyding kwam niet gelat om we.
weerts. Wellicht bragt Zyn zwartelyc gestak hem derwaerts en
wie komt er van te ding! Hoe draagt V. d. d. hieunen slag?

Met twee Lambertus, hoe treurig! Nog niet twiigen
voor de nacht, die sterker is dan zij. Wat kan ik er
anders van zeggen, dan hem en de grootlyde te bekle
gen. God geve hem wysheid en de kracht en bystand.
Want hij voort op zynen dwaalweg, wat moet er het ein
de van zyn?

Hoe moet het oude klappenburg? Ditmaal mag ik
van velen te niet alomder te vergoef van hem geroeg
te hebben.

1 Waar is dus zuster, de weduwe D. de ad. bar, Fortit
werkyk Rotterdam en waarden?

ook dusver verman ik vints van den brief van vanden
Roef van Hoogel. Een tydig, belangrijke en veel ge
staagden arbeid, dunkt mij, te verda het Hoofdbestuur
van het hiet in de sulangt udge-gewone, handleiding
tot d. aardrykkunde van Noord. bestid. bezittingen.
Althant ik doorliep het met groot genoegen en tot
merkelyk. vermeerdering myner kennis van dit gewis
ten, door verbedenmen van vanden laatste betrekkingen
oud. hand. zo wonderbaar, bewoerd en gelyk hebber dat
aandien, gedagend.

Myne gelieve heeft reeds weder zyn stillen en aangenam
me gang. Het kon niet beter. Myne kinderen zyn zagh
wel. zy bebroeken mij dikwerf. Ik ten minde. Te overt word
de afstand mij te groot. al is het dan niet van aangezicht
tot aangezicht. Sedert dagelyks zie ik te in de perschoek of
avonds of kastanges, en gedunkt ik meer met danking
ging en in liefde, gelyk altyd.

Uw liefh. broeder.
A. de B.

Den Heere Geestink 30 February 1841.

Hoe welkom waren mij, Leers Waarde B. en L. immer de idet
 uitvoeriger brieven van de Jan. H. Alles lewend mij lever bei.
 der vaststand en oppermindheid bevestiging. Hoog een en ander
 Sedert gunstig hebben voortgeduurd en, kan het zijn, nog lange voort.
 dueren. Het mynen vaststand is het zoo welkomer niet als vroeger.
 Wel is het thummat. De... in mijn linker arm veel minder dan
 toen ik er te laatstelyk van sprak. Maar de armbegien heb ik,
 waarschynlyk door tegenheiligen wind in te gaan, eenige vult,
 steking in de keel opgedaan. Die is wel gebeterd, maar er blyft des.
 over een gevoelgeed van over, die mij het in te gaan en ook
 het rooken verbiedt. Een diktige ongemakkeleed in het gestel
 gaat er bovendien. In de gepaard. Eeten, Drinken, Slopen en te gaan
 soeigend best. Dit is meer geruststelling, maar er kan ik my
 niet geheel van het in te gaan te rughouden. De heer Geestink is lang.
 Zamenstand in knechten afgewonnen en gant voort en zo. De 2de keer
 Sedert ik degen, een doodning begun. Een te lyden, dat hy zelf
 deed de dood voor ogen. Dat is my, acht dagen geleden, deed; morgen
 vindt hy my niet meer. Hoe kan ik anders dan. Hoe geduldig blyde.
 Een en een woord te spreken in. Zyn zoo gewyde oog en st. ken.
 Maar allen. Sedert leert hy niet. Maar zeer langzaam; hoagst an doen.
 lyk om aan te. De armbegien, gelyk zy te spanst, in het vol gunt
 Zyn diltvermogens. Eeten doet hy Sedert geminim tyd et niet
 meer. Ook het gebreke van wyne en kina vermindert gaande weg. Koude
 water is alleen nog zyn welmakende drank. Wat denkt u den.
 kunnen er al niet op by een zoo daglyks sterven. Zien! Voor.
 berid te Zyn, een het laatste ons daer is en Godous oproep. Kan
 het te verwonderen, dat die wijk. De armbegien in mond en hart
 is. - ook aan de andere zyde by den P. van Baas is een jeugdig-patient.
 Zyn hoofd van de 16 jaren en meest by den heer Geestink, hy kreeg
 zinnelidagen geleden, over de 2de een geweldige pijn in een zyde
 bannen, zoo dat hy niet meer staan kon. De 3de te hoop op het stel te
 komen. In den mont ik alrede een jaan zien en woord in spr. kon. Te
 doende kan ik niet zoo waren, als ik wellyt doen moest en van
 daar de langere en lastige voortdoring der heele gevoelgeed, wat ik
 er ook tegen aanwenden. Myn kinderen Zyn gride. Leers wil en
 konne. My trouw blyven. Gisteren Willem dat by voor een Stage. Inmiddelen.

In twee brieven nog eens nagelaten en naar gelang beantwoord of aangevoerd, wat er in voorkomt.

Hier by ingesloten twee coupons werkelijke Sedulo N. 89026 en 86565 sedes van f 32.375 te Lammum f 12.75. ten behoeve van Naeltje. Ik kan het verder nikt insluiten. Ook dit maar op mij.

Dadelijk zend een belangrijke som by een voor de kerk van de kerk! Ik wens althans begrepen te hebben, dat het om de g. zaal vermindering van die kerk te doen is. Geenszins vernemen ik de verd. loop der inbedrijving, ook ten ketoppensburg bestaot. Die Sedulo kan toed ernstig af te nemen en dat in Zuidsurinamens, het meest te dueren in Hoog Surinam. Onderdoom. God bewaere ons en g. nachtiglyk voor.

Het antwoord van Prof. Vinke kondt ik zelfs nikt. Ik zal het traed ten te leden te krygen.

Wat al tranen in verscheiden opigten deukt hyn twee in de my mede. Mev. de Cavalier, een waardige vrouw, van de kerk. Zoo dylig en overloofs ontvannen. Ik vernam daer van nog hadre byden deroden. Voor des Zuster Sedullo en hinni alunde leer traed en randoontlyk. De de familie adirani. Tekas hyn brygt de brygt het grote aandoening. Het dylke kwam, welligt toed en anindien omte hyn dylke te dylt over gered om naar de kerk te gaan over te prediken; en wat waren nikt de gevolgen? Per aandoening, dood den dood ontvannen. Nikt angstige zinnering, dood ook in nikt. ge dankbeerdid deuk ik aan die dagen terug. Wie had my? som een nog inffigt al lewend aden voorspeld of toegesbedden? En sedter, ik doorleufde te, en dat onder twee en versterke te. geningen niktlyk en in niktlyk de behaerdid en in dylke Land van bely. Hem seden vader. ook nog de Jongen waardige predikant in Noordam en van de Velde. Wat dylsters nikt al in het godsbuend, en evenwel: "Alwat god doet is wys en heilig. Die liefde is al wat Hy bestoet".

Die Kollbrünge, een Duitsder, is niktlyk maar al te zeer bekend. Men sedly keroye g. Spraken hyn ten aangang de blinde dootter van hyn. Men den Pittara aan het malen met al de tranen en aandoentlyke ge volgen daarvan. Wie hem wil laern kennen in de verwardid van hroft en ten daaraan grenst. Lere. hyn in het Hoog niktlyk, althans niktlyk in niktlyk van Siebinterkapitel des Briefes Pauli an die Römer von Hermann Friedrich Kollbrünge, Doctor der Theologie, Elberfeld 1839 in 8. en 135 bladdylken. Zonder eenig voorbrygt, in lading of dergelyk.

alleen tot motto: Openbaringen 22, 33, naar denk ik, Luther's vertaling.
 Het dat ongelukkig meisje en die twee beklaagden waardigen
 ouders is het al donkerder geworden. Te Landen Zyn zy elken wint-
 ter te Baden in Baden, waar het vroestreffelgeste Krankhuizen-
 gesticht is. Sedert een klein twee maanden verlangde het meisje
 geheel afgescheiden van hare ouders in het gesticht naar verblijf te
 nemen. Dit kon niet dan worden ingewilligd, en sedert Zyn
 de ouders een quarter meer van het gesticht af, alleen by Aedern
 in het posthuis Zouds iemand bekende by of om die. Zy kunnen
 hare dootster in de vesten lieve wandelen, wanneer zy in 't gesticht
 een bezoek brengen, maar naar vaderen, laatst kan toe spreken
 is niet gegund. En dat is de eenige dootster, het eenig kind
 van ouders, die, gelijk men zegt, alles in de wereld hebben, wat
 zy maar geeft. Waarschynlyk komen zy in d. maand op tien Bui-
 tingond in Noord-Brabant. Wat Sederding van Baden zal dit
 voor haar Zyn! - Hoe kon ik, dit Sederding, anders dan telkens
 met myn gedaente op de en vrouwe Lambertus te huis komen? Ja,
 wat zal ook daarvan het einde Zyn? Hoe zal Zyn gezondheid er
 niet ten laatste onder gaan. Zyn, en wat dan?

Maar ik mit meer. Hoogen wil ik geeve den brief en den
 den dunkt, zy hebt er geest naar nitguden. De twee
 die in gouden welstand naar Jaren en omst kan
 hed het Sederding van Nieuw outwing, ik beriet van
 gen it twaalftal te Zutphen: Dalwys, tuf. 5p en Berch met
 eardingen, hebben gelyke Stammen en Stamm. boven aan. -? Zy
 is getrouwd met een Jufw. Staentak, mit Zutphen, en pi. naef
 daar vrees en rok te Waarsend mit groote goedke. -
 huy en Staentak van
 Uw liefhe Broeder
 A. v. d. Eijde.

Wat het ik zeggen van de pland van andere Klappen
 being. Ik bring er mede die van den tuster sedulere
 in verband. om ook nog eens te verduidelijken. De eerste
 zoekt in verdere duist. thiet te verduidelijken en legt te
 verkrygen. De laatste gaat, by de voortdrukking dazet
 der sedulere, in verdere duist en wil een groot groote
 moete gepaard, tegen noot. Ik verlang hier te ver
 nuun, wat er van beiden voornemens wordt. Maar
 zeldzaam is het, by zulke hooge jaeren was maeds genog
 te hebben, die lang voortgedueth. Levensloop te veranderen,
 om met de geringe in tlegt van eenige aanbanden,
 leidt.

De draik geselikt papieren getel in banden kryg, vol
 der ik aan deen Eriemering ten aentien van Nat.
 Jy. Maar vorig ik my. In de Jy. overmaken, in het
 vorig jaar, van 175. ten haren bevoor, sedert 1750
 dat gy mist van. Hofse sedeking gemakkt te d' door
 wille in deeltjes jaar. god Lou waardim Jy tot
 naar 80: jaar. en eindoor, meende ik, dat myn
 toelage dan ook tot dien tyd veruallen was. Ik
 moet den denken te doen met god begroep te hebben.
 Nog ook althit om de wet Jy. Doo Jy. myn
 kind. Hm. Dins en grond worden goud, waar
 den weder de beinen leest. Jy. gansedee. Earte
 g'st van
 Hm. Dins en grond worden goud, waar
 den weder de beinen leest. Jy. gansedee. Earte
 g'st van

Hm. Dins en grond worden goud, waar
 den weder de beinen leest. Jy. gansedee. Earte
 g'st van

Den Heil. Geestink 8 Maart. 1845.

Hoe zeer verblyden siet my, Waarde Br. en Z. te vernemen,
 dat gy den zoo belangrijken dag van 26 Febr. th. te Zamen in
 zoo goeden wilstand beleven en met zoo talryk broost genegen
 byc vieren mocht, vooral ook dat Ten Lamb. niet alleen
 by die geligendheid in Seer. of. maar het bovendien daer in
 een. die, als de zware minner. soge by in zyni ontstrikende
 bygrippen at meer verdelheid en bevestigd worden. Een
 zoo goede ik er heen en de goede gelukwenselen en er
 God voor danken. - Tot mijn Waarde Br. op zyn 35: verjaar.
 dag was ik en wed. mag, trouw. my de diidtrug. al van zynen
 hand, op het van zoo vele by den. Smeekbaardig. eerst mit
 zyn geest en hart gealruid, zoo bondig en zyk trouw in
 deacht, gepaste dankbetuening. gedienden en bedien. Vist
 zoud. de aandacht. Las en vertas ik ze. Dank dan ook
 voor de aard. Druk. Dat afschrift ligt nu by uwe woorden.
 "van zynen kinderen en kindkinderen" die steeds voor my liggen.
 en mit zelden door my in de hand worden genomen.
 Welken dan God geve. Dat gy dan ook nog te Zamen de zang
 staande lanta. en kon dit zyn. meedern in goed. gelouddid
 Amoet zien en gemintim. Zy is zoo praetig, kroostryk en of.
 leidende tot Hem, in Wien ook wy leven, ons bewegen en zyn.
 Het gelukt er thans nog weinig, na: D. grond dagen. Jodier
 werken met Succes bedekt, boom en struik bij zeld. (Hans
 8 St.) als midden in den winter, de 20 varen en baan voor
 anders en paard (en dat voor de tweede maal in dit Jaikong);
 die grond zoo hard en onlandelbaar, dat er dagen geordid
 worden om dien te ont. dooven en te kunen bearbeiden. En toel,
 die th. g. staande dat alles, nog maar korden by en dan; grove
 akker en weiden, blad en blouzen, en mit die een ganse
 herleende water, nu zoo koud, ing. kroopen en seld. dood.
 geen wonder, dat wy. Doe dikwerf wy ook die wou. den. Zagen, om
 langere 20: nog een s. weder te aanden. en met al daad loet
 en soed in te ademen en te gemintim. Nog eens, God geve dit!

Gaat het nu wel in de strenge woestdurende koude? My, dan
 wil ik alleen maar ik gijft een eenige week onthoud te hebben
 opgedaan, die mij in Linné zal bidden; anders ga ik er dagelijks
 twee- of driemaal op uit en maak mij spalen door de Sneeuw,
 wat gemot heb ik alleen winter vooral van twee kastanjes
 geda. Pot in de vorige maand bleven zij Eng goed, en zij
 waren groter dan vroeger; Los ook van de angrijs en te
 perkeken voor avond en oeldend beet. Voor een en ander
 myn herhaalde dank. Ware de knaussen kas, waarmede ik de
 dit vorig jaar in te toevond, ten niet openbroken, zij Loude er
 dit jaar weder wat van hebben ontvangen. Dit kon dus
 niet, en wat dan in de plaats er van? Het deed mij leed
 niet te verstaan te hebben of te kunnen bedenken. Handt
 den wil voor de deader een paar Lywig peperkorkeken, als vro
 ger, zullen mij weder zeer welken zijn. Hebt de goedheid by de tou
 zending mij tevens den prijs te doen weten. Bij het over
 maken van de bydragen voor Neatje, was ik dan het bedrag
 er van by niet dankte. Vroeger voldedte ge aan, ge
 lyk verdoek niet, en deed gijft nu niet, dan sedryf ik direct
 aan Blauke, bylgelent bintem te om.
 betraagt beide deuren in den besten verstand naar de jaren
 en tevens myn hartelyke beoedingen.

J. P. van der Lugt

Van Hinder Goessink 23 Junij 1845.

Gisteren werd ik, door Ida van D. en L., zeer verblijd door een
 gewaardigde zegenbenedijding berigt van uw weder. welken, bewijst
 tijd binnenvan door dit waagachtig getuigenis hetwege van
 van Middel. H. dan ontwaant gy nu de gelyking gaande. Mij,
 zo dat ook brieven niet kruistken. De nu naert steep ik ook
 later dan u nu vorige. Ik want het dan ook dien voor mid dag
 met Stokvis eens betoeken by en in Warendorpe te doen. Ik
 komt nu dit goed, dan want ik wil het vervolgen nu nog
 eens langer weder te selven. D. wiken in Lethen, vooral ook
 om onder Middel. H. te betoeken en te lieven. Den van
 het van den spoorweg en tulk een train te lieven. Zulk een
 uitstap was meermaals nuttig ter opsterking van kraef.
 ten. Het haart mij van vermindring van dien. is d. t.
 verwaard. Den 2. niet zo veel aan eigentlike august 1845.
 Dank by Eendeling voor de belangstelling. In de 71,
 Eke. den 5den. Dat god doot is welgedaan. Ja. In de 71,
 Eender passie die zelfs algemeene bewoordingen ook in onder
 mond. Den 503 te luistert gy zeker ook medemaken. Mij zoert en
 troost Ly. zoo dikwerf ik het doe.
 Gelijk met de 502 versjaring van dien. ten. Toont dat en
 hoe zoo gewichtige omstandigheden van dien. dien. vromen en gelyk
 gelien. Hooft er een. Middel. hartelyke getuigenissen vromen over.
 Dat Landerbus de w. de bedacht, verblyde mij met vriend. H.
 door dit meermalen. Het kan hem toe. Middel. en de zeker tot
 verproefding zyn.

Wilt aan de naaststaande Leiden. P. d. en Middel. Zeg.
 gen. dat ik heel geernd. Zander vader of tegen. berigt te Lethen.
 reden over acht dingen. 30 Junij. of het goed. Sink tegen. 52
 w. en. Middel. zwaar. Middel. kraef. aan waken. en ik dan
 in opgeruimde stemming. Lander. en waken. Vaartwiel.
 Middel. Ik ald. het. Lander. vromen. met de. Dankbaard. J. v. d. L.
 dag. vromen. Lander. Middel. met de. Dankbaard. J. v. d. L.
 Middel. dat ik weder bij de. Lander. Middel. kage. L.

Mr. Huid. Geestl. 30 April 1846.

Hoe verlangde het my niet, geliefde Luster, zoo spoedig aan
 mijn verlangen van den 1den dier door uw schrift van
 den 3den voldaan te zien. Zeker zoude ik hadelyk de pen
 hebben opgenomen om de dide myn vrede en myn dank
 tevens er voor te betruigen... maar er was plang, gisteren om
 den Vriend Charles te spelen dag heen en weer te gaan. En
 Toeken en van dien togt wilde ik; zo ten Lijven aan
 dien, als ten mynne op. Iste, tevens harigt geven. Met dien
 togt is het ietder dag seker uitgekomen. Ik sedert maar
 dag, of hy my en myn kindren waerde. Ken. Dankt den
 dag, den 6den, antwoordt hy met eenige d. gulen volenten
 dig ja. Dat briefje komt eerst den 8sten op d. post, en had
 my dien dag, want den 5den toekomen. Doel een, eerst
 den 7den, door d. dag komt het in en handen, doel op dit
 adres nog het verdoek stond om spoedig bestelling. Waar
 het verdoek heeft geligen, hoop ik, in volgen. St. Kun.
 een uitmaken. Maar hoop ik te t. Zagen, wat te leu. Stel
 ling van beider 2de? Dat verwaacht. en wil dien t
 verzoekt van. Die van myn Vriend? Int. S. Geden, die weet,
 moet ik hier weder met salzmann Zagen, over want, waar
 dat verdoek en die te leu. Stelling voor my. Lijven. Ant. H.
 onheilzaam geweest? Laat stellen. Zoude die. Die in
 oet. Middag een t. groot. wand. Ling, waad van ik d. g.
 volgen. Meer en meer begon te gevoelen. G. St. H. werd so,
 vanden. Het weder. en L. St. H. Stel al meer en meer om
 gunstig. In plaats van myn geloudeid. weder te iragen
 en bloot te stellen, liid ik gisteren den gansen dag myn
 kamer. Er volge een beter. macht op, en nu begin ik my ook
 weder beter te gevoelen. Moet ik die. S. al eerder niet ee
 danken dan klagen? —

Het verlangde dat dan leen, Lieve E. Ste, nu Schrift en
 weder onder dit omg te brengen. Het kostte u al meerder
 inspanning: te meer dank er voor. Is het te verouderd,
 dat de Lustspandanten van tijdjes van oude Jaren ook
 in vergelijkte wordt. Hand en loof hebben zo lang gediend,
 en wat is er in het ondermaansche, dat niet slijt? God zij dank,
 dat beide ons nog zoo ten dienste staan, als zij die om al is
 het dan volgeleek in vorige dagen: elk. Leefftyd heeft zijn
 lusten en lasten; en als de eerste de laatste dan zo deer over-
 treffen, als wy er ons in beramen mogen, wat dank, wat
 dank zij my. Gheen seduldig, die gemeen. Zoo zeer over ons
 vermenigvuldigt en delen. Zoo zeer maatigt!

Hoe gaer ik wilden ik kan om ook niet langer voort te gaan.
 en gaerlyk ook de Jaren, vooral by eenige. Hoe gaerlyk, gelijk ik zoo
 even kraag. Dus tot in den maand Jany, Jany Jany, als het
 wel gaet.

Ik vet de pen wider op en wel om, in de eerste plaats, myn
 waarden broeder myn hartelyk bedwelen en deelneming te betu-
 gen. Wegens den aard van het ongemak, dat Lief by hem meer
 en meer aanvangt te openbaren. Ziet onder verimeringen weet
 ik, hoopmyk dat worden kan, maar tevens uit andere. Zoo ja
 maatigt het slyven kan by noodige en tyding voorzorg en Lief.
 middelen. Nu daaraan zal het niet ontbroken. God zegene,
 bid ik met geheel myn hart, die, welke er zullen worden aange-
 wend! Telkens berigt er ingens dat mij rampzaam zijn, vooral
 wanneer dit gunstig en gunststellend zal kunnen worden.

Ja wel begrijp ik hetlyk. Hoe dergelyke broeken van hun Lieve
 broeder te moeten. Wat gelyk Lief te Godin. Leen daem?
 ook al paken? en met wat doel en sent? In de open Staat d.
 kerk der Lief. Sedidenen, een of twee jaren geleden. Lieve gebouwd, te
 koop. Enigwe. In voornamste leden veruinden naar Amerika
 met meer andere bevoorrd uit mijn onstraken.

Heden is dus de grote dag voor een geliefd klein doekje, Hans
 dus de bruid. Hans eedverbintenis wordt door God van alle
 zijden milddelijk gezegend, en, kon het zijn ^{dat} ook de groot-susters
 daarvan nog weinig jaer getuigen zijn. Niet zoo zeldzaam
 is het Hans, in de dagbladen te lezen van kerkelyk verbinten.
 wiften van 66 en meer jaeren, en van daar is het by 21 nog ver.
 te af. Hiermee te beken niet te loer op woensdag aan.
 Staanden en de dan volgende trouwdagen. Ik wou sette te
 laets ook verduist te weten naar beuten na al de grote
 bestemmingen, die te wachten zijn. Staat er al het zoo
 goed-ongemest als om mij heen, dan waerder te groot
 gemaet. Verder dan mij, in het langste gelaet der gemente
 langs de Gysel, worden de landerjen voor de derde maal van
 dit voorjaar met overstroming bedreigd. Welan staan zelfs
 laets onder water. Dit geeft nieuwe zorg.

Ma nog een paar woorden aan myn lieve nicht Jette, voorale
 ontlaet te danken voor de vriendelyke aanwetting van goet.
 moedersedagen. Zy doet dit zoo wel, en doet dit meermalen.
 Ik minn te verduen nog te H. zoo dan der meins 2. mijn vriende.
 Eke grote, weten dat, waar Zy, anders onder mijn bereik, ik liker
 myn beoek dekerf te kalen. Zoo, zoo veel volge vallen in
 haer en in gend. Maar indien bleef my steeds by van het eer.
 ste, dat ik haer bracht. - Myn nicht Pijp wenset ik van haer
 trouwende beterselaf met haer vogen. Van D. Jan voort duerd
 goet. berigten, dat verlangt mij.

Hartelyke groete en heilbeden over de en de. Mien van
 Mien Lief. Broeder.

A. Van den Ende.

de Quanten van den Win.
 becontvang ik liker by de eer.
 te gelagendheid.

15. B. 26²

G. van Kooten

Dordrecht 22 Nov. 1860.

WelEdel Heer zeer Waerde Vriend.

Het tenzige geval waarin gy met opzigt tot onze
 Don. verkeert heeft my zoowel on lyaent als on waent wil zeer
 getroffen. reeds lang heb ik een vreemde dinge van hem gehoord
 welke my dezen vermoeden dat syn verstand niet meer helder was.
 dit is dan ook helcas alsoo uitgekomen en heeft hem tot eodenge
 verkeerde bedryfe verleid, dat het K. Hoofccol bestuur van Leiden
 zich verplicht heeft gevonden om den same men provincieel in yre
 dienst te schorsen en hievan kennis te geven aan het Provincieel
 Bestuur. Verder is de zaak zooveel ik weet (al thans by het
 Provincieel bestuur) niet behandeld.

Naar my voorstaat, is er van eenige jaren van Gouvernements wege
 eene verordening ontrent dordnige ongelukstige predikanten
 vast gesteld, waarvan de Heer Dort v.d. eenen reden benyft zal
 kunnen geven. in allen geval soude ik v. Ed. vaden met den
 proces van het K. Hoofccol bestur, te Leiden in onderhandeling
 te treden, en op't. 210 sulks noody were moyt beygen van
 de K. Hoofccol bestur van onze ongelukstige Don te leveren.

van het vierge Ken v. W. D. verzekeren dat men by het
provinciaal bestuur algemeen genegen is om de rechtste weg
in te slaan.

God zegene de middelen die te uwer herstelling worden
aangewend en het geloof dat uit uwe Vaderlyke hand alle
dingen ons toekomen. Vertrouwe uwe siele.

ik heb de eer my na vriendelyke groete van Mevrouw
te nemen. Wel E. D. Dienaar en deelnemende vriend.

G. van Kanten

daar ik sedert eenige weken in Zwitserland verkeer, hoewel
niet verzeurende, velt het my te moedlyk zelf te schrijven.

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

Den Wéléd. Heer.

B. Leerebuer

[Large decorative flourish]

haringvliet

Rotterdam

UNIVERSITEIT
DORDRECHT

15. B. 26²

K. Dort

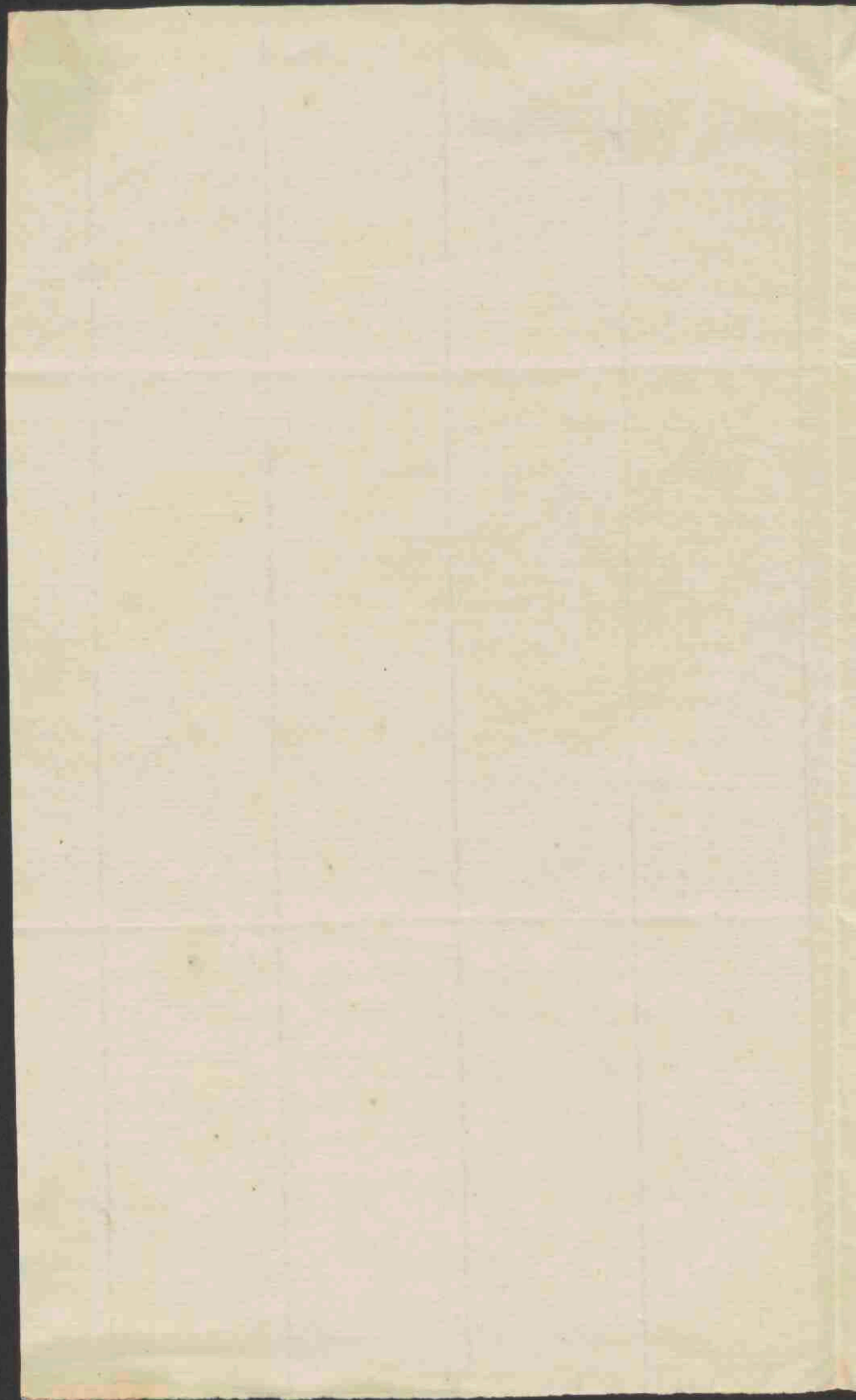
Waarde Vriend!

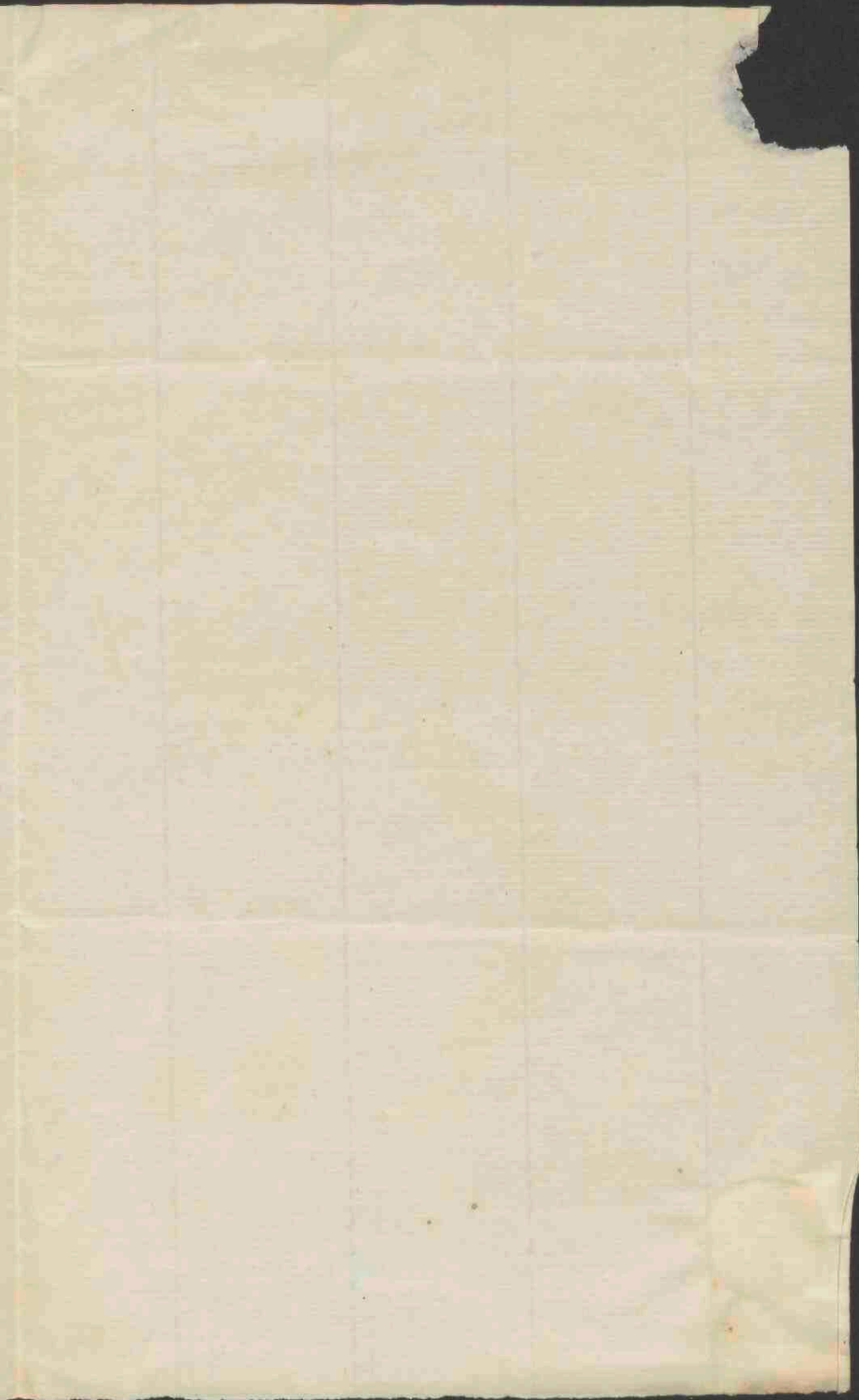
Zonder nu de betingingen van deelneming
te herhalen - zoo antwoord ik ter zake diensende
dat diergelijck adres behoort ingevonden te
worden. Aan het klasfokaal Bestuur van
Leijden, waar van Frases is D^o Vermeij
Predikant aldaar, die als dan met zyne
medeleden hierover raadpleegt en naar bevind
van zaken handelt, of zich in naam van
dat Bestuur ^{met het ingezondene} wendt tot het Provinciaal Kerck
Bestuur waar van de President is J. Van Keets,
dan gaat alles den geregelden gang en ik
twyfel niet aan den spoedigen voortgang
der zaak; indien maar uw Zoon zich dat
wil laten welgevalen. Nu Hij die
geregde heeft, zoude my iets te wondedijke
zyn, geve een gunstige herstelling van
uw Zoon en verblyde het hart van u en uwe
waardige gade en allen die deelnemen
in uw lot, waar onder zick ook oprechtelike
rekenen

uw Dienaar & Vriend

Dord. avond

H. Cort.

Caraka

deze

Den wel Edeelen Heeren J. J. de Leeuw

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

Zeer Waarde vriend!

Volgens briefwisseling van gisteren kwam het mij voor, dat
het Uw niet onbelangrijke Zwede Zyn - de kerckelike wet,
die op dat ongelukkig punt met wysheid gemaakt is,
Zelf te lezen, het is Van der Tuuk Handboek ad III D.
pag 172 enz. waarby nog pag 289 Art 29 en 30. -
het gene ik er by gemeld heb van Provinciaal Regtme-
alleen te pas in geval van appel volgens het slot van n° 3. p 173.

Zu ook H. Hof ad p. 1 en 2
aan den Prins Der Staten

V. S.
vrd' Innd.
H. Cort.

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

de Heer

B. Ledeboer

15. B. 26²

A. M. Ledebae

Rotterdam 10 Sept. 1812.

Broeder! Ik zult bemerkt en gezien hebben, wat ik
 mij by onze tusschenliggende laatste ontzetting vreeslyk
 vreesy denk, het is om dat ik u niet ontmoeten
 kan en wil. Zonder u mijne gevoelens om kant alle
 mine handelingen vand' borstig mede te deelen; dit
 zoude zoo geheel Zonder humer niet kon-
 nen geschiedten, en ik wil dit althans aan het
 huis van onze gelyde ouders, die reeds verduert
 genog hebben vromyden. Wel u mij echte spre-
 ken dan wil ik by u komen. En daar ik dit by
 u afzondering steld niet denk neem ik de
 pen op. Ik weet wel te vergeefs, maar enjin ik
 gevoel ik behoefte toe.

Ik denk alle menschen zoo leefden en handelden als
 u konde u dan meenen dat daeruit een ge-
 regelde, oordenlyke, waarlyk Christelyke maats-
 schappij het gevolg by zoude. Wy sijn hier niet
 in den Hemel, ook niet in de Hel, wy sijn op
 aarde. Een blymoedig Christus licht op naar den
 Hemel, maar weet dat hy beneden licht ook
 plichten te verrichten heeft. Licht van deze eegen-
 dunkelyke te ontlaan, sijn eegen weg en wil te

volgen eerst later met hemelvaart. gards wille niet
de oude maet geacht.

Ik zegge u, gy waerd tot het werk, dat gy nu doet
niet gescepen, eigen den kelyk, ontwaerd, hebt gy en
dienstwerk niet gelegd. gy wandelt met stichte
en hebt niet als wanorde verspreid. Ik weet
van overtuiging dat gy niet vatbaar. Maar gy,
schiet en behaag in om zandsting te doen, niet
om als een waardig Evangelie diencaer stit darsse,
niet te wan orde, meer veel om als een comedi.
om te vergoef my het woord" maar het is hoof van elk
besjot om neue zandsting kleeding en sprekingen,
dat men hier dan daar eens te verstaan. want meest
niet dat gy dan neue weende kledingen verstaen
of belangstelling in breedte, men men belacht te als
gy verstaanen zyt. -

Ik blijft van led maar een middel over om newe maet
te herstellen, als weder als leeren, kunt gy wel
knaad maar geen goed meer stichte, wel verstaen,
maar niet op bouwen. gy moet dus in het tw.
gelyke leven terug treden, en gaan waer newe
wilt; theologien dan hou well gy wilt, heb sulke
en zoveel denk beelden als gy wilt maar schaaft de
rekenen gods niet.

Weker al en haacht een onregelike consciencie te
licken over god en mensken. Jesus onse saligmaker
wordt over hele schaden gevolgd, die hem loofden
die Syna teas om helde; vele een vonden, maar
niet sommigen gelovden, en hoe belangryke syn niet

alle de ons van hem bewaard geblevene resten en geschenken
en wy alle den sprekende getuigen van ijere liefde. —
In wat blijft er van het over, het hebbe me al lang genoeg
te heb geweest twee denkbeelden, die zeg niet om te loof
wil want het heeft er niet van, gewestte van het niet
of want te den dat gy verstaakt, en hoewel hette
hoewel waantelyk hette hoewel Ijver Christelyk allen
Men de blyve te by. ten laatste hebte gy allen staan.
Maar ik weet het al vrees wy te allen in liefde toe
dat yer is gloeiend, dan nog zegd gy niet het is koud.
Ik ben dus dwaas dat ik schryf, geerde taal hette
gy my nog nimmer velen van myn schryven terug
gegeven. Maar wanneer te overtuiging een plaats
dat moeten maken van gods overtuiging, dan hoop
ik dat u dat een herinnelyke bekering, in
betere gemesten, die rust smaken kunt, die gy hier
zo v moed willyg van u vernield hebt. —

H. Tuzengenen Overdeet

Adriaan

Dem W. A. P. ...
L. G. C. ...

Bretchen

DRUCKER
VERLAG
STADT

15. B. 26²

B. Ledeboer

Wat nu ons byzondere aanbelangt, dat gy u domme-
bekomment, is ons recht aangeraan, ik vraag u nu
der, die van hare jongd a l, den bleef meer, of by
Lecht noch een oogen blikkelike meen dening arrenen
konde, dat byten by haer te vernachten was; wyze deden
mye van haer vader, die daarin verchelde met mye vader
van roon van een gedruucte vromde de Leuur, die ten
dier spreke in dese gemeente, Doornel lecht verspreide, gy
ken d'yne leerekenen mee het j'elot, maar uwe leere
Heiden Dide my meen, o l het Douden meete, gemuel zye
op den stege waer my vrom schrethou j'elot te leere dez vrom
der geest kwam, O l Dide haer je, dat Douden ik u de
jen Dide n'ig kunne vrom, of Douden van meen by zonden
vrom zonden, maar ik wate aan heeren en een Hoekje vrom,
ik haer meen wate het later Douden, maar ik hecht nog aan
het een wate aan het ander, by my is het eenig kermek
dat van Comri, dat Douden als altes naer het middelpunt
des aardes b'ick D, en haer naer j'elot te d'ek, maer, ende beste
j'elot naer my steke, door den Douden de zye d'elote hulpe en
j'elot de, en moedlike gevallen en grote vromen, Douden ik
my niet schaan, Mer zye een leerege, wat het Douden
vromen in Douden.

Mer het vrom, die ik en niet, ende epp, dat het Douden
vrom laten, waer ob'choor ik den a b'el over heiligen meel
gelove, in my het bekende vrom van k'amp'ien, Douden
Douden st'yd gestreden Douden etc. leerege onder den aandacht,
Maer nu nog wate, dat ons Douden naer het hart ligt, gy hebt
uwe gemeente b'elot en meen o l te die te d'ekken, gy meen
d'el te door g'een e t'elote, Douden l'ote mye, st'elot
met vrom en zye, doch ook met Douden en kaente, vrom
is, k'elot een vrom bereiding naer d'g, die niet a thangt van
vrom oogen b'elk'elike themming, ob'choor te die gedruucte
leerege, altyd de hulpe der H. Geestes a t b'elot, maer on
douden gy moet meen schryven, dat doet vromen de door
gen: Maer, en Egeleing Douden een, ik heb my meen
beklaagd, de douden de Douden die ik heb douden, met
het meen vrom, dat door de vrom by zonden Douden, nog Douden
gy het vrom niet meen, dat me leerege, dat de meen vrom

(S. n.)

Terre van het gebied van mijn Loon te Wellen Penedezan,
kruise ik dofflen Hoogst. ad, hy weet dat maar hebis van
aangenamen haer langere haer inder Oortling te worden dat de
laatste bekende waasheid gedoken is in een Haagten Meedus
of in der kroon te Linnegheid. —

De kroon van het gebied dat door afging was daardan reeds
een jaer, hy deed dat waasheid door een schoot het had
hem reeds sedert lang gehend, dat 100 kinderen gecon
gopropt. Zaten in een school voor de helft naaimlyke te reekend,
hy had by het school beekum te Luyden, en by de Ministrie
te St. Hage reeds herhaalde pagingen aangenamen om dit
Jaar in de te byggen. — Sooral gebaafften door het onder,
waasheid afother van een leef meise dat Daar Leet
was gemonid dat kwelde hem Leen.

Soor nu te kopen duure te koop. — Londen eenig
werkigt voor de bekaling, mag men dit verwaachten van
ien and die ge. onderen herenous heeff, het sedert gebeurde
mot dat huus was geen deel maar gely.

De aandrang tot het malus kan onder anderen gmoed van
deebrok die hem het Overgan in de meene pakong hegeren heeff
en het Overlyden van Nicht Okkende, dat hy sich hier aandrak!

Hy soek Schreef kaart voor Onre Komte "usse Komte" al
my Leen aangenamen Luyd, het Verlies van Nicht Okkende
troef my dulp, het Leen mij" en seale beerd te Luyd te Heren,
en niet wot S. Heeren Heg te loopen. mag eigene gedachten
te volgen.

Is dit niet voor ons Leer belangryke.
Jaen hy waasdag den 3 Dru. by Jan Waren,
hy Leide dit nummer te Lullen Vaen, Maar hy Overdeed
was roeping te hebben by Luyd Geseente te Luyden en
Daarom voor G. bedamethend hy Leide ad te Wotend

dat hij ons hürmede Leere Lande bedraeven.

Dot gebeurde Maandag - Jyding koopt hy hof huiid -
en Dinsdag bejaat hy de bekende Oorvaalheid, wa ardan
hy looch de gaelgare Kunde Cereca Kenow.

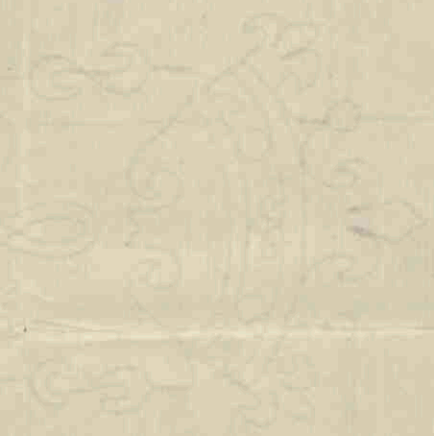
Jk maact Shurmag byzondereheden bydraegen
Hy geeft alles weg, wat maar weg te geuen is onder andren
De dekent een van zyn eigen bed, die hy en eigen persoon
geat weg brengen.

Hy rydt hürnatac, en hürschus van Bergelohen hür
en Bles Myk gaet hy mit het bylung, in Wind en tegen
om eene oude Vrouw te bezoeken, en Wandelt twee Liss
for nahind.

Hy besteld een nieuw pot kleedren Ontbrangt dot in
Lijdt het lozig Lonble'er een Woond by te Koegen, ed
dot alles niet genog, om out te doen Vermoeden, dot
hy geëgaleerd is, de docten a hür doelt met on
ten dot genaelt.

Maer is het odder dat wauldy hürt zyger
on Lich seef mit dwaan genog
tota ally net te sijn want Monnast
relygeot.

2
3

Subjunctive have in mind to be used
in the subjunctive mood - saying that by the hand
of the party. These are the things.

It is a matter of by the way, saying that
the party after the day, saying that the party is not
the party, saying that the party is not the party.

The party is not the party, saying that the party
is not the party, saying that the party is not the party.
The party is not the party, saying that the party
is not the party, saying that the party is not the party.

The party is not the party, saying that the party
is not the party, saying that the party is not the party.
The party is not the party, saying that the party
is not the party, saying that the party is not the party.

The party is not the party, saying that the party
is not the party, saying that the party is not the party.
The party is not the party, saying that the party
is not the party, saying that the party is not the party.

Verre van het gedyng van Nieuw Ivoor te sellen
Verdediger, keure ik dat te. Hoogst, by
welk dat, maar ik is myn meynen om die
large hooft mee de overland & worden, dat de
laetste bekeerd de wachende geestes is in en vlay
van mee de of mine de aanvulling de

D. Hoogst van de hooft dat voor de gey 109
Soveraan vrees van sprake, by die dat vrees van
ten schied, te die hooft vrees de die hooft vrees
dat vrees hooft vrees vrees in en vrees hooft
de hooft vrees vrees, by die hooft vrees
en die hooft, te die hooft. Hooft vrees vrees
aanvulling om dat vrees de hooft vrees
hooft vrees. Parley van de hooft vrees

en die hooft, hooft vrees
Maar na en vrees — vrees te hooft — vrees
vrees vrees ex de vrees, te die vrees
dey, de hooft vrees hooft vrees, te die vrees
is die hooft vrees, van vrees, vrees hooft
te die hooft, te die vrees en die

de die vrees de vrees te hooft, van vrees vrees
van die vrees, de vrees om die hooft vrees
vrees vrees en die vrees — vrees vrees te vrees
in de vrees Party —

Kelangan yn om de Soest vordusje kran, re
Soest dale

J.F.

Soen yn Soest de hien roosa, yn sen en
so de apperhuden, h dait dit nomer Telle der
wa. ovent f en der gomerelsoep hie, en
had ok deen hie bedat hie wat ok
dit ablois, geerret sen dardley

Delwa Soest - opd. hept f h hien. Der
bevat h de liden dardley, en Soest
men de gouda Soest iide f hie f hie
Soest waer hie dardley waer geerret Soest

Soest -

Soest yn hie dardley
hie geerret alder waer, hie waer dardley
hie hie dardley f hie dardley hie dardley
Soest geerret waer

hie geerret hie dardley, en dardley de hie
en dardley geerret hie hie dardley - hie
hie dardley - en waer dardley dardley
en waer dardley hie dardley en de dardley

hie - hie dardley en waer hie hie dardley
dardley hie en dardley hie dardley dardley
hie dardley - hie dardley hie dardley
en hie dardley hie dardley

aantekeningen

1. deen godebrulst

- 1. roper, rihren & gndesrims
- 2. dach roper, m d an, don, & plonet
- 3. dundey & bner, m lura devy
- 3. - jon lura lera. ne & m
- leeren oon etan & hoop
- 9. = 200 god flant m m
- 200 flant van god . eu

gnd oiks
faat gndt bepreff

gndt deydraan
den bea
gndt boren gnd
vrij

gndt brulst
leent - lamed
ne gndt gndt vord

gndt hond loren
neest v d m r a m a n t l e a

af - m h z e l e
a e d p r o n . o r o j e y d m a r k y
o o f h e l d e l e n t e a r
o n r o m m e m a d e s - u l o s e
d i n f i d . A e l l e t o r e m l e n g
l i k e . a n p a f

Det. van Rooij
Sep 12/17. jubel
1836 Oct. 15

For 21-16
Wants = 2uakke
Uoni = kenand = kuaakus

(per 29. 2. 4. 5. 9. 10.)

of 20 21
~~11 12 13 14 15~~

~~1107. 15.~~

~~15 15 15 15~~

of 107: 4 8 15
2
200

3 of 33. 3 uakke kuaakus

2 of 12

147.

of 136: 16 uakke 1079 uakke
rend. kuaakus per 20: 4 uakke
kuaakus
kuaakus
+ kuaakus
kuaakus
kuaakus
2 uakke
2282.

per 20 1. 2 4. 5. 6. uakke
1079 uakke 308. 07

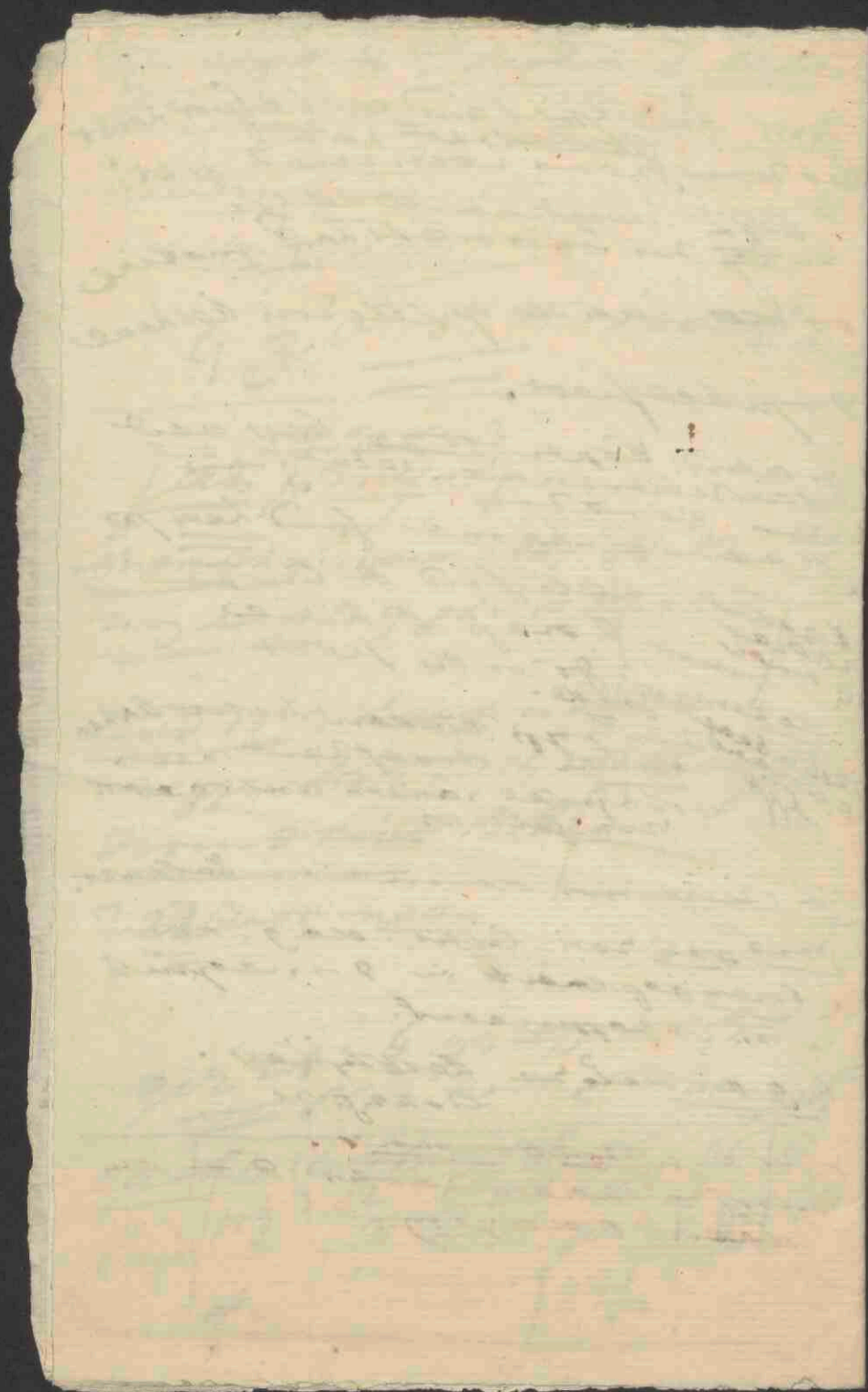
[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.]

Christus is in de Wereld gekomen om Loutaren Salig te
Maken. deze spreuk is geen trouwen woord, waardoor
de Loutaar op eent wordt behoridat inder niet
het hart derelue opvraagt. Irregulidig bewaart. en tot
een beguntel van denken en handelen stelt.

Maan wat liet ik inceder handalen. lees
deze prech eens — abblad 28 —

hoe meer de menschen hun eigen Weg
keeren. hoe trieder by wapen moeten dat
by devalent blad 29. behondenis van Loutaren
Maan niet by gevrede onwaarde

behering Loutar einder ho lang meer
leeft. Maan wa stadess van behering
Wuurdig: moeten in omre prectiking hoed zaak
ly. hoe meer de menschen. mit onkunde van
den eenigen weg der behondenis. overal heil
leken. en het neyent vinden.

ik heb geen gd. meer. U liet het wot vinden
ik von mij onthels liever het gelet van Paulus
als vanden Genthuer leeraer

"Het Mysticismus is de dwaling, al de Misch onmiddels
doe het goddelijk kan worden aangefaan, en het vermen gelijke
mijre kan aangrypen "

of de mensch zich van geinspand heest, of by selooff omgaf
met de Heer te hebben, of by het goddelijk door aanneming met
katten, het is altyd strafbaar -

Terwijl het goddelijke gewone om bewoog, trawel het goddelijk
aen te bewaaren, en terse by vergeten dat de beweging een om het
van de goddelijk naar het goddelijk uitgaat, is het om, als van het
goddelijk om niet gelijke, dan op het zelf schadelijk mis lucty!
in van vele menschen overacht dwaly, elce van geanswangen
for plecht pronden verblact, en sloeken gewen worden daect te
remerken -

"Het word geanswer namet van het verkeer de Kercker
vorigen betrekken: doe - de - de separaten, al de
gemacht elact, om in conventieels bediel te vuer -
Het wett geachtly keymed, da in het uitbeten berit
de waerheit schyft te doen, en medely des om de onbetekenis
bedruet -

Alte als de quaryn late ringen, en dit verdedigt
Waarom niet eenenij keatelt
in de N. Park? -

Van 16 to 18 Nov. hebben wy niet gants
meer by wy, hebben dit firemolen remen no
B. Geronde en dit te enamen, en de hets
by en lange inlygenen van de by Lonne gals
en afrekenen

1/ De Meliter hier door de boue en de
Bewer, kien goed verworren

2/ De Gemeen en B. Verloed, vander
Bewer

3/ De Kerk de M. Verloed, en van de 11
Lants gese

4/ De kerk gese en de 120 als Geronde M.
Jute gese

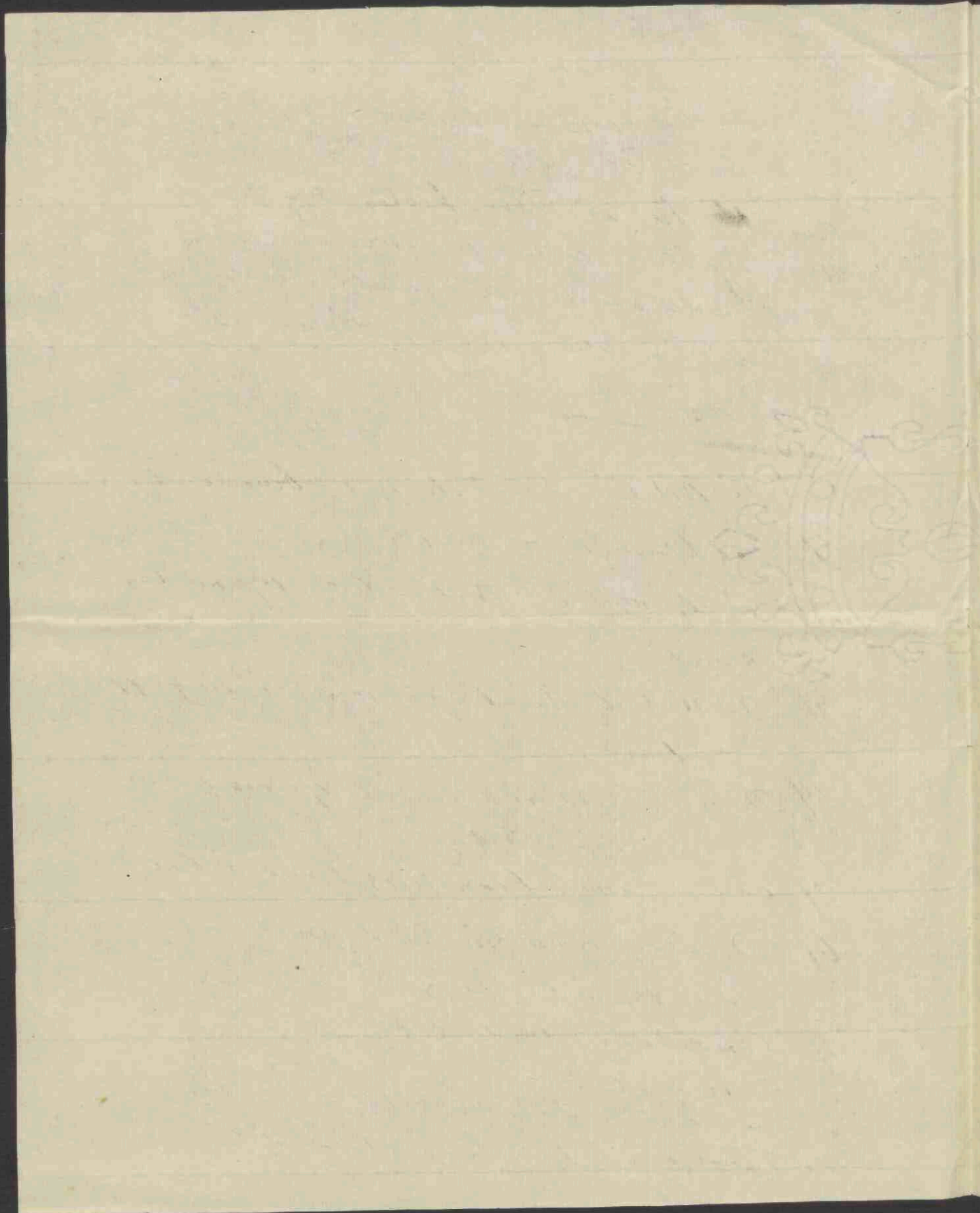
5/ onder. Lantch kerk, en Lonne verloed

6/ Doo eygenlyt kerk, Lonne rad bewer
van bewer te Lant

7/ Londe rad bewer te Lant

8/ Doo gese !!
— estate M. Verloed

10 Tante de, en kerk te de Lant en de

Wat men, in dien ook een ander beoefent.

Deel een afgevoerde gemete daer Myr 23

_____ of de and KIL!

_____ 4 de waarde 63

Beoefent.

Wat My het meest heeft, is het Levens en Opvoeden
en een Recht ware gedoende Love e Levens en Wij Moet
vada het voorn te zijn gebed —

_____ Waken wordt

Thet ge Partij en

tuin verpand

De Recht bevoeren

Fracten met

de Gemeente beoefent

de fanah bedroeven

Een Waren het aardelyk ? meer

hiet wordt heeren

Aankomst - Dat hoop wordt te een de con gevoel

De halk en alle My keud

Met lydy geen met Lezen

Myr C. van to gevoel

De il het My de My beoefent

De overnemen te zijn volple

de con met de Prin e U. Prin altem

volple en hure —

L. G. C. Ledeboer

aan Anna Chr. Ledeboer-
van den Ende

(11)

(11)

(1)

Renswoude 4 Oct 1839

Lieve Moeder!

Ik dank u voor uwen brief, inbegrip dat gual met die vrouw
niet, waarin mij herinner na d'aldus, oerzorende
ziedelick aan die menschen die met my erin waren
delindien my aervo niet in de boot der Genade
waren, om deele tijden my leuwig zonde zoeken ontinny
dat zede in gachtlyk aansche sij erin galden
gedere of diergelyke uijde, tenyge in de rouw
een 1/2 cent van aenaren gaf, 510 ft. van hare
Winderen, daar in van u greeet aef giffe go.

nu verjaardag getrezen hebbende dit ook gaarne
om niet onthangen hebbende adios hem ik heb
nederbegren naar er een goede gelegenheid streef;
uit men hem niet schreef ik in den voorgaand
haar een rijp gezeten te hebben, dan naar heel
mynderder verdedigt, dat het in selen vanden
guldens verdelicht moet zijn laat zich van
zelf gevoelen, gelijk ik ook in mijn eervol
schrijft, want hoe zoude ik een gulden
van de stroom, neere toon niet te wachten
of dat zij gehad zou hebben, oragen, die
rengelen, & haar een rijp gezeten hebben (naam
haar zeggen) die bligt immers allet van zelf
verzomen & ver dichte! Dit schied goed

+ gaaf te laten berusten, want naar hoe ver
zou een zaar moeijeligheden te maken
die tot zwaare dingen betnaam ^{it} het tot
meerder? in dat het niet in dat het nee
want inken mij zeken eenig punt ^{de} den Booleij.
maar de + gaaf zoo is dan te dief ^{der}
mij zeer neget de eerste indankbaarheid
van die rouw, in het he rouw haan gebedy
wij zijn niet bekeer! God bemaart ons &
beware ons, maar neen een boosheid
kinder luttige hart niet bedenken, die
crendes de ⁴ 3 van den jenzetling des
ouderling, ^{der} zezelken in dat in een
met onze dan deling ^{re} in hews den Reer.

zijn nu dan niet veel. Heel toe. 'ny liegen, hoady
at aker, verlossenen hem, zijn indankbaar, o
mit braver, zijn goedheid ois aan. in d'breef
meer langer dan omdat het stoude te niet
genoege was, meer weet ik en nu niet nog
ik kan er ook niet van zeggen, het zoude
mij niet veronderzen aed mijn zeggen
mynd'schap verrent had in haer officel
indat loerd genaamt d' de Boode heers
aerw generat heelt. Zoo kan in. zoel my
zelen dat 4 best naar + hart des men
tohen voortellen, om er nog meer van
te kalen. [!] Veronderd mij oren al dat
in d' bryf ⁱⁿ er een d' open d. ier koningh der
te brygen, zo indat ontken d're zaak.

bedoelt. wat open gesteld behoeft niet en
 Inegen te worden. Waarmen zou ik terugge-
 & it tot een van des Keeren my kemaan-
 makende, ayheid geleende & hart bekwende
 genade! & bedroeft my verden & aelsof
 & thynen zonde of in eenig ding
 niet open naef dan alleen ael men
 my niet verstaet, of in door menst des
 drede werd teruggekonden, aelgedoetig
 zynde, maar in tegendeel door myne
 ael groote genhartigheid & vertrouwen
 lyfheid zonde in my een onaan genaam
 heden verdraken door in thans of meer

goregt dan wederigly ten, by al myne natuurlige
gerechtigheid & Onafceentheid van myn boere
hart & Sijle bestaan, maar wij kunnen ons
niot anders gauen & zeggen te zijn als wij
gevelen en de Keer went & hart! zo des
van vrienden moeten horen, dat we
hijchelde! maar toen zweeg ik maar
met son den Keer, want zij weten niet wat
zij daen! zij vermaan het. mes, die dingen
zijn hun onnaadheid zij kunnen het
niet verstaan niet & geestelyk word onder
Scheiden! maar dat weet ik dat ulner
gestieren & het sprekt het Resolutie zal
worden

zalig die aan mij aef den geringsten den
brecht des Heeren niet zal geergerd worden
want het is niet mij dat zij resnerpen maar
den Heer! ^{zalig} die met mij zten zal en
niet vertreden worden in de joude. Het
eind zal i gien baren. U gowelt in
hart dat in rege heb of beror des
Heeren niet in mij, maar de doornen
verstraken + weer i de zorgmedelicheit
van de noede & meer doen naer den
stuurman dan den Heer, aef in rege heb.
Wom in geloof dat in vollen mag
Hingren / in om binnerenmer mag

meer dan daar. Inten naer te omia Jeshu
nog van uw hart, & u hebt nog geene ^{waarde} giele
Punt? maar gyt je zeevende gernaam
& znet dat gona ge vonden ^{waars.} indien uy
cent zyn ggenoot genoden dan meeten uy
veel met Jeshu & Jeshu alleen ^{waars.} waer
zijn, dat is des beeraamde met Jeshu
alleen waerwaer te zyn dat gelyc meer
dan iet ander. Met Jeshu, met,
Heren hem te gebruiken; maar dan om
hem leven, wel aan handen maar niet
dringen! ^{op zore.} Met mij zondertuy dat ik geen
tyt lebbende de gemingtyk dingen gelyc
schryven over dere gake zo veel meer
schryven, dan uy zyn blind & weten & dael niet.

met gesticht en by zoral. geen wetten is bunt ³
zijn bedruw.

Wat nu verder aangaat uwe moederlyke & net mee
nenonde raad die neem ⁱⁿ dankbaar & gaarne

aan. Het ora myne volgevel, zo veel & zo lang

hoe te gien aet kan & om + mindere + meedere

niet te verlieden, maken & behoudend onre

reuking adro kan & mag gethi eelen naar

Godt woord dan moet men in greeftheid, zo

huichelen aelden aelid zeken te zijn om

eenigen te winnen daartoe gere de

Men Genady lutt & macht & 2 eger van

vro hebt we ook wel gesat wat men er

zeiden van + amirnaal het is zo dat en

dat gedaan heb, maar ^{hier} gevoel ik niet aerd
zom te krijgen, niet zureen tederen 2 aak.
hoet zij zo + anders moet zijn zal + anders
geschiedem, was ^{hier} geschiede & dit
dat Keeren is. dat het niet ontsticht
maar ^{hier} & orde ... genoeg in
gewis ^{hier} ... in uorde geleed door
dat Keeren geest, naar zijn woord & vord
ter zynen eerheerlykheid, wat geschiedt
geschiedt in een sonderigheid, bedlaand
had, gezondenheid & zonder dat aerd
by my zeken te hebben overlegt. ja zonder
eenige gedachte of iets niemant te hebben
ghad

daer dacht mijn ziel niet go! verbodij
er niet. I was te ziele van deken & agnes
de zaken aan & er waren zelf lieftdemaal
tyden met & eden des Meeren deere
maar in dien & niet sticht & of Inane
umetle zandis rwaane & in gesele
nyheid heb niet ledeem gestried het
niet maar in bezaf my gesele in
hij te veel, waan is te heilig & te
groot. tusschen den heer & myne ziele
de heer vergete my ne son or te men
Melyn & verneet net Invan & My
zelf leidde mij maelt aan zyn hand

die in zichzaam & taalbaar gevoele in mag
my hem nergeren naar ziel & lichaam &
ken zijn eigendom van Byd & Lemphend
in lere niet meer my zekien der nood
de men the. iden booren maar den leed.
myz leen is schuld myn deren gemin
my zul my kerraren, in leef & ken stem
is behon hem alleen, in ken niemand
naarden leert, die zijn mit deet is
myz vader, moeder, broeder & zuster,
dit is de naannsteband, dat reems de
natunghar niet neg ja maant die eens
vader & ghebrups ozuly aet my den dultely
gevelen mygen, in newstille nel dat alle
menstren waren aet in, indgenomen

de banden want aem zeeftertoo kenig, meest
dan sijt & drank, in het & ontbrent het
mij niet, of thom & nog arsaal worden
karr & deere broodingen zies zyn by de
druyptelen van bevroenize & stijt, want
dekerit my gaet miendege & genadig, zyn
in verhooring naby mij, in mij, met mij.
Ik blijf een groot zondaar, ja de
grootte aller, zodat zyne macht in my
verkeert zonde worden & zyne genade
my genadig zyn in ken een byle & zage
in de Keeren hand, & dat waarme by water
mit de deentwist del harten Haer, mees
niet, Ik mit met mees zyn, deen zyn de Keer.

in de hand te roe & gezondene; mynste deel
de Gentenke bezigt. 't is zwaer verhoeden
dan uot boero, in wat moou dan
ben herneet --. inken o een gelezenken
A yonde o jaame & yilere hors loze
Lebken uyl & yonde leken niet goed
gual, oon yonde in roir & emchyd
van t jaar, enig geld Lebken. Maar
mynste winter orraad van een en
ander pmt de blaen, & in barf, boero,
abdappelen eur weot betaad heb
alle weene d'n p'ge jermelyn praedie

eene aangrenzende vorme intmakend, want
al thant het Heerke dat zeer duur is,
suzzessen maken hoe lopen de dingen
zu derry op in eene neere, daer wijt
seene byzondere dingen daer.

Mijn verzogte vryquens moet hare
graete
Wij heft.

graet vader van my in theophore
bezaad aan te in dat te my
verdie ja te theof. zu myn
stift maan teed haer is.
reynende graet van jules P.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

(10)

+ Thlaar

(18)

(1)

Hartelyk dank u voor uwe liefdes
moeder voor uwen hartelijken
moedelijken te deren brief. Het
lindesae het moeten toonen
of in geen draae dan nee
ge den goeden weg wat
en den dunnē of God volge
de Meer. gene genade, uwe oogen
en eht zal My doen u op dyner
Syd, die belofte heb in van
Nem inhangen zoo in my
niet beoef. Groot oork

of weder hoop -

1/2 uit op de Bruen
die by 1800
2/3 van 1/2 gl. van 1800
1. van 1800

3de handje / Klapper is bij m. de med. bewis.

om D. L. & tante / Prampert
van rij. zuster niet je weens
met te zeer. als god med
Wijf m. goeddey vader. en
meer. nu eindy m. als nu
hertelyk liefhebber de end

in chadus op honrarnen. Loon g

de 6de koelt 14 1/2
kuis. dat 1de die
gekke

[Gf ledet eer.

Dentkuren. 11 nov 1840.

in vord g. dat oopenblin
jeen post papier. dit zal
om mee her deelde 7jn.

groot raad. I de overige bueden
erjunctes hantelen van mij. over
de bekende. In haade niet ge
darm. dat zoo spoedy bewaarsien
junde unde, wat in de ziede.
de heer is mijn heger. en leit me
zoo zekes aet dere vrouwen ge
mit blad staart. N maars my
alem medery en niet. N kerit
wie zal + keeren? mien. and. Heere

niet. bid god. zoen zijn aengrime

1. 1/2 ziedt om over de reus te rult. spike

den juist te spende.

2. Zoo ziedt de by over vrouwen schaf? baedry!

7 de stek van den, heeft die die gebieden? of ik altes leid
gedint ghy & d'inglyk denken
amen! Vades mens gebieden in
my verhoen worden danne
dat ik my gebieden met + a
evinden & oornemen die my
nog met in ghy genade
my ondermyt my dag & nacht
de seen vades ghy mind; danne
is ik hengt my weder te regt
en leid my zo het effer spoor
zijner gerechtigheid, ik denkt
help & onderneemt my krachtly
zyn hulpe is myne loeslygt

Zyn genade my genade. Zyn
kracht word in ^{g. dat mechtly, men, - 1 U. new.} ~~g. dat mechtly, men, - 1 U. new.~~ ^{g. dat mechtly, men, - 1 U. new.}

10. hie Rem - of te waken ^{gans} ^{de meen} ^{forquie e met lake} (2)
Menschken zonden en kerpalingen
Zyn regt strijdende tegen Gott
Eenige in verheerbare geboden
zyn hout hout o Aoppel^{en}
gelyk, die verbranden zullen
In of boden. Gott noort
Zweent alleen de mensken
Zynze. In die niet strijdende
tegen Zyn heily l omeran dat
word goed in neenze aan
wylze, onder leenen ze; zyn
naam ben in gelre dore Rem
in der zeene twee derle wetten.

11 den 17den 18den 19den 20den 21den 22den 23den 24den 25den 26den 27den 28den 29den 30den

Maan 17 Kan gene 2 Keeren te
zelyn dienen, geen 2 koningen
tho vanden zyn van eenen
terent eeren, geen 2 landen die
Terre van eenen des zyn te gelyk
bezaagen, niet met des eene
Voet daan is het gebied van
deren 1 met des andere op dat
Van een anderend. of in behoer
tot geen van beide, byden
nu nieme wetten tegen de onder
onder eenen in beide. dan is

het nu alleen aan de bevoegd te zijn
des verby d' formule.

het gemeneklaar dat wij een van
beide slechts kunnen nemen.
Wie is nu schuldig die men
welken meent die tegen de
oude zijden, en verlangt nu
hand de onderkenning van
beide: of die zijn lofnaam
van de nieme, zeker leger
godnoon, gelyk is aan de toone
of iedere bladzijde der nieme
gemeente, zich van 1 lyke
hondt aan de oude zetter meer

14 Lijst der af Daniël Procter

Nam twee leunen in gebruik: een
dere hielden zich mijne radere
aan deze hand in mij. oer
mit genade. in vkeij mij niet
af jeenduns maer Imit de
leerne soet van het overigen
goude. Niereu hogere eyzard
beeld! Conscientie omang roeft
mit in de Gemeente des Heere
noch verbinding aan men
lyste bepalenjen en zonden
die maer de bladeren des
kerft acht I verbreed my^{et}

myne Voeten. een diez doet de³
zake Ammen, een vernij juredele
renyupt het geheele deeg. God
de een Kerly God, in Kennisbaer Reft
Kerkelooft Rem, men mag niet
bz of laedaen tot zyne woerde
mecht doet nie by onzy Koning
of ondedaem, acht in aet jyn
dijand & vernoy in aet onnut
& Schadelyk & galze n of ter
vergen met myne Voeten
tredem myne handen verheng
keraarde vergem, verbanden
en bevraren. Godt woude ik myne
banion een jureie femente
13. Dus alle forubeln ?

178
Niet ik kies niet, dan blaas God
in ten aelenlyde, Vroom by den
mensche laat dualew omzigen
naam te verheerlyken en dat
is dat om het eden des Ny
maer groot jernaamt word
guy niets, niet klein, maar
drict zoos kern die een fette

Welk nu is de die met kammern
waer effe doen zal over de geene, die
naend kern legen naam -

die gure en reden dezelfde is
tot in alle leunghed. Men eij
dan in ben genorden een lid
van chubus ghenaam, een rann
van zyne wijnsen Johis Lees
dat hoofde gehee bidden

14 Zyn teedel gepulverde duisende wel oeseloudig (4.
Nem zij de eer en heerlykheid, wat
aanmaat ¹⁴ het huijs. in werd
getruingen ont te. Hoopend. de
keer neet het. du calde. in ver
gep het roy. in witt toew.
nog niet van de zake
in ¹⁴ wor getaalen zyn, hoe
kort daarna geschiedt. hoe
ingelorelyn het vinyne. het is
zo, daarna ¹⁰ wiert mij dit
duidelyk waentse in het
eigenlyk hebben moet. myn
voymern ¹⁶ was wor bewaerd
¹⁸ in myn waken. ¹⁶ was, k. Mogen
dat is realien! —

(derer)
 andere Scholen voor Filernes kin
 waerover mij gesproken hebben
 zonder loen oer dat mist te
 denken: dat was van den
 heer. of het te. hoez was gelyc
 no niet daar in menichelyne
 wyze het nu niet zou de ge
 17
 wegen hebben, zonder in
 echter, zegge in, seet wert
 van het geen, waartoe in
 daarna krachtelyk ben ge
^{wech duer}
drongen van God. Zelf niet
 inziende wat in daarna

10 heeren, & heeren alleen konst 4 alp. is sey?
Hoe die nu 11 bad de Wendebus
mogte inzien. Wat de gezongen
aangaat er is veel goeds zels
niet d' yren aem maer oort leen
leut alleen, aem thoum en thoum
thans door den door den droop
beroren, de Merlijg Schrift zegt
die geloofd zal hebben en geloofs
zal zijn die zal zalig worden
maer die niet geloofd zal
hebben zal verdoemd worden
d' Joh. 3. die niet weder geboren
wordt mit water & geest naar hem
nemen gryne gods niet in gaan.

19/10/1880 in de week ~~den~~ 10de van alleen grasst, den
Porenthien mag men niemand
duingen te zingen gelyk gericht
omdat niemand tot werkelijke
Redioning bereyden mag worden
die geene zangen zingt. Na
Naatcht in gods woord. en
vete nel dat hij leren van men
zangen en dat er gestroer
Naat. Zing den Heere met aan
genaeernheid in vroe herten.
Zoo dat alle Zuster vaten
Zy zingen mogen worden wanneer
het de Aichting berouder. den broeder
niet ergert. niet gedrongen wordt
maar vrijwillig met aangen aanden

20 dat wettig, omme lag?
worden gebruikt, maar niet gebonden⁵⁵
en verplicht & aan hetgeen de aanneming
of afzetting van kernelyke bekeningen
verbonden. ²⁰ - dat is een band niet
met god al waren zij alle goed en zuiver
nu zoude men het goede er uit
kunnen nemen en het andere daar
laten. maar mages. naze No, in
een geelyk kernelyk boek, verdtende
onze leer & belijdenis, datgeen zy
stydig tegen die leer al ware het
ook maar eén. ²¹ niet daarom dat
gantsche om dat eene niet verdoopen
merden zoo lang dat er niet af is
geschieden. wij staan niet op tegen
het.
21 No.

2e Wonder Rutge forbes, stant on 16
gedede maer verkeerde. Wat de wetten
aangaat daar wil en niet byzandelyk
van Spreken, die het wete. weet het
Ieder lidmaat dient te weten
wat hij onderteend & heaamt door
zijn genlyk lidmaatchap, is daar
om ooniet in d'lych, lezen ^{het} woord doen
mag dit es esermin in je d'ne werke
deeen rotte gijel onder de goede
maer de oogen zijn gehouden tot
nu toe voor my gerveer, nu mag
it zien en niet langer d'ingen late
wat niet uit god is thom over,
27 deed dat in 1611

goud of teel guedsin wate. de heer is
yronig y ymeer. inde waarkheid mag geen
leuzen welen y al ware het aelle
waarkheid het gerdelen mag niet
gebonden worden. wat aem gaat
schmedt berentemits, in ynden dinned
aanbiddes en god verloochene, en
daarvud berate mij god fenade,
neen wel Rever y meer Spreca
aet de heer het gell met aelle dny,
moedtyked bedachtzaamheid
bedachtend ernt wrecht. gematytied
21/ 0 hu ston, bedden y soeken daber
a lly wu om aubly

en jaaktmoedigheid. daar er ja in zoo ligt
steemd ruit onder menze, dat de Heer
genadig verhoede. Hy leedde my op zyn
weg in zyn spoor. nem toe de heelyng
en eere, honde my in het mildend
van de zaden des Reylt. doe my
zjne geboden bewaren, zjine inzettingen
betrachten, int kome van zjn eere
naam Dyane, wetende dat me
dem beleden zal hebben door de
menzen 14000 belijden zal door
zjnen hemelzen vader en de
heilige Engelen, maar on dat me
sich niet d'zjnes werden gelyk

zal hebben. Gij zulten jaars weder
en jenen in den poelche brande
van den o zultet & dat zo u tot
ziner worden bij & van de ziele af
zulten gedaan hebben omre namey
Zulten perthout worden uit het voen
des lerens in de rolle Jeruzalems dan
voerd; & dat uij sien dageraad
zulten zien, aet uij int met Aijlely
& steel Inelden aan zyne injetting
met int jamme Harle. ziele lichaem
en alle traaklen, denoude ^vmenne
dorden, en in niemigheid des lerens.

Zin 23:

Wan delen alle de dagen onres leeren
groot is deze ney niet maar gezegd
en pleet doorden keere zeef. God
almaghtig gerd mij aan ten thijde
my zal met mij zijn en tel mij
wel daer gelunnen. om gind naems
en yeff mi el. en une oogen zuelen
les sien. ja grootes dingen dan
dieren. Zalij die niet hot man
die afnacht g de groote daaden
des keeren aanders en andere
plaatser, waad de keer waken
me

Ik heb geen Woord te spreken!

Wie zal daar neeren, wie is zijn Raad
man geweest! of wie zal om Aooten
wat hij me beverken konningen nu
vinden, verheden, maghen noch bevaas
kroep noch lage vergaderingen
by leidat te hart der konningen als
Walebenen, door hem regereen de
konningen, en vinden heel by af Raan
Coetjen verment by onder hen, en
nehemias & israï om zyne sterte
te verbouwen by nunt & zynen byd.
Zalij ohé bereids may herinden vordet

gidaat by magt moog hebben uen der
boom des lerens want sele zijn ge-
voegen, maar neenige uit verroren,
arnew. Nu liepsebb: en roon up

der mynen & uue leuning belang

biiddende zoou 196 Ledebod.

Penthiuren 11 nov 1070. ²⁰ 20 kan 1070 groot d'over de 10

in laade niet ²⁰gedaach om reeds
woveel te quelen moeten gestroere

hebben, dan hieruit zie en uij dat gots

gedachten niet onres zyn, zie dit

ook in de reis. ²⁰ of hem omdat uij d'oor het been weene oon ten daee had

u benedette maken met den aan

nog des kures & ju fid wiede uue
medenoring te verreenen. wo niet Nydie

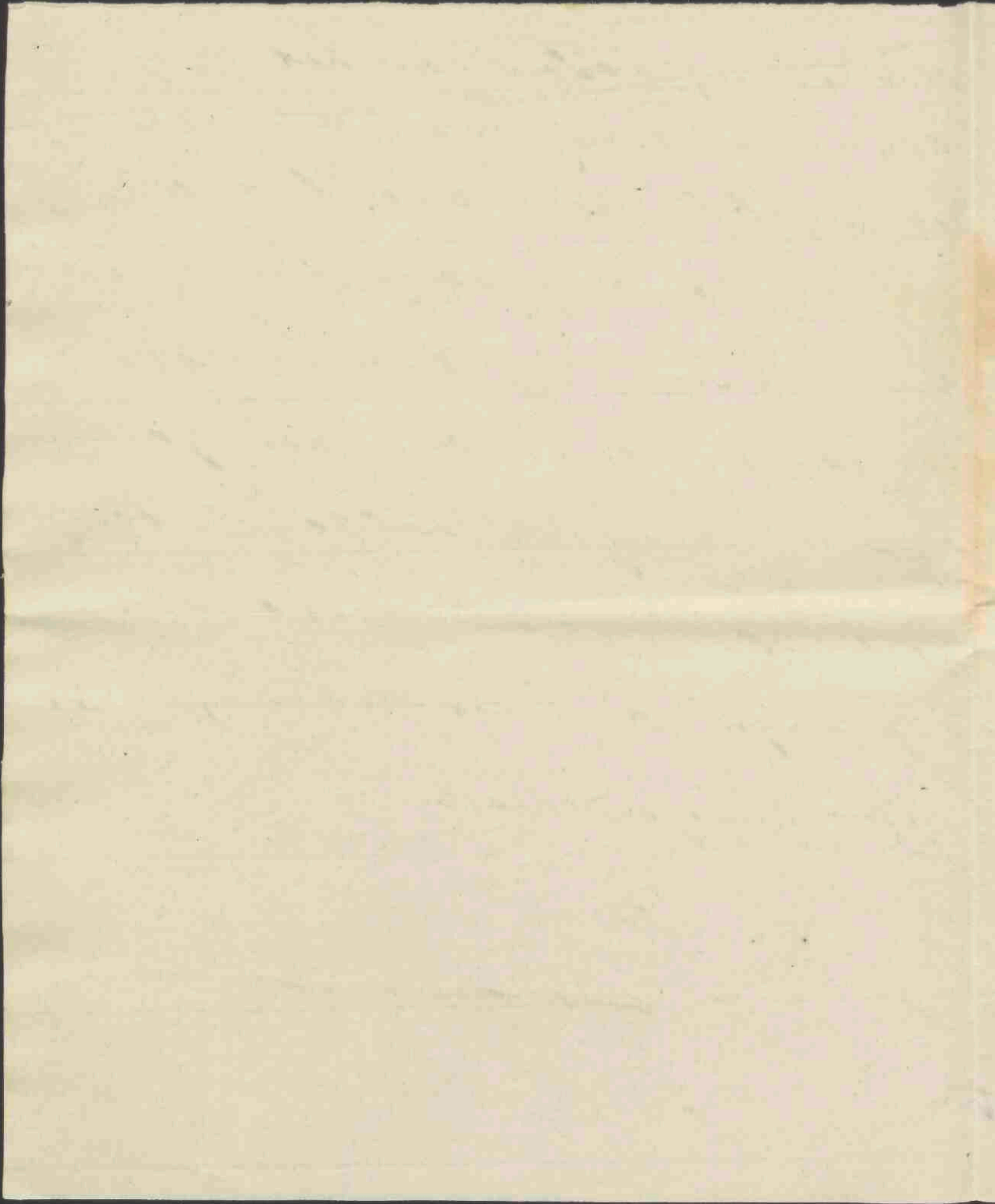

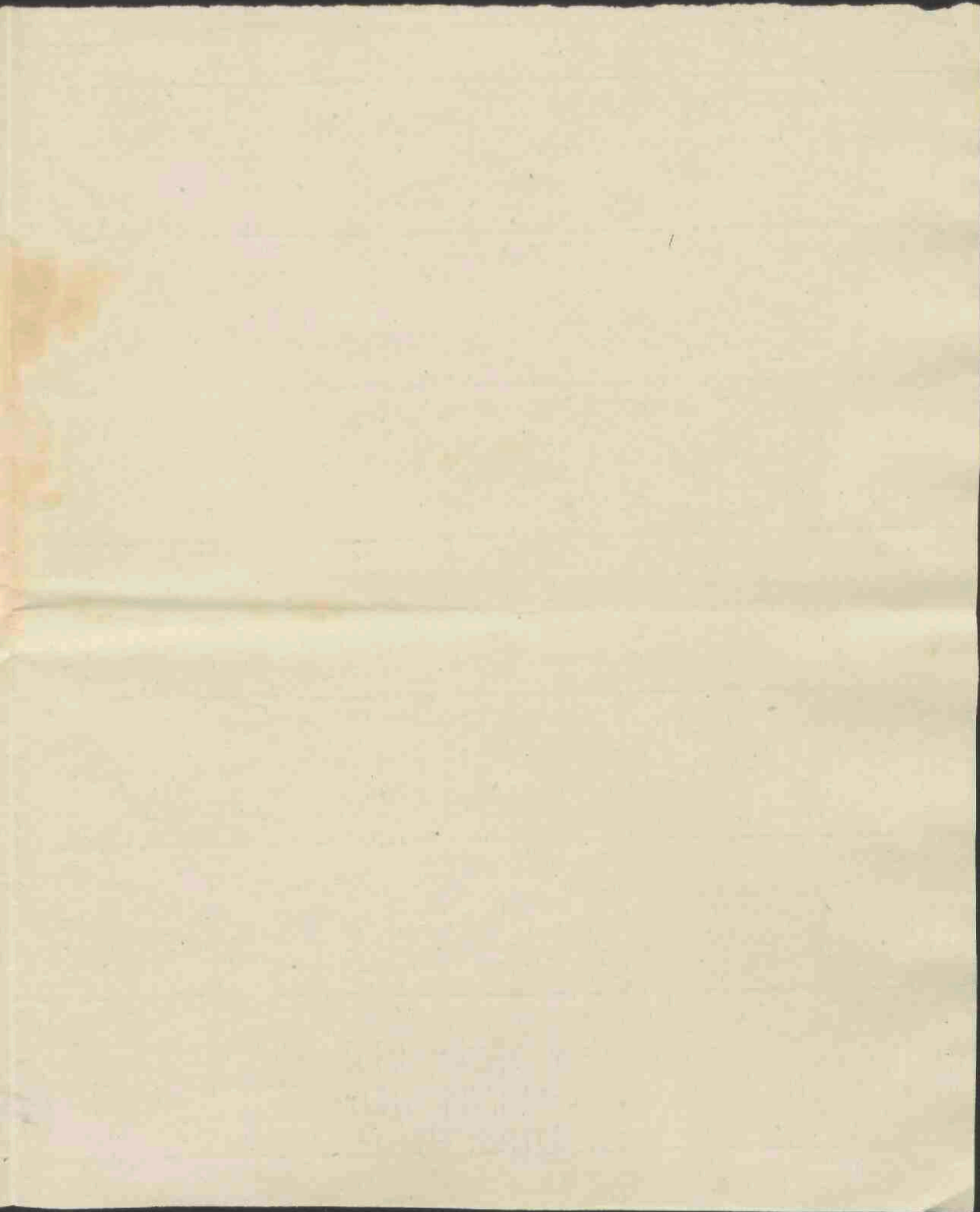
Wie het mij besaal zal het mij stren
ken + of dat u of men naartooij
het mij blinde rojen het daartoe
gechongen en aen je chereu: en heb
mees oerminning, voor aed zoe
let jeen in eten en drinken zal
leeden of merjen, heb ben de een
ryne rader in den bemel. Strom

oen mijn aardvle het mij nog
niet geneijerd heet.

(Inleuning)

H. Van, en wasp van lot. a. 42
Luis en sin poad, ma. 26
U. de. dardoch d. ge. sluitin, 21
~~Wet. wet. wet. wet. wet. wet. wet. wet.~~
Dropt die kin. My. dan. zin. heb.
Awards. de. kille. of. kin. die.
welder. il. drey. a. Ter. or. ex. de. 4
ze. or. kansen. - - -

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

And they render a new fish
part on your side. James

At my house was taken, seen to the left

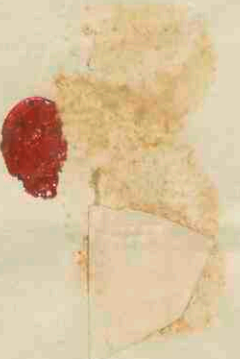
And appears all by the shape of the vessel on the
to the northward by the boat it always is to
each hour.

And there a det. Miss, sends you, see
sent by - the school, also

in red paper wrapped in a bag

at all in the company, am able
to see all the Scotland

W. van den Ende

Mevrouw A.C. Leekelbos

geb. van den Ende

te Rotterdam

*van Utrecht
maatschappij
num: 29.*

Amstelboord

*J. P. van den Ende
D. M. van den Ende*

*Wanneer de heer van den Ende
de brief hierin oorspronkelijk
zag*

(11)

(III)

(1.)

Rechtskinderen 4 v. 1039

Lieze Moeder:

Dank voor uwen brief. inbegryp dat gual met die vrouw
niet, maar mij herinner uad t'alcub, oemarende
zeldich aan die menschen die met my erin waren
dat indien wy alreer niet in de boot der Genade
waren, om vele tijnen wy leuwig zonde moefen emittimig
dat zede in zachtlyk aanke srij anding oem
gedere of oiergelyke wijde, teruyt in de rouw
een 1/2 cent van aemaren gaf, 110 ft. van hare
kinderen, daarin van u zweet aet gifte go.

nuv' vryzaandag gekregen hebbende dit ook gaarne
om met onhangen hebbende adios hem ik the
redar'geuen naar er eene goede gelezetheit s'heen;
wat men men neef s'kreef ik in den vryzaandag
haar een rijp' gezeten te hebben, dan naar heel
myr'erder verdoel'ge, dat het uit'felen vande
gulde, verdicht' moet zijn laat zich van
zelf' gevoelen, gelijk ik ook in uwen eer'vouw
s'krijft, want hoe zoude ik een gulden
van die vry, neef' + ook niet te wachten
of dat zij gehad zou hebben, oragen, die
vergeven, & haar een rijp' gezeten hebben / naar
haar zeggen) die ligt' immers' al'et van zelf
vergeven & verdicht'! Dit is het goed

+graaf te laten beruften, want naar toe ver-
zuen eene jaarw moegegheden te maken
dret tot zekere dingen betnaam ^{it} het tot
meerder; in sat het niet ^{it} in rat het nee
want inken my zeken corrigunt ^{it} den Boeken.
marae ^{it} graaf zoo is dan te dived ^{it} het
my zek nezen ^{it} de grotte endan ^{it} baarheid
van de rouw, in het he rouw haan gebedy
in zyn niet beker. God bemaart ons ^{it}
beware ons, maar neen een boosheid
kandae luttige hart niet bedenken, ^{it}
crenaet de ^{it} B van den zingelij ^{it} des
oudertin ^{it}, ^{it} verzeggen ^{it} dat in een
met onze handel ^{it} om hem den Reer.

zijn nu dan niet veel Slechter. 'ny liegen boaden
het oeffen, verloor kenens hem, zijn ondankebaat, o
mit brunka zijn goedheid ois aamt. in s'kreef
meer langer dan omdat het storte te niet
genoege was, meer weet in o nu niet raz
ik kan er ook niet van zeggen, het zoude
my niet vermindere aet myn zeggen
myands thos verrent had in haer officel
indes lerend gemaakt & de Boode heers
aeris generat heelt. Zoo kan in. voor my
zelen dat & best naar & hart des men
siken voortellen, om en nog meer een
te kalen. & vermindert myn orennet dat
te Arynⁱⁿ er een o open & ierhoumgn aer
te Arynem, zo te dat ombrems dore gaan.

bedoelt - wat open gestield behoelt niet in
 Inzegenle worden! waarom zou ik t'eryugge
 & it tot een van de! Keulen my beinaam
 onkende, ayheid geende & hart bebbende
 genade! + bedroeft my verden & aelsof
 + thynen zonde of in eenig ding
 niet open naef dan alleen ael men
 my niet verstaet, of in door men des
 dreere werd teruggekonden, aelgedoetly
 zynde, maar in tegendeel door myne
 ael groote genhartigheid & restrouwe
 lykheid zynde in my een onaan genaan
 heden verdraken door in thynen of meer

grijpt dan vrolijk hen, by al myne natuurlige
gerechtigheid & chariteit. Het is van myn boere
hart & Tuile bestaan, maar wij kunnen ons
niet anders gene & zeggen te zijn aetrijnen
geweten en de Heer kent & hart! zo des
de van dienden moeten hooren, dat we
hoochelde! maar toen zweeg ik maar
met zonden Heer, want zij weten niet wat
zij doen! zij vermaan de Heer, die dingen
zijn hun onnaadheid of zij kunnen het
niet verstaan wij & gebeden word onder
schieden! maar dit weet ik dat al heel
gestreken & het sprekt het besatijde
worden

I zalig die aan mij aet den geringden dier
trecken des Heeren niet zal geesgind werke
want het is niet mij die zij vernemen maar
den Heer! I die ^{zalig} met mij zien zal en
niet vertreden worden in de joude. Het
eind zal i gienbaren. U gowelt in
dat dat in rege heb of beror des
Heeren wort in mij, maerde doormer
vertranen + wees i de zorgmedelicheit
van de vereid & mee honen naar den
stuurman dan den Heer, aet in rege heb,
stom in gelsof dat u in daren mag
Hingien / in om binnermer mag

meer dan daar. Inten naer de smit Jehu
nog waer in hart, & u hebt nog geene ^{grote} giele
Punt? maar gyt ze zedende gernaam
& znet dat gaxer ze vonden ^{wtids. indien ny}
cent zyn ggenekt genaden dan maeten ny
veel mes Jesu & Jesu alleen ^{verstaen}
zyn, dat is des beeraamde mes Jesu
alleen verstaen te zyn dat gelyc meer
dan sett ander. mes Tuij Jelen, met,
Heren hem te gebruiken; maar dan oon
hem leuen, wel aan honden maen niet ^{op goren.}
dringen! tuij mij zondertuy dat ik geen
tyt lekkende de gemeytlyk thingen gelyc.
schryuen oer dore gake zo veel maer
schryuen, dan ny zyn blind & waten & dael niet.

3
In het geschiedt on by goral. geen wetten is best
zijn bestuur.

Wat nu verder aangaat uwe moederlyke & welmee-
nenonde Raad die neem dan klaan & gaarne
aan. Dit ora myne volgrege, zoo veel & zo lang
Ise te gese aet kan & om t mindere & meere
niet te verliezen, maken & behouden & onre
verhuizing alsoo kan & mag gescheeden naar
Gods woord dan moet men in gregtheid, ziele
huiskelen aelden aelid zoeken te zijn om
lezingen te winnen daartoe gese de
Meer Genady lust & macht & 2 ezen van
Ise hebt u voor uel gesat wat men er
zeiden van & amdrnaal het is zoo dat en

dat gedaan heb, maar 's is geroel ik niet ael
zom te schrijven, niet zureen tederen 2 aak.
hiet zij zo + anders moet zijn zal + anders
geschieden, wat sichte geschiede & dat
dat Keeren is is. dat het niet ontichtte
maar sichte & orde .... genoeg in
gewel Auiting ... in uorde geleed door
dat Keeren geest, naar zyn woord & in
ter zynen verheelyheid, wat geschiede
geschiede in een sonetigheid, bedlaad
had, gemenetheid & zonder dat aelro
by my zeben te hebben aenlegt. ja zonder
eenige gedachte of iets niemant te hebben
ghad

daer dacht mijn ziel niet go: vertoef
er niet. I was u zijde van denken & op mij
de zaken aan & er waren zelf liefdemaec
tyden niet & eden des Meeren deere
maer in dien & niet v. h. & op Franke
umetle zonder v. h. & in g. v. e.
myhed heb niet te daem gest. h. e.
niet maer in bez. of my g. v. e. in
h. v. e. e., waan it te h. v. e. & te
groot. t. v. h. e. n. d. e. n. k. e. r. & m. y. n. e. z. i. e. l. e.
d. e. h. e. e. r. v. e. g. e. t. e. m. y. a. e. s. o. n. e. r. t. e. m. e. n.
M. e. l. y. n. & v. e. r. k. e. e. r. d. n. e. r. J. r. a. n. & M. y.
z. e. l. f. l. e. i. d. d. e. m. y. m. a. l. l. e. s. a. n. z. y. n. h. a. n. d.

die in zichzaam & + aalbaar gevoele in mag
my hem nergeren naar ziel & lichaam &
ken zijn eigentdom van byd & leunghen
in leere niet meer my zebien der wereld
de menste eden booren maar den keer.

myz leen is schiedt myn steren gemin
myzul my keersaren, in leef & ken stem
in behou hem alleen, in ken meernan
naarden leert, die zijn mit deet is
myz vader, moeder, broeder & zuster,
dit is de naammteband, dit reems de
naturanlyc niet neg ja maant die ceis
vader & ghebrifto o zaly aet my den duthely
gevelen myzen, in newstille nel dat alle
menstren waren aet in, indgenomen

de banden want aem zeshertoo koning, meo 4.
dan sijt & d'hand, in het d'ambien het
my niet, of thom te nog arde worden
karr, d'ereboudingen jein zyn by de
druypten van beproeven d'rijd, want
reken my gald mientegh d'genadig, zyn
in verhooring naby mij in mij, met mij.
Ick blyf een groot zondaar, ja de
grootte aller, ydels zyne waer my
verkeghte zonde worden d'zine genade
my genadeg zyn in ten eenbyle d'zage
in d'keeren hand, d' d' d' waarme by water
mit de deendrot del harten Haad, meers
niet, d' d' mit met mees zyn. Aan zyn harte.

in de hand te waeren & gezondene; mynste deel
de wintertide bezigt. 't is zwaer verwoede
dan uot beter, in wat moete dem
ben verveel —. maken of een gelezen
of zonde of jaame & zibere hore logie
Lebhen uyl & zonde verken niet goed
quaal, om zonde in zout & emelje
van & jaar, enig geld Lebhen. Maar
mynste winter orromad van een en
ander p. in de daen, & in burt, botes,
andappelen enr veest betaeed heb
alle weene dinge zermelje. Praedis

eene aangrenzende Jermine intmanen, won-
de hand der Heerle dat zeer deuis,
suzzessen maken hoe lopen de stenge
zu denny op in een neere, daer wijt
seene byzondere dingen daer.

Mijn verzogte vrykens moet hare
griete
Wij heft.

griet vader van my in theofere
kepaes aan te in dat te my
oerde ja te theof. zu myn
stuit maer beel haer is.
wezende griet van jure P.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

(37)

Waarde Moeder!

Dank voor uwen brief. Als in de tegenwoordigheid des
 Heeren, miens nabijheid aan mijne Lieve ik tegenwoordig
 veel genieten mag, en dien mi en troost met genade
 dienen mogen; wensche ik u des te mogen schrijven.
 Gisteren nacht was ik werkzaam, met u in den droom
 dat ik meermalen ben ook met anderen mijner betrek.
 Kinsgen. Gisteren ontving ik eenen brief van een vrouw
 in de gemeente, die mij over u schreef. In die daar
 ontrent ik uwen brief. U schreef mij van ^uvele onge-
 ordeneden met te Lijn, waar is die orde? Bedwelk
 u dat ik hier behoor tot het hervormd Keerkgenoot-
 schap. Ik behoor tot de Kerke van het Gereformeerde
 Christelijke geloof; waartoe onze Vaders behorven
 en ben Londen te weten, dat ik u Lijn moet door en
 onder hen, onder welke velds vele leeren Lijn en
 gemeentige jonge en oudere menschen, van welke vele
 in korteren tyd veel meer geoeftend Lijn geworden,
 Londen Academie, bij de Leeren, die Londen-
 men hebben, en door velen te Lijn geadmireerd
 en berechtigd Lijn geworden, dan ik er op de Academie
 gekend hebbe. Is of God Lijn geeft op die jon-
 gelingen uitgestrekt heeft, in eenen zinnige mate.
 Die was mi Londenling te Lijn. Ly Lijn met Ligen
 werkzaam. Gisteren ontving ik nu eenen brief
 van eenen vol geestelijken leven en in eenvoudigheid
 geschreven en Kennis; alzo staat orde tegen op de
 vrei. Want de Kerke Christe, zal aan het een of ander
 niet gebonden Lijn; maar wel aan de ^{Heil}Heil belydenis

Wy nu belijden de Catechismus, geloofsbelijdenis
kende Regelen der Kerke naar Gods Woord, en daarna
worden ook de Leeraars behandeld, terne keerende tot
de oude paden belijden wy niets anders te Lijn
als de Gereformeerde Kerke en niet het hervormd
Kerk genootschap, twist en verdeeldheid, om de
waarheid is niet buiten het Woord; maar het
rustig is en vrede, ~~vrede~~ daar is het eene Lust
niet uit God, en er moet zoo wel eene belijvenisse
desmonds als des wandels Lijn. Lijn er formulieren
en die Lullen wel noodig Lijn. Los Cabrige wy hier
Lijn en wy anders of liever anders denken de Lijn
dan God in Lijn Woord Sprukt, dan moeten die
ook worden gehandhaafd of zij betekenen niets
en deus Londer flot baat niet. Meinungen Londer
flucting ook niet. Los die gehandhaafd worden
en waren geworden dan ware de afscheiding
nimmer geschiedt; maar men heeft Zelf aan-
leiding gegeven; dikwerf is men aangemaand,
maar heeft niet willen hooren; men is door Blyren
gaan. Hoogleeraars en Leeraars prediken en Schryven
gelijk bekend is, tegen Gods Woord. Ik hebbe alleenke
bydragen in het Tijdschrift waarheid en liefde op
te noemen; op hoerele plaatsen is men niet
gedrongen tot de afscheiding of liever terugkeering
want wy Scheiden ons niet af, maar dat hebben
zij gedaan, die de Gereformeerde Kerke hebben ver-
andert, in een genootschap tegen Gods Woord, onder
aardseke indgt, gelijk de Engelische Kerke, vader bekend.
reeds heeft de Classis van Amsterdam getuigd tegen
den vorigen Koning, dat, indien moest Blyren doorgaan

gelyk hij toen begonnen was, dat er den Londe (3)
gebeuren gelyk nu geschiedt is. Lij, hoe de Heere
hem Lijne Kroon heeft ontromen en, aan de draas-
heid overgegeven. Voortleden jaer Januarij, kwam
mij die woorden voor: Lij, die den dood van het
kinderken Lijken, Lij niet meer. Matth. 2. En ik
meende, dat de Koning sterven Londe in dat jaer
en Leide dat ook anderen, maar wist niet, dat
het alzo Londe geschieden. Deze Koning, kwam
tot nog toe, meedere toegewendheid. Moest de waer-
heid Lijne Majesteit te harte gaan. Hoe Lij ver-
volgd Lij geworden, om hante belydenisse willy,
ook voornamelyk door de vnde, wil ik nu niet op-
halen; maar daar hebben wy zelven ook deel aan
gedad, of nog als wy ons daar niet tegen verhet-
teden, wie by Lij; Waar is de kerk? Maar Christus
het stouf is, wovut had ik kunnen predikant
worden by de liberale kerk, gelyk Lij Lij Lelven
noemen, indien ik die wetten, die ik onder teekend
heb, te voren gelezen had, en myne voren er toen
voor geopend waren geweest. Maar het heeft, den
Heere behaagt, Le te houden tot tyt en wijle.
Wat aangaat de gezangen, al waren Le gereformeerd
den moeft, Le eekter nimmer, alzo Lij ingevoerd
geworden, en ook niemand gedrongen midten worden,
om Le te Lingen, daar er geboeenten waren, die Le
ganschelyk niet Lingen, als alleen de meester en
de Dominie en dese nog, omdat Lij moesten.
Is dat ^{dele} vnde? Is dat ^{dele} het aangenaamheid den Heere
Lingen? Is dat den Heere aangenaam? al waren Lij
nu Lijver in Lee, was daarom iemand gedrongen
worden Le te Lingen? en dit zijn zij niet

Wiel de gemeente te niet zingen, laten te niet
worden gedrongen, noch hunne Leeraars er om
worden afgezet. Is dit geen menschelyk drijven tegen
god? En anderen, ^{die} openlyk in geschrifte en by monde
gode lasteren, werden gedragen? Des formulieren is
hunne verbindende kracht ontnomen! de Synode
is aangevocht geworden, te kenschap te geven, daer
zij toe verplicht waren. Heb ik by mijn examen,
niet gehoord, dat men lachte, toen ik sprak, van
het bestaan des Duivels, in mijne eenvoudigheid.
al is dat Loo eens, noemen mag, Is van Raalte
niet geverd geworden, omdat hij hunne wetten
niet konde ondertekenen, welke zij hem en geen
anderen drongen, dat hij lezen Londe? Wat zijn
de geraelens van vele hoogleeraars; helaas genoeg
bekend, en, onder die moeten jongelingen worden
opgevoerd; heb ik het zelf niet ondervonden,
zij verlaten, de Kerke niet, verre van dien, maar
zijn die, daer de anderen ons verlaten hebben,
om onzer Londen wille, welke zijn de Ouderlingen
en Diakenen! Lie de bediening des Doops en
Arondmants. Niet dat mij volmaakte Staat
hier menfchen; menschen wel, maar niet vermachten
noch in deren neg voor hebben; neen! maar uit-
vefening van de tucht, wat moeten de Ouders
antwoorden op de vraag van God en zijne gemeente
of zij belijden, dat de Leer, die alhite geleerd wordt
de Luivere Leer is? Zij wordt verdraaid, vervalscht,
bij en afgedaan, openlyk; duivelen leeren want dat
zijn zij, die Christus Kroon van het hoofd rukken,
& hoe kunnen leeraars die zeggen gereformeerd te zijn des
met hunne collegas hoorden, is dit geen de loochening? —

Maarom durft men de tucht niet te gebruiken (5)
der onbedelingen is naar maat der gemeente uitte-
sonderd een enkele plaats, die er tegen geprotes-
teerd heeft, hare stem ontnomen. In Rotterdam
hebben immers diaconen terecht opgetaan tegen
de toen maald nieuw uitgescrene Kerkelyke regle-
menten en wilden geene blaaken Lijn ops dit re-
glement, en is er toen na veel moeite, een ander
gekomen. Had men Loo in alle dingen mogen
protesteren, nooit Londe het Loo vere gekomen
Lijn; maar men is in slaap geruigt geworden,
toehoren dan deze dingen niet tot de Lake van
Gods Kerke? maar men die Loo maar aankien?
Moeten wy niet Strijden voor het geloof? Lijn dat
nieuwe dingen. Lijn dat wterlyke Laken? Zal
de Heere dat niet Loken? Is Hy Vader Lijner
Kinderen, waar is Lijne cere? Is Hy een Heer, waar
is Lijne vrede? Als diaconen Loo terecht gestreden
hebben, mogen dan Leersaet alles aannemen,
wat hun werd voorgelijd tegen Gods Woord en dat
beloven na te Lullen. Kennen? Hebben Lij niet
openlyk beleden en beloofd, Looze te Lullen dragen
voor de belangen van de Kerke en mogen de dan
dingen toelaten tegen Gods woord? Is het hier niet
begonnen met protesteeren tegen het verkiezen van
een diacon, dat het eerst mijne oogen aanvan-
kelyk geopend heeft. Lij hebben tyjd gehad, Lich
te bekeeren, maar Lij hebben naar de stemme niet
gehoord! Hoe de kerke ook verbasterd was, als Lij
nog verbindende formulieren had en uitroepende
? en moeten Lij dit niet beoordeelen kunnen?

maakt naar Gods Woord, dan is er nog geene
rede; maar waar die niet meer gevonden werden
daar kan ieder worden toegelaten, gelijk blyft
dan begint God de tucht te gebruiken, als de
mensch ze niet gebruikt en Hy zal ze nog
verschrikkelijck gebruiken zolang die heeft. Nu
Lyon is gezegd, en zie op de nitkomst. verder
spreek ik nu over dese sake niet. Wat ik de
aangaande heb onderzonden, zal beten daarna
gezegd zijn, omdat men het nu niet geloovent
Londe. Van Jesus. Leiden zijn nabestaanden
ook, dat Hy nitdinnig was, en Ly milden stem
hathonden; Ly noemden stem gek, en dat
Hy den duivel had, en aldus ook de profeten
en apostelen en alle door god mit genade en
Lyne krecht enigzint getrouw gemaakt te
Leeraar. Leet de profeten. Profeten spreken
tegen profeten. onder tegen jongeren. Ly maken
Lich hooren. Hananias tegen Jeremia's, 400
Baal priester tegen eenen Elia, en it verelen
niet tegen Micha. Dese werden op den mond
geslagen, in kuilen en gevangnissen gelegd,
en gesloten, niet geacht noch gevord, gevord,
onthoudt, geseseld, mit de Synagoge geroepen
om Christus wille alleen, gelyk my over 3^{den}
Johannes 16 al voor Korum. hebben bespottings
gepruoft, daar de anderen in eere zijn by de
menschen. Wee tuch; als alle menschen goed
van u spreken; in de wereld sulst gy verdrukt
worden; maar hebt quaden moed id heb de meed
overnommen.

Ly hebben my een dan u gemaakt. Het hebben zij dit aan
het groene gedaan, en het gaat buiten de legerplaats
mijne Smaadheid dragende: een ugeelyk, die God-
zaliglyk wil leven. Zal vervolgd worden. Ly neem-
den Jeremia een man van twist en krakel
niet om dit te loeken, maar ook niet te ont-
vlugten. Het Lam te volgen, waarheen het gaat,
in bekaaide en onbekaaide wegen. Ik heb mij
meermalen onbepaald om het Lam mogen ont-
geven. Ziek de wegen, die de Heere met mij houdt
die hoe Hy mijn lichaam sterkt. Het is niet maan-
den achtereen, iedere dag, uitgezonden. Laten wij
gepredikt voor een Schare van menschen. Dags
ten nacht versmeeren wij met gestaan, Koudes
en ongemak. Hy vreemden om toch eigen, en heeft
my ook iets ontbroken? Het is niet in plaats
van vader en moeder broeder en Zuster. Het is
en hof, dat ik verlaten moet, omdat ik men-
schelyke wetten begraven had. Vaders, moeders,
broeders en Zusters, huis, goed, en al het in dub-
bile mate weder gekregen op wonderbare wijze
die men niet gelooven kan of men moet het van
God en toe ontrangen. Zijn alle deze dingen geene
daadzaken? Is de Heere mij niet Zalig en goed.
Had ik gene honderden te betalen van voorleden
jaar voor Lichte, verhuizen als anderdint, en heeft
de Heere mij, nadat Hy eerst het gebed er van
in mijn harte gelegd had, op wonderbare gered van
alle Lyden. Zouden eenig toedoen, of vragen van mijne
Lyde. Het heeft de Heere niet alles te roven gevonden
Loo als het nu is geschied, te veel om nu op te rove-
men en wat nog gebeurden zal. Kan ik niet ver-

dragen, wat ik nimmer konde verdragen. Heeft
de Heere mijne prediking niet achtervolgd
met Legen en teekenen. Lynen genade op alle
plaatsen, daar ik geweest ben in bekeeringen van
hardnekkige Londenaren. Overleving tot de ge-
meente vereeniging doorbrekend en beginnend
werk ^{in de laatste tijden, gelijke woorden.} veel meer nu dan te voren. Heb ik nu
mijne afscheiding of lieve uitwerping van de
Lynen der vyanden, maar terug keering van mijne
kracht, nabijheid genoten, veel meer dan te voren.
Lyn de moeyelijkheden oncerder, de beproevingen
Londenaren geworden, 't Heeren Kraent is ook in mijne
Londenaren volbragt en zal er in volbragt worden
tot een Lyns groeten en geduchten Naam.
Hij zal mij eens ceren, omdat ik niet genade
hem magt ceren en mijn hoofd verheffen boven
dat mijns vijands van binnen en buiten.
Psalm 68. Heb ik in mijn huis geen teekenen
van 't Heeren Legen. Heeft hy mij geen duivel
ontvomen en Engelen in de plaats gegeven?
Menschen Lyn en vlyen wij allen, maar wij leven
in eenigheid en aangenaamheid. Wonderlyk
Lyn O God ure wegen. Opant u mijne ondere
oogen rood als gy met iemand Lyn welk
dan zal hem niets hem tegen kunnen Lyn.
Rom. 8. maar ^{gullen} alle dingen ^{dien} mede werken
ten goede. Spijktige ons de Heere niet wonderlyk?
't vliegt uit de aarde? 't vliegt in huis.

14
dag en nacht is de Heere ons goed en nabij maar
wij boos en flucht, geheel onreine; arm en rijk; ellendig
en benijdens waardig; vervolgd doch niet neder
gestooten; neen! het Lijn geene eigene gekokene
wegen. Gods weg leidt in het donkere, de blinden
stooten er zich aan. Meen niet, dat ik niet wilde
Schrijven; oja maar ik kan niet ald ik wil.
Van D. Coeling Schrijve ik nu niet, ald u dik
van den Heere gezegd hadt, dan ware dit goed
geveest. Dat het Zending genootschap aanspakt
tegen verbreiding van het Evangelie, buiten ons
Land kan ik niet tegen ^{Lijn} God; maar de wijze hoe
hoe het hier is en hoe ^{de} Joden genooten te maken
en ons Zelfen niet geneeren. Zoud God dan zal
het ook gezegd worden. Overigens gebruik
de Heere ook tegenstrydige middelen; maar
vromen worden geveest en vijanden van Gods
Laak aangentomen, omdat wij blind Lijn in
die dingen en daar ben ik tegen of liever niet ik
maar Gods Troost er tegen, welk eene menigte
te Schreeven is ald de Stemme eener tegen
het Diana der Ephesiers. De waakheid geve
my de Heere te Leggen, maar naar Lijnen wille
alleent. Dat de psalmen aanspakt, ald de
onde niet goed Lijn, mogen wij ze niet gebruiken;
men staakt zich aan de eenvondigheid; men
wilde nieuwe hebben; in kracht verloren in
worden gewonnen. De invoering wat niet
geschiedt uit behoefte, noch op Hoed en alzo
tegen der vromen Lijn. Overigens Lrijve ik
daar nu van.
per die wie en kan niet gehoord worden

de Laak is: of wij geborgen zijn in God, of ons
pand bij Hem megeleegd teken is, of wij zijn
eigendom zijn geworden in Leven en in Heren.
of wij niet ons Zelfren leven maar Gode. of wij
zijn verborgene gemeenschaps. oefening ken-
nen en onderwinden. Hierop zal het toch aan-
Komen. Ik wensche ook, dat de Heere mij
beware te vallen en niet te lyden als een
Kruadvoener en dat zijn naam niet om-
myment wil gelatterd worde! Schoon
(Jeremia 23: 14 en 15) dit gebed ook van Hem
in mijn hart gegeven moet worden. Verschillende
zijn de Handen. In heiligmaking ligt de
grond niet, die ligt in Christus alleen, en is
een uitvloeisel vande tegtraardigmaking.
Rom. 6. Johannes 6: 15. In Londen kennens
ligt ook de Zaligheid niet, maar in Christus
alleen; maar dit gaat vooraf en volgt, door
dien Geest, die overtuigt van Londe, gerechtigheid
en voordeel. Christus is het alleen, het begin
midden en einde. De overste der Koningen
der aarde. Londer Hem vermogen wij niets.
met en door zijn kracht alles. Zoo veel
Hem betreft. Hem zij de eere, de heilichheid,
de dankzegging, de aanbidding en het gan-
sche harte zijn volkt, om zijn naam
groot te ma ken en den groten groot te maken!
Mit Hem, door Hem tot Hem zijn alle dingen
Hem zij de eere tot in Eeuwigheid!

Hij verzog om Lijnd Leefs Wille, al het ver-
keerde ook in dezen brief. Legene de woorden
die uit Hem Lijn door Lijnen Geest, aan onze
harten. Vereenige wat nu is afgescheiden
en Scheide af, wat nu nu vereenigd is.

Hij doe wat goed is, in Lijne vogen! en doe
ons eens met gebroekene vogen des ligchaams
met geöpende der Zielle op Hem Lijn. Amen.

Wit Liefhebende en dagelijks biddende
Loon, omdat God het geeft.

Benthuizen
den 9 Sept: 1841.

L. G. Sedebier.

verkoete de groete aan mijne broeders
en Zutteris.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

15. B. 26²

L. G. C. Ledebuer
aan B. Ledebuer

(1)

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

Waarde Vader.

Deze brief over het school, men
moet het ijzer smeden al het
heet is! I op it hart slaan
alst warm zijzo is 't hand
met het school, den ordganelyk
heid wordt geseeld! de
plaats is te eng! benaamd

8 door de menigte, die + het atker
10 zal heb in - een ganthe morgen stanz kamp.
9 + maannden 2 st min

moet ongezond zijn dat vele kinderen
ziet worden, die er als Boten kinamen
worden er spoedig als leken
zijn worden te huis gehouden &
moeten te huis blijven, daar
+ hunne gezondheid is raads
& zij manen zijn. er is onlang
een jongetje overleden & in het
grootte rede te vermoeden, dat
het van nege + school genomen
is. Hij had er veelmaal kwalen
& had er veel hoofdpijn, naar
mede van zijne ziekte is aan
geranzen, hij had een leening

Kind, een allerliefs kind, in de
stege geestmoesheid over. Zoo als
en met veel ootmoedigheid te hebben,
Want die zie in een ringen —
de gemeente is in herriadeed
buiten eenige, ~~en~~ der neede en zijn
die rijnekin by de zegen, andere
zijn gering! de knecht bluffe! Ik zal
zijn en derby men in genees dan,
gewelde kind lang de noodzake
lykheid, maar + gemeentebatun
had nog niet mede genant,
en kunnen zy mede de orenten

goede g' daer' y' zien dat ik het door
zet' i' kunnen vorderen kluis' my
na aan i' harte' eigel' maar
+ geen y' in wat hebben i' y' goren
melen is i' eet' maar met y' nae
een omflag te maken als de
Gemeente van beynaerlyk, int
oynelike giffen met dit stomey
naar te voren. G'is hier gemaakt
lebt' i' in Breyden te doen.
ny maeten ten vromen een
+ goede 1000 hebben een ny
met hoop g' g'et' gerol' int
aanmeeden kunnen bij het
depen'tement, neet' verzoen' a' d' d'.

hemmerend zond in 36 van na een jaar
gemaakte jaren van den vordigen
leid van een niem school gebouw.

—
Sondar de lengte, breedte & hoogte
niet georectoged is aan het getal
der hand schoolgaande kinderen,
lengte delongte Slecht 5 el 5 p.
breedte 5 el 6 p. de hoogte
2 el 9 palen bestraagt endit
van een getal van 100 & meer
kinderen —

—
Sondar hemer wort laeit
gelyk in leiden dazet dazelyk
kinderen gien worden & dan
neder 2 a 3 neken van 7 ondermy
verloken zy, & onder hune
kinderen of geheel van lering
alreer in in myne hantke
3 denigen 117 groot chrestid &

Smart bijna dagelijks bedpene.
3. omdat in een zodanig gebouw
van de kinderen zoo bepaald is
eenander ziken niet alleen geen
voorzorg ondernijf kan genomen worden
maaron dat de ondernijf met
ondernijfen kan zoo aet by gaam
vande newshand & zo men
gevolgedens aanjeden of geene
plaat is.

4. dat er Slechts een 45 Stuyers
plaat is, & dan nog niet te ommeven
tenijf of haarsen getal van 1062
Stuyers en meer zick en in bewind
I dus 4 a 10 a 100000 ruzelars tot
andere kermede gedaan hebbe
& neen grote handde verspreken.
I want een met de plaats van de klein
5. alzo wordt de meesteren zebre
ongereed & onbetreuen van
+ peren van indenz - in zal de goud
van de gemeent & indere dain zal de goud
van

deken blusse' groedig wil onderleuning
de lome de deken' Mubeeke
lid der commissie daartoe be
kenne, neere door deken
blusse' gesproken zonde worden (11)
denkt u in eene kleine partij
kenimen, dan of ^{er} geene aanlage
voor een schoolgebouwd gedaan
worden, naarte een 3000 be
noedigd zijn zal, dan met
macht daadige onderleuning
anderzou t noj een paar jaar
intree maaken lijden onder

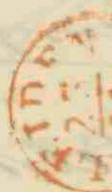
Intussen zonden mijne vrienden
bequamen & dit kan & zal niet
meer des Heeren hulp & zegen,
& Ik zal geboren niet eslaan,
In de padwie, des in mijne
nemth erlang! dat staat het
echter met bouwen in geen
verband mede, an laf vroegt
mijne here mede dat lang
worden, dit gaat in legenden
een gaeden maar langzamer
gang! & een kan gedaan worden

en nu nog een reede naarm de nam nage
onze zyn word daan of thom + gebou
zelle reede te nlem is omde nindoren van
Benthi, or eckler van de nabij gelezme
wegen aet u der van him over paf =

Den Wel Ed. Heer Bode van

te
Rotterdam

omende herte, hooke gaen! Dine
zonde dit beletten niet? aet y een un
geen meken naer y zoo goed indery
naby hebben? Dye zullen van vonne
mee worden + met een onceror die
zoo zyn kert om de hondren daer
niet ontje hagen nolet.
+ herelohede tot men richtmede.

(11)

Copie der Brief van Dr L. G. C. Sidelboer aan de Vaders

Waarde Vader,

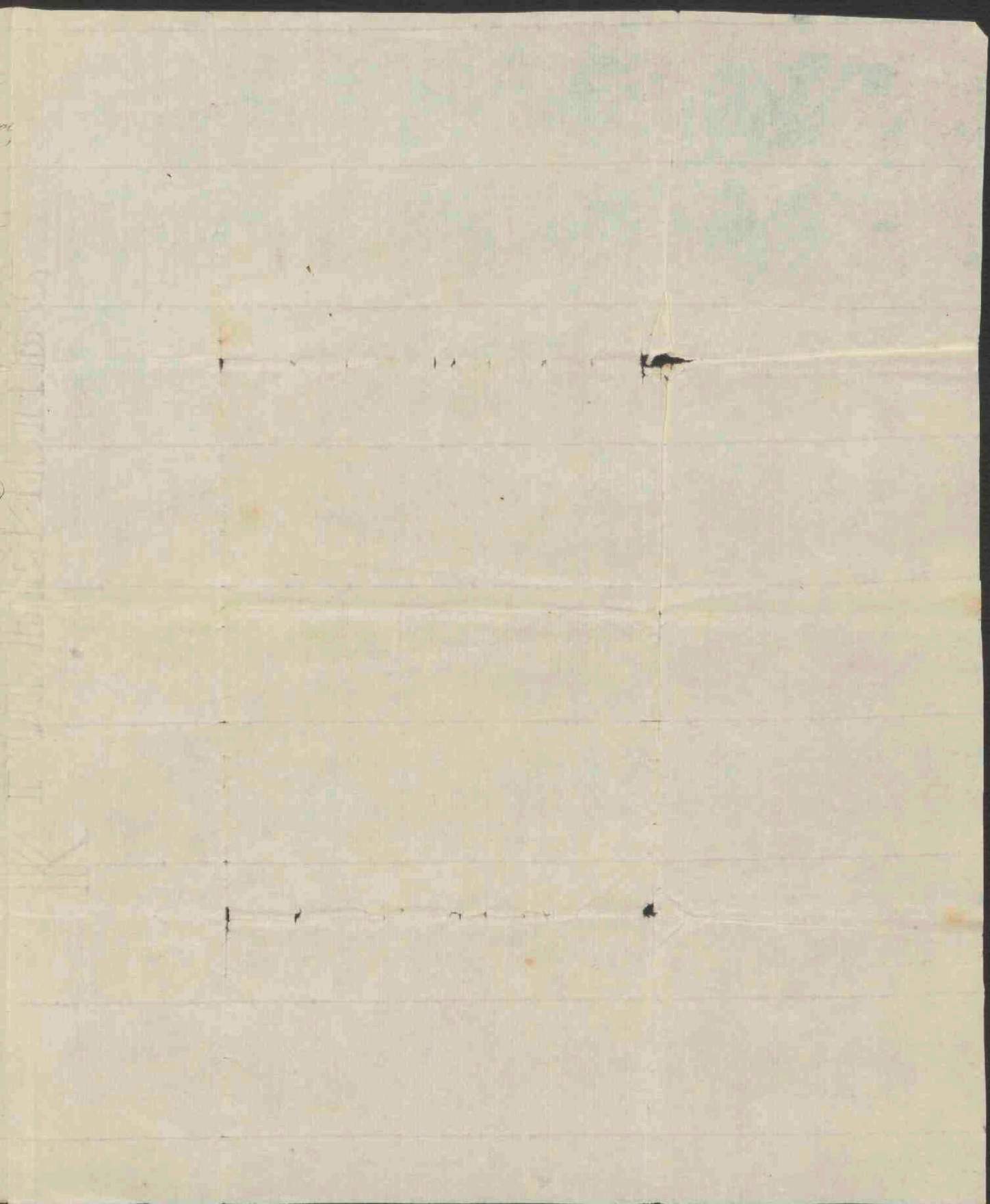
Dere brief over het school, men moet het zeer smeden
als het heet is, en op 't hart slaan als 't warm is, zoo is het
thans met het school, de noodzakelykheid word gevoelt
de plaats is te Eng: bemaakt, en de menigte die het beoef-
ten woen ongezond, zodat veel kinderen ziek worden,
die er als roren komen worden er spoedig als lichen,
zy worden 't huis gehouden en moeten 't huis blyven,
door het hunne gezondheid schand, en zy krank sijn, 'er is on-
lang een Jongvrouwe overleden, en ik heb groote reden
te vermoenen dat van Wegen 't school gekomen is, sy was
er veelmaal kwalijk, en had er veel hoofd pijn, waar mede
ook sijnne ziekte is aangerangen, sy was een eenig kind
en aller liefst kind ik heb er diepe ziele droefheid van
zoo als ik niet weet wat gevoel 't hebben andere ²⁴⁹ ziekte
ook kwynende. De gemeente is onbemiddeld, buiten eenige
welke rykelyk bydragen anderen sijn gering
De Heer Bluske schoolopziener by wien ik geweest ben
gevoelt sints lang de noodzakelykheid, maar 't gemeen-
bestuur had nog niet mede gewerkt, meukt ben sy mede
de loven op, daar sy zien ik het door let, en hunne kinder
blote my na aan 't huis ligt, maar 't geen sy in Castiel
ben ont geen sy geven willen is iets, maar niet genoech om

Een omslag te maken kan bezwaarlyk. wy moeten
ten minsten f1000. hebben een wy met hoop op goed gevolg
ons aanmelden kunnen, by het departement, welke
verzoek alidam de Heer Blusfe' geverig wil ondersteu-
nen, als mede de Heer Hubrecht, die door de Heer
Blusfe' soude gesproken worden.

Kregen wy wy geene nieuwe pastory Landen wy
eene aanvragc kunnen doen om een nieuw school-
gebouw, ook soude dit in alle geval te lang aan loopen
en dit kan en mag niet, want de zaak is heedingend
en het belang en leven van myne kinderen hangt
er van af

10

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

LIBRARY OF
UNIVERSITY
UTRECHT

(10)

Doel u liefde vader!

ik had gedacht u te komen, maar u had me
geene vrijheid, voornamelijk uyl hier eenige
geraachte personen zijn van welke ik mij niet
mag verwijderen, daarmede een jong mensche,
en, oed een kind! dat een 4 maanden slaafte
deente begint nu aan zijn dood te denken,
de twee de is vragende, de derde is nog jong
in tenen met zonder hoop vord harte genees
die geraachte 2 kunnen zijn —. Wat doud met
in 4 met der naachten zijn, gelyc in gedachte
had: 4 naamem ik mij ook niet in te voren joude

nij
inchen in rijkheid: tiertas geweld: vooral bij een gele,
gehersot niet door deoxyanij van eenen raas, dan men
menyproteel goed naar god, te dannen heeft
dat uast eens ualmy vorkuam ik te maeken
Schryven. toen in beflot thuis te moeten blyven, nam!
myne danntoerheid: te moeten betruyde I vryghe
tenagen met zoveel malen uatreding van het
55 gebod. I ween dattet zoo streng thuis gaet
by de uatredent als uij mye ouders niet esen
li of hebben I gehoordearmen oud of jong zyn de
I thud aan het in mij zoo diknef uetende I onne
kendi, bedacht I onbedacht I thmedij gemaan
naarrot in van u I dattet uatreding
dragen! I u zyne ouders niet esen, haegachtig
I u eoren! I u vele I thud den Napelen jomp
en I: I dattet uatreding met een? haegachtig uatreding
alle geboden I thmedij I ugedavants uorda I
daden, inchen uij eens vout een ieder dethre
by den moesten: I uinder een vliet d d d d d
verthynen met I oog eens al uetende I u uetende

heiligen & rechtvaardigen. Van degen verzeffens
bragen te ontrogen, doe gerust loven & lofen
oud offing, zijn of arm! Verziffen, om niet over
+ bloed der wintet aan arme, ellen, diff, form
mayn, blinde naard. & dooden in mistlag
szenden! deise ontangen & geboren! Die 51 Malen
zij uwe Vermeedely denst & 103 sein uwe
darm & ontossing. Dehou zij in. Jaal en
borg! zijn bloed niet in u Verreimiging end
verfflent! zijn dood en loven, zijn wintet en
eer! zijn genade so genoez! zijn liefdem
in uisgheit! de trost gott over de genade
van u y' + goastlam geleed, dat uwe
zinde neygen, in wafte ppen genomen
& de doek der net volhagt hebbe! 1977
uifstanding & loven de Pope, die niet bestaame
zijn geest zij in u in geboden, ontdenkinge,
verbaroking, & leiding! God in vader in Christus,
nou zijnen N. feest! neergeboren in u water & feest!
p. 3.

glen verdarmenent & verlaening over u maat. Gij
Spraak & regering! Jn beed in u! Jn aomjodis
nerke! Derader trecke, de jonc berijp, de
Jcut. Nedgote. Jntul chikl un noning, Moje
wichte o profect! make noning in un lade
qenbare jch in u. dor word o feest! Jn
lichte' in u! Jn rlenjelen aer u! Jijn o o j p w,
jijn behering om u, jijn durt bosen, &
omming maer u - de helm der zalighen,
& hamastion chikl greefjghen & de manke
aer kei et. Jn arnken in jn blaed, by nejaap
nar exjone greefjghen aer. Ma de o chere +
om u, + mede des jelooff! + jaard aer
geed. aer de jerd der aacurheid & kerich
aer luamplic. Jn loret jn heret jij -
Jn ga u in & uit! Jn word u jern der
& nageoofd. Bin jelerol! Jn neme u + aen
& cepp u + af! Jn orde + onsaomjedaen dafjering
aer de nrom der kerichheid, int genade
de mitte klederen! de jalmat a. M. des nroming
& de jvadi vitas! Jn onjelijene nromen,
in le nlederen & jehonens aen noren &

en verbroomen; maar in hebbe al jre
gynneend: + vernamet ja nog reet nimm
zinden, wat + lovet gevele. o mojerun
ghouur handelen met onre ziele dat Ajenade
der stem p de Eeuwheid geaan! + het
binnen of binken hebben of missew: ^{rekenen}
maet onder! lofde boen alle! Mei sint
' + gemlike harte! men schenachten wij ael
nuel! o koningen ael Hof! onre ziele
moet behouden worden wed den Eeuw
bocht eens de gevaardige & Menzen Regter
& ureker van + knaad: ind binken on in thutag!
wij moeten niet naby maar in! niet
korende maet zende: jurende & baden
zjn: wij moeten on zeken in alle deede
kemen jgn + woord on leert! Ken un

ongerechtigheid, naelz van u zeken! neem u ziele
nege ael Made & chere! vertheken u eigene
kleederen & harte! groet & binken u! neem
u schoel woord aen u zondaer by of af daen
verminden of verplaannen maer gelyk ex nae
den uellen da ad gods! che by of af doet chere!
neem u al ydlaan uorden uil + boen des loens
naar u an uen jota of hiee ter aarde vallen
zal! + it verlore of behouden! binnen of
binken! in of binken chere! in of binken
+ leeren! in of binken de raad! de poorte
doot? of or nu dat is binken! nummer
uig te sterke of liere getrouwen brenen.....
het is genade mit my ziele durt & ken
in dat niet? you liere ^{er} uen zuigen & met
verint ruisen! I liere misfen onderde

oxelen naayen den de bloemkroden jagen, maar
is dat onze zielen verninnen! A dit gregt
vader, liefderij n d gehoerdarm. ^{Wan alle} Kom men
dit verantwoerden! hebben ny t zo
it ient out zellen gedronen, derden ny
d dan moeten ny t aervo mo d z anespe
nog rennen om behouden te worden! zyn
deze dingen niet aervo! yet! in meende
te rennen, maar deker in e de t met!
in mit de aervo niet vstryren, maar
ben slecht eenepen in zyne hand.
moyt dat nu vne aangen aam de
mae byet zyn! mye loerde arm
merin mynen leemel. Men vader
d davn een e laet te hebben moyt
volkeny, die myn maer? get harte,
lag!

ingedacht! De men gezene & doe daer toe ^{B (3)}
in zijn raamt ozeefmēter: Amen:

in liefheb: & in struikel gebaar

Zom!

is het te hard! in leerzaam! maar meene
aerri die hem geleerd te zys die met
lijgen kan! Van naan dat in te men vele
sermt zag heen jaan, & nu niet! men men
leerden & mij niet! men men noch de
vederboate noch verbergen zyn in struikel
noch zyne genbaring in & harte & fernen
de raant! noch mij zeken in myne thep
Smet & Val in a derno & heruel in struikel,
noch ken alles om hem verlaten & hem allez
liefheben aan kerken & betrouwen: in had.

noch andere Gods neren hem! ken de my niet
in den grond! neemelge daer punt aan alle
geboden tot Almacht! en je daerwa. worden
bedaden! noch ook tot ei Shen & reghen de
Rechtvaardigheid! in d'ond de naarkheid + de
juer en die vrende maat vermond die met
in + hart! myn nietigheid wat meer in Gham
Ghemertheid dan ne in zel & d'gite! in
ken de Jesus niet! noch de werkingen des
Satan! & myne gebondenheid aan hem! myne
overlagen omniast, & omni & my and' d' d' d' d'
leer den Meer & zyn gebod! noch ook de rijpe ontstap
in ptoate zonden afso in die moen leeren
nennen! in zaf my zehen niet verloren
adam & getruwte vele woorden & m'wte de
macht! de Meer had zich nog niet segenbaard.

Van daar dat in de dromen niet verstand & infor-
melend aet in in myne uylheid dit begreep vanda
boosheid & meender dat in maade & in rege-
raad! uyl in den niet verstand noch begreep?
niet in den & zye & gemel in + zepde & -t et
een neg! een kort & in den den in den de
ei dingen verkleiden zyn. et de grund een! theje
ellende & ommege! inant! & nye & inerenie fenade
faat the sich onferms thent bij me & verkenid
dien bij me! nu ontloo + zich de bij beel
van mij! nu leede in zepde a nenne
astrijn fenade verontfodden in den
nou zynen Ngeer! nu leede in jeloep.
hoge liepde! verstaan & gemel in! & jesus
uit myn verlotter! Middelen, ho ope
kening, Petter & Profeet! & de geinbaring

despoens in mij! genade & gebeden! nu zag ik,
baelen, kende ik! verstand ik! geloofde ik.
niemand leerde + mij dan de Heer, geerd
zijn bloed & geest deden + mij! ik kon
in de duisternis! & mijn oogen werden aangest
ontstoken, zag mij in de duisternis & in Hoort
leerde + ontploof kerken! & ons Salont maast
in Christus! ik kende eenen jenden in die dagg
kwaat een lofstaun! aelst binken mij &
+ oken mij! nu verstand ik wederigetaald
Christus. heb ken, kerken, at & throu
Slogging & sond mes kern! Mit ware zalige
dagen! nu aat ik in de uoelgen, & de uoekholmen
del daaft & nu del naemt was wet mij!
& manna reedi! + water lesichtu myne dars!
Christus was hegen, middelen & einde! ^{de} getrouwe

Zonder hem niets, met hem alles! geleerd
 van oogenkten tot oogenkten. in pleid en + nog
 verbergen nam in toe aet sen, met A naef
 I werd gewed aet sen mis; I bedekt I aet Wieny
 I haegt I nocht ondingen my myne mery
 I myne naer + 'noord'. gedragen I pleid
 net een torn: I perloos deniy, volgen I draey
 I met in da gelymte gnoeren van hebbere.
 I waken bi adden I velden. met de leden I
 I del jemoedat; de oude I met ene mewe
 I word I leeren. licht I drinkens! non dafu
 I in ene neyem I Meere I met hem erly! unnaam
 I wandafu, Raad. Netu jelt. ra der de Euyte
 I de der wit! - I joo word on van I een m
 I and ore geleid: -- I kunnen wij heles dan
 I Jan.

ons ziele verhalen hoe & ons gong: dan oer
dit is genade daer in ont slecht zelden vernag.
of overleid aard: Mocht de heer + zegen, wij
naken niet naar i wanneer genade, er zaal je
wordt ter aarde zonder belemmering; goed of maad:
'Heden int. indien om met vallen: ons hart
serpend & verbijped: 'Jesus geeft in ont.' + beed
kenneel! menken eer, lofnaam, memo
gurot moet jaacht worden de seen u atakee
dier & hoogmoed & vleeschelykheid pje
blaren & in ydeleheid verzaande,
Jntseer lofnaam, memo, gunt &
getuigen in ont hart mond & oer
lippen zyn: in ons gecadde wand
eladen: kenbaer: My niet ziele &
Lijfnaam hebben, gheest & ombede?

Om in hem alleen buiten al + alles te
hem bespreken ben alles alleen. Zijn
Liefde moet brandende of blakkende in ons
zijn in nederigheid, kleinheid, juistheid
diepte; liefde, vergevendheid, zachtme-
er alle machten des geestes. Hij moet
in ons leren, & werken & wij in hem leren
kennen & zijn; in geloof leren, alles het zijn
eene doen. + wij eene of dwinen. 'nat
in + geloof niet is is zonde zegt de
schrift. ' Hij moet ons alles zijn. & de
wereld ons gewin't zijn & wij de wereld
in daad & waarheid! De volken
rusting ons deel. + Kerke nemende
Aan den geest: dat alles zijn & geven.

15. B 26²

L. G. C. Ledebner
aan L. V. Ledebner

Maar de veelgehoorde Breeder!

Van mij een brief te ontvangen mag u verminderen, ik had dit
 Sint-Lang willen doen, maar men is hen deed naar meed
 mij! Alom Godsoorde mij omang! + Sun meed dan
 een jaor geleden, dat is + sommemen had us te shipen
 our iers naor oer in iine breederlyke hejle misep;
 onkang in doreke + jeen in mit doreke shipen! Teen
 mij ree no reede! ee in er + oe be sloot + o noz in
 in doren bejind weet in mi of oer + mij neer honalen
 Zal den reben ne toetegenderp. dan af. Si de rijnmeedy
 heret onkangen Zal doren aftegender in + gelwap +
 + verhuimen op hem. Siernij alleen zo n am alle
 Schryven neet + hem ne lbe hi a of! in doren + jeen in

Schrijf naar zyn me A. dan mag ik u zynen bystand &
hulp rekenen & is goede grame bij u! Hoe het zij dat
heeft mij & dralen van bijna twee jaren geleerd, dat
ik tegen mijn me & zyn zoorees mijn geneeget aangest
doe & geen in nu doe! ik ben nog niet ervaren geneeget
in de dem van God, maar in den & aan hondend
aandringen & nederydromen van eene je daente &
een gevoelt niet tegen staande onze tegenkanting
vanne van dem id, dan id see chr! wanneer in
Tant het loot depen gte raken geselede ik rust
mae geloof & moed ontkan my uledrie & zij
geloof mij & heelt mij zware schijf, kneeling, arde
rele moete naar ligen naam & geest. ge no it & om
my dit nog, ja meer dan in zeggen kan want het
& land deroufenen tegen de prikkelen te slaant.
gaet een velleum god wez niet te meen gaan
mae in & tegen de sterkt gnoemde aandrangins

menschen niet medelijde te zeggen: alle die velerlei
bedenkingen hielden mij terug: wat is oonvermoeheid?
teitegenwoordigde mij mijn tegenwoordig, vrees of storm.
Maar wat zou ik geringe nummer, met die vrees beelde
wat in de jongere tegen den ouderen: de jongere breeder
en + blaede tegen den ouderen van blaede: de jongere
breeder en + geloof tegen den ouderen en + geloof:
maar mermaagde orage niet naar zijn, alleen
of het de in de des beven is, dat in het dan zal
want dan het hij + geringere, kleinere & onkandige
laure nauwtij gebruiken wie om niet van zijn oog
merk ^{medel} interaeren, zal dat dan + tegen den westhond
zeggen, ga mij wach, laat mij liggen & neem een
ander: die niet, dat is zijn eigen weg volgen, & die
westhond niet, wat blijven wij in ons laken van westhond.

namens is ontzief omme werking. Maar zal dan
demaal tot het hoofd spreken? aet + hoofd daer
buen + wie ja & in mind geen rust & om de rymme
dijheid voor onren heer inken in + taal. Reeds te
lang reizette in my pleem dan myn stigen aan
aet zoo dan my int znen eone & geene andere bron ge
meld. gelog my dat mine inder dan my had tot
uit, dat in waet myn vullereis breedte nent a
eubreedten. beple hebben & gekontrameit, denter
raad der volgen, wanneer dit betaambaar is & is
andert hebt Gy my naar geraden & zner Gy oon
met daen! Maar juist vylt ik nent te aligen
daen daarom stuyf in dezer! Gy meer aet
in dte breedte in d alles wubreed zyn stigen.
mye wubgangor naar den ney ten hemel!
hantoe giek. Reken u den ziv & de maan en
met andert. may die eenigheit in dert in dten.

in de leg & genhardt, hervoor zou de in bereid d' ⁽¹²⁾ ~~aanne~~
vreden! met zijn medigheid moet ik u de d' mijn
oudere broeder, dan ik in alle zijde boen my verre
acht, aet soonganger & raat sonar. Blijft de
vreden! Gy zijt een kind van God & sootminghad
dellen heet u goem gadee geregend met geestelyk
& bereid ik vermogen en het zij geregt tot raom
van zijne genade, in geene geringe maar een laeyde
mate! My gaf u recht and, doerigt, iet waatken
erzende me sozingen & alwat zij doet geluk u
wee. Hem zij d' eer. My doet ^u een verstaam & geest
nuttly bid der maatschappij, een haaf de u geront
& hijsdeny zingale rader nezen! My doet u in eer
de deneddinge verhoofd & de hoogmoedige vernedert!
Myer hief u tot een stand & rang in de maatschappij
the in eer aashenge! My me u gebrinnen in een mede
beheer van jens, & beson den thing unse verk, vernedert
wat & me u een zegen elven jens tot veel & salig!

Wilt u hem gij dankbaar? niet alleen het aeneu fty den
zeker tot 1 maait. Het gelyke maar gaf 1 peuk w
gelegenheid naar den neuvus met haken verstaen
in soveel yn Rijk te mogen nezen! van hem in de
g. m. deker u gebuiken? u deet niet in 1 gedone
maet in 1 b. uttingenend mees! I gij moogt er zyne
huy 1 byland in andermindew! om alle de fde genime
zu dar in bynazonde oragen u w. uitheem ornae!
In deet mag en 1 met zynneedyheid zeffen, te
honden was zj hebt! deewre die fde one dergdar
te bewaren! dan zal deewer u herestigen in vngaed
d' aan em zaad d' zaad d' zaad deen hoorned.
Hut van man en keid hebben! u fpeet orij man
fpeen herer geu foud olan met toring 1 achter honden
d in hreedalyne be fde neem gij orij a. w. d. in
van u leoren uie d. ondel. denki u dan, dat en
daarom huytele? zo g. m. maet 1 ken zyn; u
zjn men fken van deerk 1 blaued, aerd 1 h. gezinid d

was niet luyf aengien & moest hen een salbare manieren
vrijheden meegeveend eer uyt & weten & onghewijde hart
speelt met de partijen een uyt & vernaecken! I leide en bran
het een op & ander! dat toek alleen naar hare bruis
bynaedryfheid geft & he houde it & alleen nabijge
de uween te getruwey oet niet omst bunnende dat mee
meegetyn zijn, de heer pleerde te ruy mee in eunt naar
manone niet van & oet on de eers! Hij wil er uyt voor
kenaren, uetende nist & men dat in er niet best and
voor zonne zijn om het te dragen. Maar nu in
vrijt in mijne quackheid & in neken! de randoth lot
vrijen aan het, nadat in deureken zoo mefrijmaale
redensind, daarin & van mij afdootte of na davanige ralle,
het, die aandrang zet in verplaannde daame, maar
wunt behield in & te derken na in aan dengeken niet
voldede ja of zoudt my niet geloven in cheis in geide
& geen in er onder gleden hebt, zoo niet houde en & men

Men heeft in uw belang, Rust, God wel bekazin en al-
kandert heil: Maar in hope deyt te aeminnen niet dan
myne macht maar die van boven is & weere in daer
et alle zwaarfpeden te aeminnen. tot met in u nag
Schrijven, dat die aandrang het door een eenig meent
in mij rement et af aangezet, maar geheel uit mij zeken
of liever, want dit gevoel in, in mij van boven is rement
of in zoude mij goddang vergetten de set meer med
te gaellen onmogelyk te zyn. + een wanneer in de Schryf-
tende, want in wie de zaken bij de naam naemen &
ander geen mantel verbergen, noch zonder te vlijen,
maar naer myne gedachte de uwaachtig waerheid
open & greept te. Schrijven, + een in de in de Schryven
(I wort mij maecte dit nederte zeken) by den aankoop
uwer Schilderzen, in weel gy kunt mij wel rege &
naer waerheid den aankoop myner boeken ^{in lipde} voorhandely,
maer in helpt in deze volkemen schulde, dat in

verkleed handeelde, & waorlyk & heet mij alle zorgen
 maekte, & pyne verzoeken waerder in leede: & jult
 heet dit mij te meer aanleiding daer toe ^{te wijen} gezoren: ~~ik weet~~
 hoe lofs men in, ik wil & met een woord naemen,
 dat mij & deidelyke deyaan waerheit, in een roef kint,
 & ik neem de myheid & wouterseelen, & mij niet lofde lym
 van een + ob + ander warden verbaerd, of een
 + ander met aet noodzanelym schijnt te manen o.
 my ontzelen bedrogen? & daar in andere uitpunningen
 die de wereld nauwagt verzaakende, + ook zware zeken
 weene meer af dan pleiden by ont geen vult geelen maar
 berouens! of dit de ware zijn? & dex ont met Madegh
 kunnen ijzer, wanneer my binter chein door den wunig
 waer my door de goddelijne wrijenigheid geplaat
 zijn, in meeningele beflommingen verkleeren, maar
 weere my hem eikel godzalijlke kunnen chein, in chein in

Alzijende natten Bidden o' dijd den zo veel mogelyk o' aed in
ons ^{door} kar binten chien (door de noodzakelyk o' onzen pley
mit opzelig des heyl greden) zyn, is. mit zoeken of man
gezels et te worden! I uannerij mit ons want o' o' go
onze affzondwice namen kornen, daar in salley
moet y leiden tot hem van Wien alleen onze
brachten I weet ons daarm kindelyk zyn
maet, y dat ny alle o' moecogheut, he koudent
I ny met vertruid maet y genete worden
o' deteden had des geneten aanknēent, die mit
gezen is; I de eenre liefde met verkiezen weere
u' zinnen met koedent! I in alle de onze
een roabeed zyn! dit toch is I geen in
y o' o' ghebe, haet roabeed voor in kindelij
zinn I kindren I verdie, met weere y in
hekening van andere aar haet, o' aetwazangen
I roabeed van ons geslacht! goud te zden!

Waarz' u zoekende nigen kunnen! & dit maekten u niet
alle nymoechtigheid kunnen blijen daen, & niet in
van uwe zyde in kindelike kunnen zyn, & hierin
dunng u dubbele verpligting, dubbele verant-
woording! want in uide u niet gaarn ^{te} reu
u geen ander myer zien aenjaan! temeer thize
in nu in gregtheid, daer mye wring aanraat
lyoncelle afhangen. Kan van den wou g weenezen
kander by o meer in u g ween uodt ingzet
of u niet zyn ^{gelyk uoden uodt behaggen} zul eeryucht in neddyheid &
eemoudyheid! in gelyc dny doot uodt & wou
keel uodt & bliende! In naanzyet keidren
nardee & teadeheid des ginetend was kerre,
men uy reken thoy v huedig zyn! Wanneer uy
g ene hooye gylaat zyn, hebben uy elc.
bel naanzyarmheid & behaedyarmheid, & elc
Allemate van genade & gebeden noode g

omstaande ^{te} blyven somerwilt + vog alleen dan
alliet y uem gowp te houden, die daer by de
hoopmaat de minste uerd, die daer by aleet bezat
aeltkenpakte in de nie zjn radant te roetiongen,
maer che na zjne remedwing daer boen gylaat
aan de regtshand de radant, voor int bod, dat
int geloof niet ghoude, inze juer niet verdoet,
longe bejude niet verhoelt. Die int inckenrand
Wingp laadde, gdat uz i uem zouden daen,
daer by int y de handen loep ter zjner verheer
lijking in zjner kracht, met gebeden o aleet
naakgaarn had I wotri ghykeu, gelyk gy von
ghekk worden vrom der genade te verwizzen
I van neeke deker te niet onbedeed liet,
maer njetikken veel genade noodij om niet
te verjken, dat aleet int genade staesse,
I want y genade gure niet te verhoetig ten
munt naar mijne eigene onderwinding —

gynest de mens, dat de wijsheid onzer wetgaaarbeden⁽⁴⁾
haren & goed: naarkheid van inzichtten, juistheid van
oordeel, & wat meer zy eene gave is van hem.
van men & dan men alle dingen zy! van men
alles afdaal tot men alles zy! kunnen wy
in veel juist & naar naarkheid zien wy kunnen van
in veel falen! & inderweyde alle raakbeden
& feilen in menschen, die altijd ywarke manke
menschen blijven zwellen, boren alle worden
rekenen zelf, die gure beden & als zij dezelfde
blyft ten vorebede songered! die geen eere
op van menschen nam maar alleen die goethe,
van zyn' vader, die de aardlike koningryk van
ackMede & de Romeerthe wan! die in 't iijde z,
de kindoren! ^{die} medonje rekoog! men wy boren
alles moeten lief hebben, & die de geboren deel
Rijndom & de weede kennen de hen zo ernstig

X
vermaend tot waken aandringt! heyraren de war
hem nee behagelyk zij & met oeye te war delen & uellen
omt in hem te zoeken bynen alleen blyvende deede
des gemueft te smaken is! Wint 1 met omst inmidde
lytrem kerntoe o. dan yest met dit omst & reede
inz tynfelen met & nemen het in geloof aen,
zathouende dat van min + met teeknam, at de
traakt ont gegeren zal worden om het ter zyne
eerste borteiden! maellaar met tuezien met in
zelen te becheyen, door zoeken van meender by
tele dat sy met gaf, door zoeken van andere
& daer door onoldenheid te verladen met + geen
nij hebben & in pte chijheid & veran derlykheid
achterlatende wat ny bezaken met in & meeren
naot nieme! nao war van den kerst, langzaam
geklimt & in met veel verzekerden des gemueft
kranheid des geloof aenraadens & sy in stand
veerde de tenminne zo met & gemore & dant

En nu mijn broeder: ik moet ernstigen, en waagde eenen
aenschlag op uw hart: dat mij vergoren zal, indien
ik dwaal! die geen daans niet maer hier na
maakt zaen, indien ik doir defenacie van onrew
keer gelust dwitten, mient bloed reinigt van alle
zonde, daar komen mag, waor mijn inttegt in
selvoft hje is! Mag ik u, mij verstruten oer
veel zeggen! o bepaal u dan by i geen gy hebt
en dat het een i ander niet ael noodzakelyk

makende. wij in intelyk toe i in innendage
Omt i rede zonde afnemen. My bekommern
onttoch oer vele dingen vee i noch i ^{aan} _{Luc. 10.}

dit daer gestruen i ik geloofen geef mij
dat ik + zeg, dat u in i zeben met oer bato
bedieling i meening zo bedriegen kunnen.

Want wy hebben eenigzint ons hart mogen leeren kennen
dat geen eor van daanpien bij menschen ons verblinde
dat geen goed der stonde aan haer ons te oort
verbinden & onze gebreken ael niet mistrukken
de & myleed' myker in God worden door armer
& eelendiger in ons eigen oogte worden. die
gy hoogten naan hebben boren aelle nodig
genoteed & gezind te zijn gadein eenigen
rotsteen! g dat zy niet bereege worden!
& geloofvermeerdere! de hope verleren dize
& de liefde uiteenrein. hart aangerund worden
dellen gaf h een goed hart, gelyk uij genom
lyn grenen, & wie her bevingen door zyne genade
maar ieder hart heek zyne zwaarne zyde! o
dat wy den vader der lichten bidden. dit meer
& meerte mogen leeren kennen & introeje & van

indruyge: g'daat het niet aangroeijē & in m' ⁵
thegor wate Schietē & heel vertikken van het
quede! het vader voor uwe kinderen het
belangrijn lid der Maat Maggij! het een aeraad
& p'zlar der Kern naarron deker u gebruiken
wie, het oudde Broeder wit ind. het de
eent van onzen name bid & smee in u, by
alderzoeeningen, den deryand, weid gedackten
ind vier inberend zyn, in t'werk heel om u
van de kooften afteheffen, want zy een eer van
striket nunt alyens! te waken o & byden,
g'dat sy in zene verdere zoeeningen vallen
moest. dat deker u beware & behoede &
weerkoude van! Kern niet welgeraelyf g'dat
Zyn Zegen by u alye & by wandelē alyne

Land! Ik u tegen nemen ael de Engelen Jacob
Ik u mannelike gedragen mooge in de
onzezelike wotelingen: by hebt alle 2 wotbelle
lyke denzden, don god's genade u gesthonney
mair dat e'en drij in 1 me outbreke! Haay
in un hee in alzo heb d'itzen stryden? naaly
met uir my zelge! en werd hier toe tegen me
I d'ann geleid I gelyk in zeide moet in + 4
mijne bestraffing belijden lang hier tegen
genoveed te hebben, in langst nog door de
gedachte war in mij te bernaeyen had met
underen d'ingen! maar in d'acht om de belofte
gedaan by mijnen eed! aan mijne bestraffing
die geen aardlike is, maar gleyden, in eer
+ 4 + berendige I herneerke? I naayvade
in 1 kant + eene I meest war zji intzied

dan
het is hem die met naaste zijn! in daer aem den
gutaeligen aandrang tot e zelre & onbure ligh + na
laten & bure bij t bepruere, na nlijst + nothe
mij wees, jerssee! Vincken in othezes gethlyg
had + zonde trachtigst & darter jerssee zijn
dan nu, maar boteer flamm dan niet!
Trammij ist t niet: kon de onkenendheid,
me + geen in wor uen & vermen van boren
te houden heb & boren al men denoree.
Liefhebben van esjen rust! Onwilligheid in
t volgen t niet blind zijn aet + nuid roet
gevolg: incken t dan van den heer t zal
Nij in alle geral te hart benege, om my
in hejde aantenemen t dit mit t loogpunn
te boren, mit + weene we t hreef, maar

in geroel met langzooek. Merker bij u te moeten spreken,
dekenen mijn bedoeling! wij knielen samen neder
voor een' Heer! I ja bidt ook" verzeel mijnne Amede
gelyk in mijnne... in dien in duale! O eist zoe dij u
te nemen geroez! de denk ook mijnne bevelen
dat in in eiegene die in bron. anderen achten
I herinnen zo veel te goede aet + verkieede
teer geroez I groter maken! O dat in
aan Lem! van men in een velleed nemen
in een minder fater zew in een. I gelyk
mij in zte een van den balen in mijn vog
daer in een flinter aan uijt, maar van
met een andere bedoeling! die flinter
die u zo de kunnen anderen om + leemondig
oog vol zijnneelyden voort te algen
Hacis, ken dit in dat in u ontrukket!
I alst in ont meer meerten wa beede.

6.
rotmoedigheid, nederigheid! volzaamheid! dan leed
vandaal! Wilt als Schakken! Dand's teeling! Aye
niet wabeede! Iken in te anjmaelig! Het is
mogelyk, maar g' + begin te wijzen kan niet vmaey
I he + g' + thaden kan + vier! van melmede
lyne toegenegenheid hen in verzened! en oer^{te} bij
begruoning voor den keir is blyk dat en gantkelyk
rijmt zag! dan ook zal en die vier thaden
In meer bereyigen door + veroly w
zygty kunnen maken tenze sy myne grefte
bedveling! die hierdoor hoop + zeefcloran w.
te mogen vernachten, ontken mij, niet gnet
mitkennen! Maar een oog slaande naar
boven. ook een bescheiden g' mij. Werp
gnet! Izoecete meer, daar + my meende
slegt van te beken Iune lessen te hooren.

ik wees in jensens mer mer beoogde! maar
alleendaan den aantray mijns denken voldeed,
in leef in ymmerheid & den naalijc seer wonder
in mijn oog dat ik nog leef! mijne seelacke
bequaad go & gedelyke. want de deure mij
tyd o luvr geeft maer yware o vele dwaas steden
Bzonde! doen mij ernstig nadenkende in
dan een ander in andere want andyke den
van god geplaat in v'schen in 19 aar is
te kunnen diere. Maar geloof mij in zoen
mij niet te ontkennen! het is mijn lichaams,
dat mij voortwaars alomd te leden! & dat
is mij eene heylgams beproefing & de duern in
mijn leerte! want in weer het deken heer
gereg! in bid niet dat sy ze wegneemt in

maar kenacht in de wereld: En laar om lieve Men
voor de menschen: & it waer zoo in eene Straal
dov gods genade deelachtig zyn mag: word
dye actieve in duurd dat verelen van myn
verdoand verstand & bintengesloten don dat
mijn hart it gesloten: in neer dat in van me
die eene maale niet oer was in wonder:
Maar by de uer it regering by gite my nymdelgh
vraach: gelegenheit: om dit te duen & it zyne
verkeering: don zynen geest: tot zegen van
my zeken o anderen & by gebreke my ael
een gezevend werking in zyne Land ter beindung
van zyn ryk: ael een trouwe dionit knecht
om zynen wil volhardig te webringer: &
zyn naer in word o daad te heiligen

en inder zyne Genade mij eene Straal
schenke uit dezon van gregtigheit 14 gese
u uittebare! dekket zyne o bedruede af
della die zn rampen veront lichten o
z ont genotig naar den ryndom zyne
guedatierenheid is yet ut schiltut onren Neer,
den vien ^{nij} de lae leiding hebben met verbromen
tot den horn zynes Genade om geholgen te
worden o door vien ny de aeminnig hebben
ur vien dan vien o tot vien alle dny
zn o Ken dij de healynd o de cor o alde
brocken van schaam o fette taegenzd en zyne
eront conig beduelen o zyn me entseerig
theren o dar 14 mer een oog vernuelgrallen
g ont roclerje! Oh! zyn ut deee Hon zyne Genade
u o my: un loren 14 14 14

15. B. 26²

L. G. G. Ledeboer
aan een broer

(54)
Waarde broeder. Heden morgen heb ik de
tyding van het overlyden van onzen
geliefde vader ontfangen. Ik was te
Zuidwilde, daar mij den brief, zoo spoedig
mogelyk, gemorden is. Ik wil liever na
eenige dagen komen, daar het zeer onzeker
is of ik met de meeste spoed verstant
nog voor dien tijd zoude kunnen komen.
Verzoek den inlygende aan onzen
geliefde moeder te bezorgen. Mochten
mij bereid gemaakt worden voor de
ure des doods, ydat ons einde vrede
zij mogte.

Uw liefst. broeder.

Wedem. Vaart 9 Mei 1840

L. O. J. Ledebur

[The text on this page is extremely faint and illegible due to the quality of the scan. It appears to be a handwritten document with approximately 15 lines of text.]

15. B. 26²

L. G. C. Ledebor
aan zijn broeders en
zusters.

Wachtelyc geliefde broeder Ormus:

Mag ik u een Schijven met een briefje konde de
 deelnemend broeder hart dat gij leeren voor u
 allen goren in de, zwaeren ieder uwer om
 zyne zielen te reddden van der Sonny endes en
 gods boorn der de zonde, en chèn uij geen boeg
 verlotter van onre zonde hebben! O myn
 hart bleede in myne gedachten van ontriedde jiz

hedenmergen in mij, toen in mij smiltteeld, inder
een seer arde verbronging, ik nu derdege,
dachte niet verdragen en kan dit nog niet
ja reeft niet een sinnenker, maar slaarm
Sijne nu mij nog lerent, o Helas van
dat ure arbedene knecht dus mij
tot u sprak! knecht laat u niet
Godverzaenen door o bloes van gebut
dubbel arden eenigen middelaas endag
maket arden eenigen sonbrann bij den
Knecht! arden eenigen bedder! o knecht
by uer Knecht, kee zonde by u zyne
generene om u o zurest baerapent, perlaat

den wereld en hare begeerlykheit, geef uw hart aan
den Heer, aan hem alleen, en lecht u aen gen
Noch maar aan uwen Heer? O heiland, Smeek

Nem om geloof in uwe kerker, want dat geloof
in hem is zyne gave, maar by niet er om jekels
wonder o kennde sy jebat zoo als ik hem
nu ken ruys by u oed, hoe goetlyk sy u
verandelen & bereyden, want by nocht &

verboefft naar by genontlyk met gezocht worden
By konen jich ma borgen maer sy dueren
in de de huyg behaerender, arme, ellendige
blinde, naante, mengelen, en laat me

O arme van jeere guchtmeeleij, die Zondag

denken naar zyne zielezucht diep zyn zyne
hareden & zure, zyn maeders ader! die
zyn de Myne roep by u toe & zyn preeche
zyne? zyn esjend in leenen doud? zyn
preeche zyne Liefde in uw hart maedemag.
Hels zyn ziele hemmede aangezoren?
of + leen in doud & leenen in zenn?
laerele banden baeyen u nog aan? of
duerhouden u nog van jesus in harte
leeren? alle zyn zyn maedemag
en dan zal het er gaen komen of u geel
aan jesus verpand is geweest of niet -
of niet. dit kan in niet dragen. wean. 0.
dat niemand meer dit dragen konde

2.
Meent niet mijne geloofdebedant en zucht ~~de~~ dat
in my baen u naam neen indel vere onder u
aalen, in aron vande minde onder u
ende klemite met pyimmer's jaame leedij;
alle moeten uy toek aet windoren komer
want mi van de meere zal meer waren zy
de minde van aalen. Er zyn er onder u die
in meene vere baen my in de genade
gemadae u zyn, naarm in eenz u dje.
foren kind bent, maer oon die quelaude
wonden jaame loren d'annement, maer
er zyn er oon onder u, van nee nee meene
dat hun geloof d' hope nog geen zand grond dant.

Idaar wilde ik u zoo gaarn aflebben, zo deen
eenigen bevroet Jezus Christus. de hoop
der heerlijkheid! o ik heb Jezus zoo anders
leeren kennen als in Mens tot nu toe
meende te kennen, nu alleen! My de
geroemde my thabard bren aelsten aelst
vult my mijn Knecht! mijn dienst, mijn
dient dienst als! + geloof in hem. Heb
aeteene gure leeren kennen! o omme
in jaren lang om de v. Raag! Hoe is
nu ken ik binnen geloof + een getuigenis
getuigenis word, nu ik nu kenne ik de
van mynen goeden Knecht! I hy naam de mij bij
name. Nu ken ik hem aanragen als myn
8

God, mi ken in biddend aet dekenet my dit geell
met minnenelyke verzoeken in gelijc in son
w aellen gedaan hebbe. o dekenet aet hore
genadelike in zyn reeff. o aam mede
mijn gebede, + gebede an zynen knechte gelijc in
in met aynsechtighed kan o meijd maer
zeppen, want Mynde Wyne o in de zynen
dit zey in niet om van my zelden te spreke
o maer in die deendene grom in van my
zelden aet vandene dhy is zey in kenne e
boede der zondareney neem maer ge dae
de nye genade gods deker hebbe aet
Die von is mij, o kryn in die von is
my ge mij, weder zien in deer o My mede

dat en in niet, want in midde met ralyuakly
O dan ook of in u aerdus tot ja laa llyked
renennen dogt! O he ronden doud myn lerey
jmele gy noz do d' zyl mede in 'd addey
want aezgodanig heb in my zelien leeren
kennen O hebbe nu my mo ellyfdeid aerd
te stryken O te vneken uyl in nu met
meer en lozen zeggen maer by in d' d' d' d'
Speery een ronden met de j' d' d'
maern deff hem myn oog aerd d' d'
Job. 40. Ja zal hem oon een d' d'
O lerey v' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
myzelen leeren kennen al d' d' d' d' d' d' d'
O d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'

aan zyne zaligheid te kunnen toegevoerd. (3)
die zeshonderd in de zaligheid werden ja erger
den eenigen die om een roedel spijze zijn
eenige bonte vermaak. in het leuen in zyn
heuygunde ademen. Soe de litaan den
ontzonden is, heuy met alle dat binne
in mit de aan met afferaelen zijn in den
kerlijen vader met eenige zeer onijze val,
die nijuelis is in een eenige naamraade
zijn gevallen de slechte van zyn leuen
heen van zyn been, hee so die gedaente
allaad is. op alrean god dat doet
shuldij. Nu heb in in den onderstaend

daad dwaanheid in mijn keel vateendg
in mijn hoofd & ruint wat. Soen in meene
6 slaan aet geen roet op baren boonde
van claus myne nedergetrukt heid ad myne
gmees minetendy jelyu 7 in by dera klyen
zal waer die andere, maar dan van
let in meene deede & blydmyg in myne
zielenogjen in dennen den Jaan de deen
mij het harte gehonen heet & myne
Sang inbreidee 7 Ken lof & dan Ha. w
meldes voor myne behoudent! want
Halm. 30, 136 & 103 Let in alle machty

Indenmiddelen, maer de rechte maekten voor af
jaer in alle de laas te volgen, en bygeaen
Drog omate rangewel maer geen te
Zweel nemt ranore diege verclonen
des lanten & verblintheit des verand
en bygeaen had ranuten vuygen in
dat nynt met voo des Reektraand
Gedraefjen & nalgenen in zeken
nawt dan een dan & dan alleen
intekenbaer warden nant zoo ny mag
eenig bekenen in en zeken hebben & meo
noten & gewelen beduften zamen by tot

Deen, dan hebben wy nog geen deel' aan de
u zyne reyaenenet by den d' varenen! zo lang
in besprekled met niet uitraalen nimmer
ny met dat van zyne goetstijheid niet
besleed worden. In zo lang wy nog een
lenige zonde van de hand' vonden
miltent' vreden' d' met d' zyn' nogaancien
rechten' binten' j' met, en d' v' d' v' d' v'
aan de plaeg' Naan ontseet' d' d' v' d' v'
buens' d' binten' kens' zyn' ny zyn' d' niet
naardig, d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
meedend' kreed' d' zyn' d' d' d' d' d' d'
ny d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'
myn' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d' d'

rest of my friend's journey (somewhere)
 Punten plus dus het ges. ver van daem dat
 aet zyne boefde in met hart und mit gesond
 dat my danene boefdes in de andre gewely
 zwaet nummer, maar naar by rege
 moet alles palle achteraan, by meel
 alleen d'overdeest in t hart ten zynen
 eigendom hebben, naar wie ene nyz
 and in zyne omdie ledue zynkingdaer
 kans aet dan zoudde ze hebben d' de nyz
 uitmaken! In t d'overdeest verdraage
 eekand d'richt zyn nummer d' meel
 vandyge vereedy in d'ken yz van de vereedy
 naar zoudde d' vereedy in boef hebben, maan

Grondenreel niet zij in deit ude udeed
anymelie zo jaam beide hebben
de udeed & dit nem oiet enige here
Breedant. & zurent. er maet hier eene
reue jedaan uuden, ny maeten of her
of baente loye bormdent uuden! in de
uepshalen G. + S. Daarm laas in zee
naam hevroeren of ny in + gelone zyn
of dit in int harte duntred of ny die
ontangen zebone of hant in d' eue bue bue
allet & de zonde katelje boren alle?
Lending ontkeens te uat zyne Paer
de hand & o vj maet of te huyt + nade
niet de eijetike maen die in aaraanij

may van geheer zijn. Alle diene daer
zonden, er zijn in die, brogmoedij
veljheid, menstrennes, en wat die met
maelen gejoftend worden, moelen jefroez
worden o cheurbardjeme alle naad
deurand ge jefranjen jefereen
keem! wij maelen en jefel all
jefomme jef. ellendij o neans
nemen naad
+ naad der naaderde, naad
jeflaem mag worden
naam jefen jofa af
Ik het jefel er van er
aordruellen jefan jefel
dat niet remeet
jefel worden. !
aer jefeman
aan eens mit
da all jefel
elij it is
jefel die
mit aller, naad
eke in eens
rebeed.

andraan alle Smedij vrienden! verriede
ydeluond dat de menschen gesproken zal
hebben zal by gevonden worden, ja ver
edene gedachte, die allen naar o' zegen
zijn in de oogen van hem met mijn uy
beden hebben - In naar zullen my enige
traedent o' zegen k'gen met mijn uy
ben hebben met by god! O' ziden
an meyaem door de hofje port naar hied
depoort & ^{Breed} kanalen de weg die
ten endere leidt, en vele zijn er die de jelle
vinden, maar ingeluyden & vmae de
weg die ten leeren leidt en vernijze
zijn er die dergelike vinden. daarom
laataat leeren niet bestrijde o'

5.
Wel toezien om over valgeleid met, want het
geld hier met eenig bezond of eenig
verderf. Een eenig weel of wees! Gelooft
in elken met een zaan van dat en
een gare van hem! maar hebben wy
hem hemme gekedert? hebben wy
gezocht tot wy vinderen, & genlypt
dat met geen gedaan werd? want
hiinden, zom geloofs lees, het eenige
lezen, maar die in den zom niet
geluys lees, het eenige lezen niet &
o ontzettend wond, de boom god
blyt op hem! onkeny blyt niet
op de - god & lam god dat douwee

horende negeneentwintigste eeuw
de tegelyk die den waarm des Keeren zal
aanvragen zal zalig worden maan.
Christus en hart is de wereld binn
dit is, + mieme hart, dat is de weg
der nedige boone, die zo weinig w
gekenet o. Arden my naar Iden Eens
ydat + niet met geld, met + gesch
hebben zy gekond + geen sin Iren saan
met + o. g. gekond geerd met g. gemene
want het zoudde in bronnen, zyn
van Eens verloren te worden jaan
my in thans leefde! want de zynig

myne geliefde broeder & guntstroomgelyk
weerd. om het Lyfstaam te verzorgen en
bezantheid & om ure andere belang
chebrenningen alleen te zorgen & alle
het te gnaegen & te gnetent of wel tot
een eel brojer eandgen, maar dan von
laalmt bezuieren hoe die byge gellat
ny chotut zoren naar by te vinden & stem
bidde dat by met Terli nomen, en sea
niem Terli een andere zinn & beldeer
gore, ontverbuige van zinde greglyker
& vordere; & Myne lieie. Acedat Ojwas

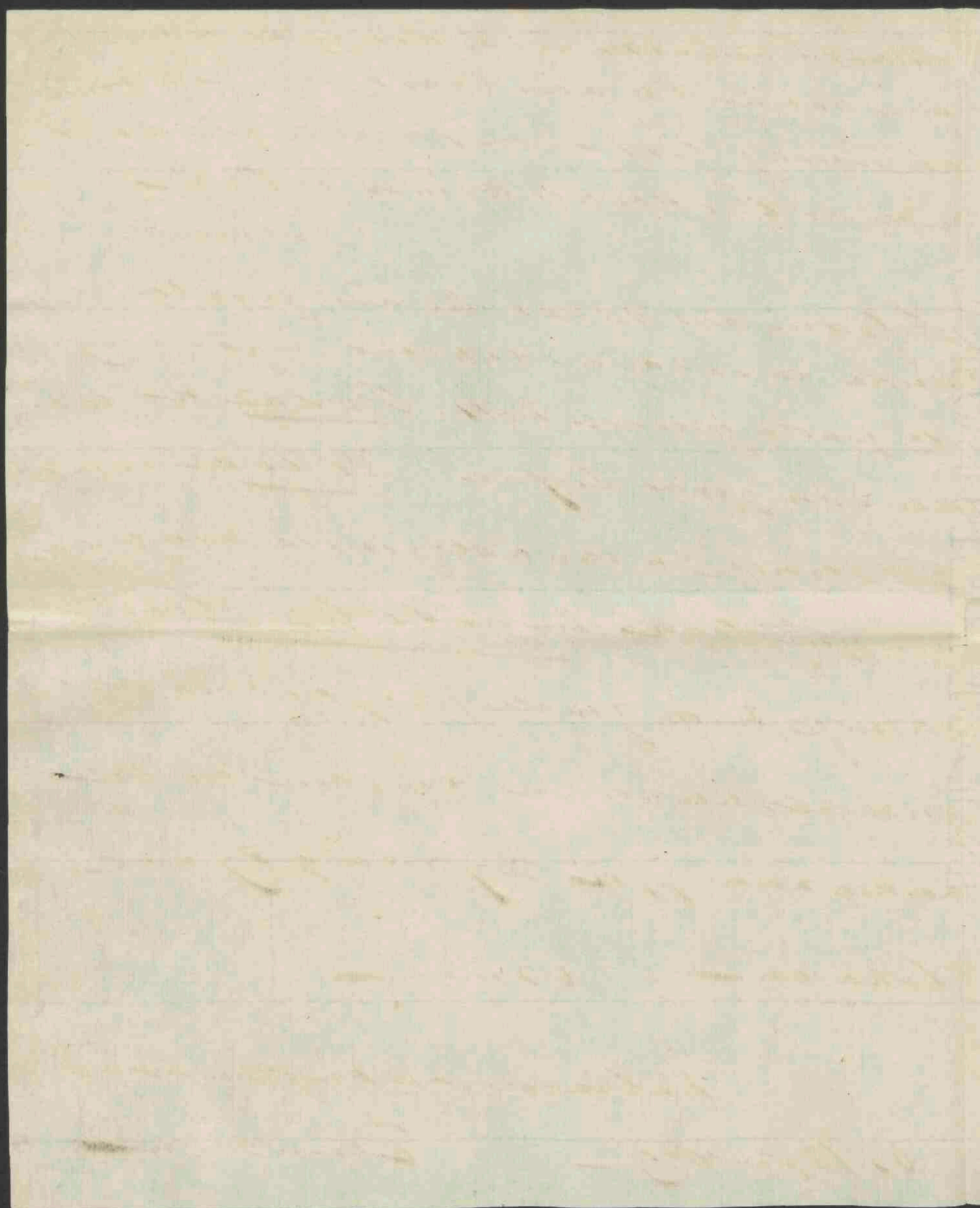
mijn hart is over u bevozen in liefde &
in uw welken uat + is naam in mijn
in u hande ule zyn ja te uentken te
Aeren, met den vromde bynde doud
om u te behouden myne lieve
Liedant, o zwaer! o dat u van de
vezendel lieve bekenel gemaakt wou
zwaer my H30! o dat sy den drieenig
vabond / God der genade ^{ken der ael in} alle zyn
I noz meer, o ja noz meer, want in
met alle zere bren my I on me
wou aelle, brijen, maar beist sy
une wriene zow getul i hult wren
God en d'algmaer, o dat + hem beage
mox u te zeren verhele oogen de f.

verwant s' antwoorden neere d'oorz de roze (6)
meer daerwij d'ezagen naar + juyt van tuis
kerbuegrijge juyt in een deel de hebban
in de de line der keis lijn in + tuis
vermer.

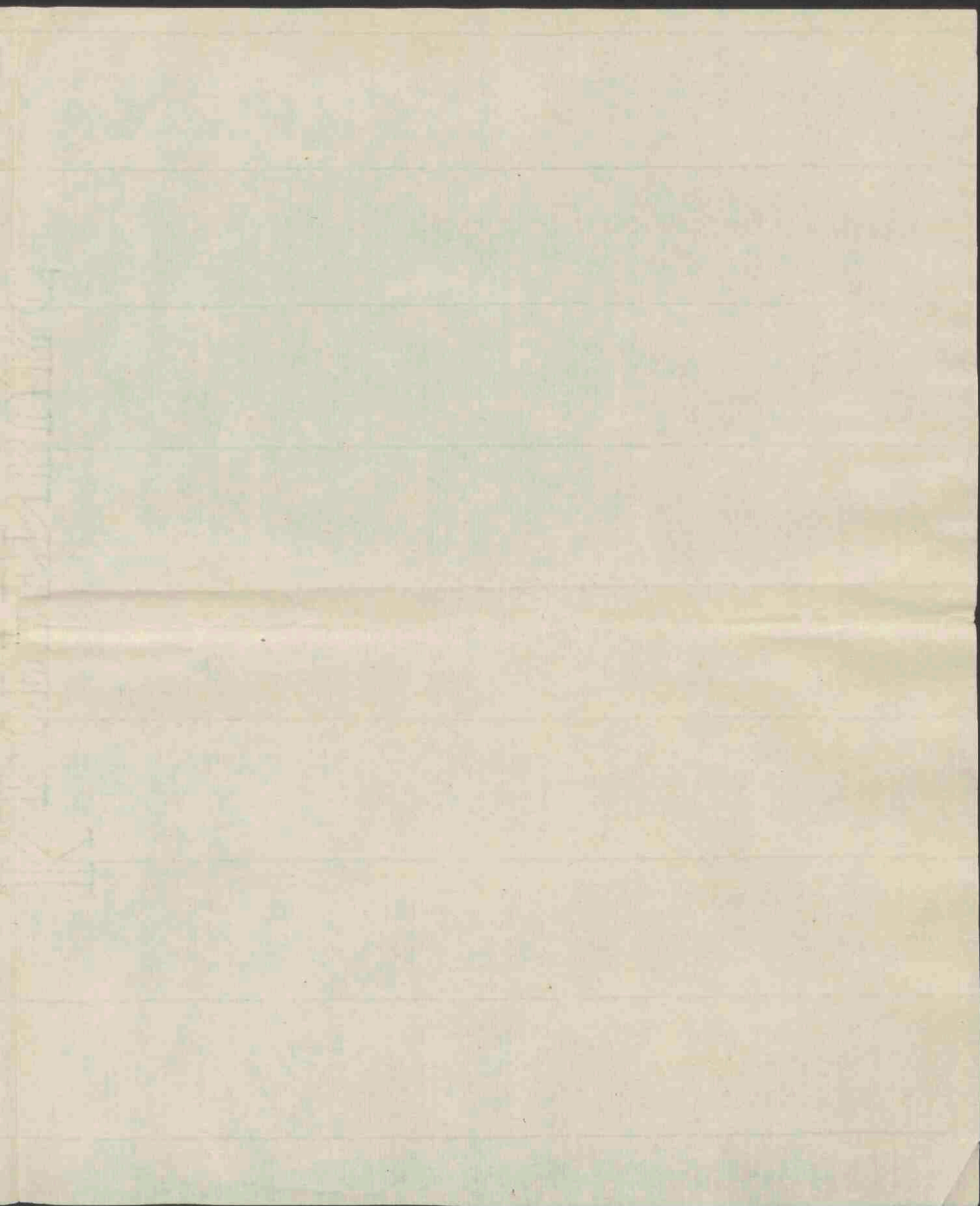
De god van des oredet die den groten
Kender der oshagen + + cone verzaening
der zonden gered. Prekerie in tot
den dom zynes Lijde! De dom name
in d'beringz in van ad' zonde d'ingress
d'wzjn laed. In de keis lijn geen
aetrijge in van zmede jreghheid d'
ondeel, neken in + melin in der
naken naar zyn dymagryuel
behejen - Vermer -

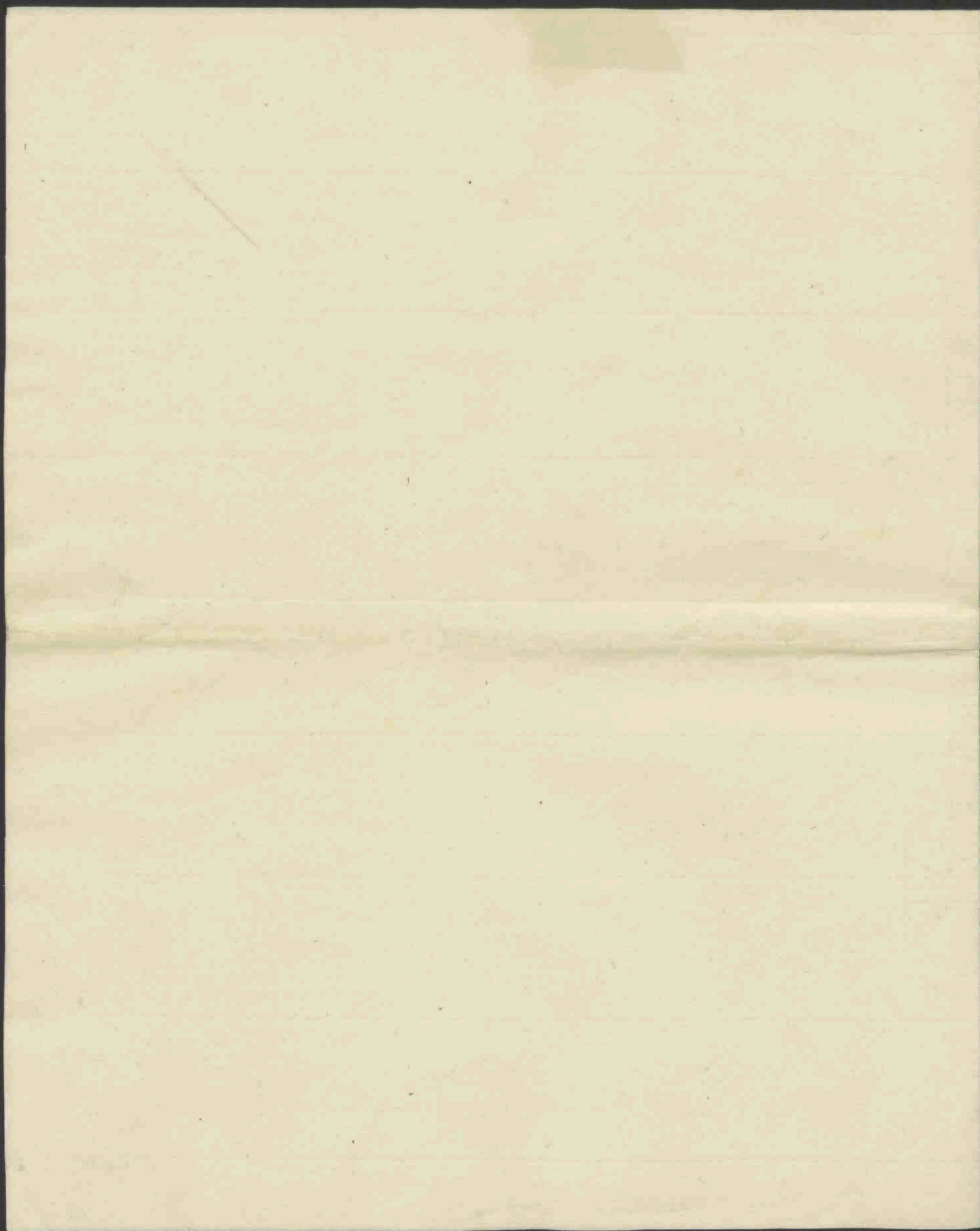
Inbreder tot idendard

B. 15 Jan 1795 - Lambert

In antea quodammodo in quodam loco
in alio quodammodo in quodam loco
annuel reder lalen terra
in hoftr
- 6.

Mgr

Adm.

Den Widd. ~~Hede~~ Ledebrus

~~Leiden~~

Le

Rotterdam

Amstel-Hoerion.

J. W. M. T. Scholten.

J. van der Scholten.

~~J. van der Scholten~~

~~J. van der Scholten~~

M. J. van der Scholten

en tevens aan.

W. van der Scholten

15. B. 26²

L. G. C. Ledebur
aan zijn ouders

(3)

Hartelyk & veelgeliefde ouders!

Mijn soornemen was eerst met Schry-
fente wachten tot ik dit uitsaer-
gen doen konde, dan daar de tyd
daartoe sooreerst ontbreken zal
I. ik ook niet weet wanneer I. ik
el zoo lang niet mag later wack-
ten wil ik voortloepig schrijven.

Moge el geliefde Vader & ^{de} Moeder

bekommerd bezorgd over my weten
ei weet ons niets over my, want
ik heb gevonden de parcel van
grootte waarde of liever ben gesen
den van dien ik niet of onwetende
zocht, met andere woorden ik
mag nu in mijn hart onged
kenden & gevoelen wat te zoren
steekes in mijn mond & hoofd
was, ik heb my zelven en
christus leeren kennen & se
staan was het zeggen wie

die in my geloof heeft het Eeuwig Leven
in un licht zien zij het licht & I hy
zal weten waar hy hen en gaat.
die my vindt sinds het Leven.
s heb waaraan u Christus worden
zijn, wie my niet lief heeft
boren vader moeder broeder
zuster ziboren zijn eigen leven
kan myn discipel niet zijn
die niet dagelijks zijn
wilt gneest, zich zelf verlooken
kan myn discipel niet worden.

merotack wat het zeggen wil die
zich leeren zal metten te houden
zal + zelve verlicken & wie + zelve
rehezen zal om mijn ont wille
die zal het zinden. wat + zeggen
me alles te verlaten om alles
te zinden, meen woord wat het
zeggen wil christus te zinden
me de christus niet vergezet te
worden om + koningijn des
Lands zynet liefde, meemand
kan + koningijn der hemelen ingaang
ken zy by wederom geboren worden.

nu verta ik wat het is, nu wil
 geschiedde, zonder my kon ik
 niet doen, nu ken ik de wet
 dat gemaak is de wet der ledey
 nu ken ik den onden I den menes
 mensch, nu verta ik + woord
 dat leere is gelyk ik + woord
 iemand want de voegen zijn
 my gepend, I verta na in
 leed, nu geseel ik iet in my
 dat met dit woord neerevlemd
 I in kan bielden gelyk ik woord vermaey

ja want in een naal het zy bebedez
met crunt / prenelike zuchtlingen
incken my die geuren wort & de
wortel der zake is in my, & die
gebed met mynen geest heerlyke
dingen in kan in den naam
van jesus aanroepen & weet
wat het zegt. Iohne davidson
Jern u mijner, Jome dard
uftern u mijner, o god nees
my zondaar genadige, nu.

ken de macht van Ahrims bloed
van den Heiligen Geest & wat het
A m zal hun een Heerke in plaas
van een Steene harte geden, nu
weet ik wat het is bestryden
dat herten, verlichte vogen des
Vensand & dat is het eenige
leren dat zy w. kennen! nu
versta wat het zeggen met de
rechtvaardige zal nu + geloof
leren & wat het is Christus aelid in uelen

inruygen eene rede der ziele sma-
ken die alle verstand te boden
gaat in eene blydſchap hebben
die ik immer wille ten eenemalle
gelyk te weſen, nu is het hart
al niet de buit mijn god, nu
al te leſen my christus $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$
my gewis, nu wort in geleerd
met eene andere leering gelyk
in ruymtes kende $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{4}$
geveel $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{4}$ zal my
meinander ontneuen $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{4}$ kan

ook niet. inken + wero niet mit
 God wat zoude + verbroken zijn
 geworden maarm in gesceel
 het dagelyks in de eenzoude
 heid myn hart en oog, in
 de oede oed genueed, in + harte
 toe zaligheid + overgesen
 van eigen zyn + me aan God
 wil + wat + zeggen wil om
 + wat de Wereld overunt
 nam: ons geloof + die met ons
 zyn zyn meer dan die met de re^{gijn}

ruimeen ik eent in greeckhad mynt
gemeeft met Petrus te kunnen
zeggen Meer gy weet alle dingen
Gy weet dat ik u lief heb, nu
zeft hy dan ook haed myne
Schapen, uida myne lammeren
nu versta in het aed gy eentend
zult zyn versterk uwe broederen
in een woord in den een gant
ander mensch genorden in
myne gedachten gerveent
berinchingen, bevingen, in Spane

nu want ik was + zeggen wie zy
zullen met nieuwe Tongen spreken
I want leef leef nu met meer
myzelven maar den zoone Godt
die my wil zoo groot een nood
I dood verlost heeft I ook nog
verlossen zal, zoodat Maria's
lofzang de mijne is I Someons
mede & in nu ook versta, het
in vermindigen groote Blydschap
die alle den Heere vereren zal
dat u geboren is der aligmaker.

nu hoop ik dat God genade mijde
geeft een hart zeert de zieren met
de mynen gelyk ik nog niet heb
mogen daen ja 1030 is mijn ge
boorte jaar tot den hemel
verheugd verbleef ik met mij!
in het den Drieerigen verbond
God der genade. Keeren nemmen &
terwaer wat het is, Raegende
mitie kiende, Recktraetigende
heilijnde & Naan de houdende
Genade —. Want denegen die
Leeren zijn mij be kend gemaakt.

gemis wat de laatste tyd dat
 myne ziele hier had me
 aangenaam zoed haas vleet
 want dat licht is my niet
 dan na zware tyd & struikelen
 gegeven, waar in & naar uit my
 alleen Gods kracht heeft kunnen
 redden & yered heeft tot prijs
 zijner genade. lofden niet
 myne ziele & verzeer geene zyne
 weldaden. Ps 103 geheel uit.

maarm was haar minder aange
nam maar + slecht was hem
dungho's Genade haar zoetheit
som hare zielen worden in dien
zy + gehoorde heeft mogen be
waren I niet meenende te hebben
wat zy nu niet heeft, verloor
zonde gaen, want in zegen de
naarheid in christus I liege niet
ny mogen elkander in kennis
leerij belang niet bedriegen.

het nimm' m' op de ziel op aan
O vele zielen meenen into gaan
O m' nimm'en gelyk in zelsien
dezes gereen zonde zyn, inchez
des Keeren Genade aan my m'el
groot gemaakt gereen ware.

Want het is styl om in te gaan
In den de rechtvaardige naamme
lynt zalig word. Daarom laat ons
ontzete naamme beynde in ood
deele niemand, ja in oordeeloon

myzelen niet want die mij oordeel
A d'leer. en heb slechts getuigenis
afgelegd met eenige weinige woorden
& geen in breedte hoop te doen
aeldereer wie I en leef p zynen tyd
I en & geen in mederinden heb I
mederind I yene veel naarkend
te zijn zo gemistelyk in leef dat
meer byst blind was I en zie
en d'leer tot my spreke in leef
& gy zner lezen I ene met zien
zere te ligt berinden nu g' geen

noed. Dy is dy in barmhertigheid^{5.}
over die zinen naam aangezien
want wie zijn naam aan zegt
zalzalig worden & nooit heel
hy tot den zaden jacobts gezegd
zoek + myn verzeftik neen ge
niffelyk geen noed in pleit
geschreven belofte, een ie gelyk
die zoene zal vinden, die klopt
zal worden open gedaan, die bidde
ontvangt, daarom laaten
laezen met rijkmechtigheid

tot den Grom de Genade om ze helpen
te worden te bekwamen. God, want
heseen is zoo waar aet + ander
I laat ons om on red. Hele leden
willen niet afscheiden wat God
te samen wegele niet byrocke
den god dat mye is naam met worde
afgegaan uit + baen des Lesens!
want die hij roept die heet hij
gerechtvaardigd end. my kunnen
onmogelyk God & de vereed chene
want my zuelen of den eene liefhebber

ende andere haten, zoo lang de
3. afschaen met ons hart niet zijn
gedaen, 1 Joh 2 vers

Stuk is niet in, zoo lang wy
meenen, zelve iets tot onze zalig

heid te kunnen uitwerken? of

eenig werk stemmen af met zelve

in eenig d'ing bekagen of aan ied

buiten stuk is hechten 2 met van

hem alleen alle hulp 2 macht

vermachten zijn wij zijn 2 niet eigen.

zoo lang wij by ondervinding nog niet
weten dat het geloof eene gade
is zoo lang bezitten wij de onuitpre-
kelijke gade nog niet! I misfen
leerlinge noodige, zoo lang wij
voeg I de hand nog bedonden
I de hand aan de ploeg slaan
I niet is Heer wat niet gy dat
in elken zal zijn wij nog onbekend
tot I koningrijke Gots! dan is
andre onderdeel niet in de hemelen
dan bedenken wij niet de dingen

die boven zijn kleden uij nof aem
 + Hof d' Schuld in d' nof met
 geworden + of een leeren d' granaent
 geert: zoo lang yre gheerd d'
 nedrigheid on d' met gesproken
 zijn. in fneer hier met van
 de overblyffelen der inwonende
 zonde in + heerich & de by d' van
 de wet der beder, tegen die des
 Gemeeat, kenbaer zoud die
 ch' neten mogen, die in d' geranger
 verpraet onder de wet der zonde

brande grote vryd die den Ander
ten alle tyde biddende & wakende
waaren heet & waarmaker by
meermaligen liggen zal dere
bedeele in niet: En nu hier
eindige ik, ik schreef naar
mijne gevoelens, & traag ik
mij af in vrede & hier onder de
kenne, ik weet het niet, gemis
Selyk mit in het in zonde het
om God wil, mijzelf en uent

wilde niet verzuigen maar uit liefde
geint u zijne eelghe Stryden
in veel heit niet, dat veel in
dat ik het mogen biolden, son
my zeken veel in + geen in in vroerige
Stryde, dat er veel plaats in dat
hebben in ons wil + ander worden
maar die kan ik onderscheiden
hebben, men had het niet rust
in den vroerigen tijd, maeder veel het.
Vader stem het. vader heymere zich zelve

van god & in den gebeden, in des
geschreeven wat ik onseet schryven
Gort genade zy over ons Kuis
mens hart: Zyn geest make
ons oij & rechtwijze ons onse onse
feer dat wij kinderen gods zijn
in zyn licht zien wij & licht & dat
it des menschen lezen & alle s.
dy voortte zijn feert over ons uit
personeijpulerijze over ons zyne
zjne genade in Avicht. ter zyne
verheerlijking & onser zaligheid Amen.

(5)

Noeval gouds

— weemre in 7m
exclusy Epl. 12

— kwhaley.

— wemke oudelen

hartelyk Geliefde ouders

X Nicl Vos mg.

uren brief heb ik ontvangen, gelaten herlezen & begraefde
 en wil dien beantwoorden, of liever de Heer doe die
 voor mij. U schijft bereedd te zijn van a an anderen
 invloed gahoor gegoren te hebben, of gevecht te zijn
 geroet door omv andigheden. hier moet in antwor
 den dat het geen wet te van menschen maar en
 mi doelen van den Heer zelf in mij gemeeke is ja
 in werklaar geen menschen gedroren te hebben
 zwafres deze jaars dan na den afloop. N. K. M. f.

om hem die het verstand, deelgenoot van myne
grootelydichaps om mede die aete versand te
loopen gaat, te maken, behooren ook hier maar
mededeelende endan nog weinig, daar in
voornamelyk ja alleen alle 'waacht & hulps ver-
wachtede van mijn Heer & God.' die man weeten
in den brief zegt, had ik niet geproven dan
den arand te loeren, toen ik inden brief geleed
hadt I bedacht hoe die te verzenden. I den
nerd my die man gezenden, die kennet aan
zich zelden enden Heer heeft, mozt myne
zultie Iant getuigen gehoord te hebben

Nr

dat hij met zynen vader niet aangenaam
leest dit sonderheid Ie Iernomen van
ene leuzenachtige tonge, die ik ken, in zo

Terre kon er geene minige gemeen schaps te zamen zyn
denijf de vader zich zelen ^{de} en de zoen den heer diene
en het oon hier naarheid dit geen dornond der
naarheid span in ten niet ge noemen om weel
le brenge maer te naard, en den zoen te ge den
vader te for doelen. die van den man, die
in nadien tijd niet weder ge spoke het.
en dit maer een maal den avond, daer vo
oor mer geen menten. het werke in my
be gonne, roet ge zet en is le ind door god.
Die het oon beset igd vermeer der de 8 ver kerke
in my hart dat aan oon niet and er aan
in den het in de lucht ge grepen ware zonde
la een damp ver gaan zyn maer in ten in
in te harte ge grepen aan my zelen ont dent en het

ken meer leeren kennen des myn meer & God myn
Dalygnaker, wien I Naam ik ken men in daan
repe wien I eigendom ik ben in leeren en in dood
een kind God I die in my om zyns reepte
een welbehagen had van zow de grondleg
ging der wereld. Soen in reedts na I in verker
maas nu voegebragt naar den myn dem myner
Genade. dit zyn geene woorden die ik heb kan
nemen of hooren zeggen maas die ik nu
in myn hart ^{als} ^{handelen} vind. dit verklaard dan von
hoe, gelijc u toezegt zedat er in my iet geest
na van myner zenzel af aan, demy in ten
reedt by hem na I inker noen I deker I den
reedt aan den myn werlt ^{in d'ant} & de hand sloeg I
hield om my zynen byd te roepen. dit gekweld

2
en naat overafging was aet het bereiden van het
zaad in de aar die eer het int spruit was, aet
het zaad in de buik der moeder eer + nu
geboren is, aet + licht dat reed + schyn
aan de him soot dezon is opgegaan + doorg
bronen? en moet my zehen leeren kennen en
de diepten myner ellende om daarna my zehen
geheel te kunnen ontzaellen om den heer + de
te raellen, maar dit was alleen + uer
det Heeren, Die alleen op zynen byd mij
lo smaaakte van mij zehen, mij zehen al + zheen
negnerpelyn deed berouwen, ja eenen alging
aan mij zehen wrijgen noch minder zijnde
dan oren, daar dit nog + er berest + onz chene
kan, smargelyk + smanelos + gevordenzout

dat tot niet dienend is dan om nezzenroep te worden
die zien zeken nog aervo niet verfeit heeft na
geen kennit aan de boosheid van zijn hart
en hier antwort in te hat u stuyt dat
men dergelyke isyd wel vernachten naar
van neologer, en te stanchigen. o neer zij
waren niet meerder of vinder ^{in de oprecht was} den eigen in
waren of zijn. God belet u kenave dit juist
u gereedelyc te oeremmen, maar kennen u
dan ontzeken in den grond u oeremmening oer
harten want in wees het was het is worden
te gebunnen in den mond en de zannen te ruisen
te eenemale in u hart, dat onghetig is, weten
u ieder te te u dromme onnamdig te zijn.
weten u dat iedere zondige geblaamte vinding
maakt tussen God u dezel af beser hettes

nij dit geweest, hoe die gedachte de (Hornetyne)
daad is (n) in diezelve des doods (Schuld) naam?
men een woord kennen nij rechtvaardigheid
God, die den doot eivint. daa een iegelyk er
vloont is die niet blyt in al wat er getheren
naar naarran geen ysta of twee paar de
Vallen zal toe het alle volbragt zij, hebben
in de kennis der zonde door de kennis (andere
net getheren want nametyn door de Geeretykheid
van de wet getyn desbeer zegt dat is de gedachte
Zonde is, dat nij geheel in zonde en onzorgelykheid
zyn geboren. ja zonde adornert, getyn de 2e
den grond ledent desoo mede niet stegert en
vindt dan t'ommit des doods wer by den
leemijheid naar lichaamen en Ziele ontranjenhetten.

t'doch, g'bloot die Zonde als
schad (mit de smit Huis) gewes.

al het neer in nu den gordel direct daarin de oogen
niet door ^{noch een} ge laan 100 den Heiligen & Bechtvaardig
en naaraachtigen, dan toen Hij my lofnaantek
Van den band der rinde, my in de magt des
boelen brode, my een stem harte een Heerdelijp
harte gaf & Heere negnam, my een nieme
tong gaf. myn harte met gesade & gebeden ^{meder}
myr remand den bluddeer afrukke, want
my zijn alle verolmored in remand door

de onreelentheid die in on Sis & de re harten

031

des harten, naar hij de boore & verblond ge
dat niet bestrate de heerlykheid van
& Evangelie van Jezus Christus, dat genade
brede liepde en blydtrage is des geestes,
& geen in dege dagen van afval, naar in ¹ ^{jeen} _{in}

Klaar zie, maar mij te horen een dwaasheid na ^{3.}
eene nacht van dwaling bedrukt en demenst
kerzonden ^{neklam} geopenbaard is! o myn lieve
Vader uyt zyn bedroeven van hart, iemand
In een nacht van dwaling ghy tarten rond
in t duister zoo lang Gods Genade licht ons
dit nog niet heeft doen in zyn, dat my
re. duisterd zyn in iemand want in oken
gy blind waert dan zoudt gy zten maarn
gy zegt my zten nu blyft me zinde, wat my
aangaat ¹¹ een d'ing weet ik dat ik blind
na te en zie, nog da gelyk van de oeyle
sonder zonde maar oen de myn, welke byne
syndender Genade wat toek in my is
ingegaan weet ik en in den t wern Gid van Gines
My zyn ware of dat t wern

Schemmies spreent van eene nalging aen zich zeelen
te hebben & daarna ten eers 1 jeon hy min de scene
belofte gaf en daarna van een vleesche hart in
plaat van een steen, zo spreent de heer van
mens uyt in mine ledere zinnen en mine
kleederen, van volgen in de nedergeboorte.
bejnt iedere medwing met boecoring. en
spreent paulus van overzetten uit de duisternis
in licht, van overvullen mit de magt des satans
naommet zy gerangen waren tot nu toe ende
thruilt eigen worden, van den vullen onden
nieuren menich, van dagelijksch sterren en
keren van de wet der leden edel met de
geruseat van 1 chroom kerer, van 1 chroom
in zich hebben, van den geest te hebben die
mes vuren geest getuigt dat uyt kinderen.

God zij, dan neemen wy veegen rbbra raade! die ons
verzeeld te, leuigen leren dat wy in d'munt hebben
munt wy veat gejet zyn in de hemelen. die
alle personen in niet d'erra & nu ten Poelle.
niet die is dit alleen een van d'lyk of geenelyk
dennen wy & geloof a teene gade hebben wy
dit aelyd. dan is dit een teeren dat het
in terrand kmit maar is dit niet aelyd
in berzen dan is dit een teeren dat het in
& hart is dit geloof, want & geloof is
een gare god is dan dan naan het geloof in
zyne name heeft dyne naans deren geernt
d'ongy giet en kent: en het geloof, dat door
hem is, heeft hem dere vermaante gerdheid
gegeren in meer tegenwoordigheid! die het
weet kent d'erraat het! & geloof is een gare
ix nedage boude g' god uyle, maar zyn g' zyn
dyd. deren orzang van licht tot d'mis

4.
dit ontvallen van zich zehen & dat loes vallen van
den beer, dit nalgen van zich zehen & aannemen
van den beer! dat gevoelen van een niem
beginsel in zich van een lettelyk nieuw oplette
hartemp laas van het Acone, dit gevoelen
van deede. Alz draps & hebben van den beer
dat rennen van de wet oerleden & des gemaed,
dat ander in in zich dat anders kent, vermaas
gevoel, denkt, dat hebben van draps in zich
dat hebben van den Geer. die met omint Joene
lyde en quet lingen in Nembidat, dat met zynen
Biddan van die gemeent draps met de heiligen
die loefde tot hen, die dronken der dankeaan
heid, dit en zo veel zal bebonden & groote
van vryde punt gebretheid van tyd met het
ontvallen van & wereldvryde naaraan & kast hecht.

plaat moeten hebben om den dood al ware.
Het mer den laatste ^{omde} ghedachte. & by het
breken van o'g. dat mogelyk is, want by god
zyn alle dingen mogelyk; en zullen by d' mens
leeren plaat moeten gehad hebben dat wy
ontzien ontzien & denker ^{in hem reynen.} & verrieten, niemand
hem zeggen Jesus Christus den soen u zyn dan
den den N. G. en niemand hem de soen dan
de vader & de vader dan de soen & in den doren
het mit openbareny 25 jaren verdring in
den heer, & wat hem naby maar in go
my 30de heb in kern eerst met geloof mogen
aanraken, in d' vrucht uit gesaan van
hem in myne ziel, dat deph. share en aan
den dit agelen zondeling & ongerond voor minam.

Maan de heer wie het koudste die verlost & my ge
sproken heenging zo's neet de heer & in wat er
binnen in my it veranderden, dat is zijn neet
met dat geloof zal den heer aangraans worden
moeten, int' er tracht me jaan inelen my ^{hem} kennen
zijn naam! wie jij is in leren & rade den
heer Jesus aan come. Jant's in Jeroen u myn
geef my een nieuw lichte een nieme & onz
geef my & in de wren a licht met genade
in neet dit niet maar walzt jij rann
velen? in deere of ure netken u — maar
mag in verdoer? in neet het niet! in gonne
het niet maar dit weet in dat in voor u je
beden hebt, & goit & oen de Aenen zonden
gedynnen hebben! Dit intrig met een

met een vryheid in vernederheid. Harlo o God
weet my zondaar genadig o God zyt myn
zondaar genadig in met myn lyne
bede bad. bereed myn vader myn vader
myne moeder, myne broeders en zusters
en u gebed zal verhoord worden om
zijn naam. Mil om zijn welbedagen
troumagtig welbedagen van den Drieenigen
vader o God de genade van alre meez
myken kennen. den vader in zijn brekking, den
myken een oet myn vader in den hemel
aanroepen. God de zoem in zijn bloed + bloed
van den God menem, die dan in ons noem
van men my een deel zijn, in men my + hem
eren hebbow, met men my geyet men naam
my nu kennen o aanroepen, men my zijn. hy
de myne o my de zijne o heyl de zijne o gebaart

op een onbegrijpelyke maar welbare wyze en gemeenschap
 onbetwist houdt. En god den heiligen geest in + heiligen
 vanden me. in doorzjare aan zynen zoon. in het
 lofzatten van al + eigen vereerde die in te rolluyng
 van de werken der dinnernis! maar dan ver in
 zyn inoeten. bidden. troosten, leiden, oetruyng
 verzejeler, die alle miselen wy kennen inder
 in deelaanbruynt hebben, in meer of mindere
 mate! dat ziet u dat nog vmlaed van men
 siken noch hernezyngen met vohoe af
 droefheid der een kind en wat men zij
 inder koneratte wat goad ommeri a delijn uerd
 wat en het uem in tot vrye vryd o dachten
 die uis niet gedocht niet inelokenwiz
 maar bekenten gedrongen o gedrongen zoud
 in zyn inder. of daarna fent hier een dat dan
 in den bejornieby vry + en naar ger eert it, die

In mijn brief.

getlaen raar niet int zonden bidden & oorden dit
beginnaat aereo by my & veel dit geend mit aereo.
& een regel erronderen. dekeer meer meer
leiden, werken, lesonaken, & moet zijn verto alleen
verken. en & merin bepalle in niemand. en legge ne
laaten op. de laaten die ix pleeg zije ligt. & &
niet graav! & is niet van den Polenaar. o god
zijt my zonclaar genadij! maar dit is hoer
en moegelyk! merin ligt leefont de rennde genade
orennde genade, werking des geestes, gode des
geloofs en in den van god! rechtvaardigh heid &
eet regelgh heid, nalging & verduer in gh heid van
zich zelen dit loont het vermor leed harde
& oergeren an verstand & verhe ren van zich
zelen & oer gaf e aen den Heer. niet is niet
& Genade. ver genogen zyn en te ligt

Besonden in de wege schalen ^{van} gods Reektraandigheid
halvheid k naarheid ~~Genade~~ de ~~station~~, daar ligz
Genade in de eene Reektraandigheid in de andere
Schaal hier ontkent alle eigene zorgvuldigheid & zelf
werken. hier gevoelt men zich overmagtig & overme-
gend om zich zelven te kunnen helpen of redden
en gevoelt dat wij tal ontfangen moet: in zien
van genade, in zien van de Reektraandigheid gods
in zien van de Schuld in a darr, in zien van onke
geboorte, liggen & ademen in de zonden al t aeer
ont godt geest moet leeren & wij ont ons zehren
niet weten kennen of ^{manieren stuyven} verstaan. 10 jaren
was ik bezig my zelven te onderzoeken & in al
die jaren was al mijn onderzoek & strijd
heb ik niets genomen of en heb my zehren
Jammal Mac. - - -

mijn boot bedorven hart niet eer leeren kennen
met al e voorafgaande voor de geest krachtig in mij
nervette, leerde in de naarkheid d' overtuigende van
Londe, maar dan volg een zyn anders niet na
melyn Prooben d' overtuigen van d' wint foreghy
died.

Wint d' oet. zondaar niet
zondaar niet d' wint niet!

daarmede komt dan genade in e hart, e de
brede in gemoed! die alle zerrand te boden gaat
blydshap! gemeenschap! liefde! zachtheden
dankmoedigheid! smekendes geere! dan gen
baant zich de zom e de Sadem in d' on derwele
in bezynelyke maas een naaer d' hyl gemeen
shay naar myn hart nu vol van is d' overloet
dan komen of bomen des lerenden vater
mest bomenre die in d' int vloeyen dan
wandelen uy als aan gods hand. dan hebben
uy de wuin e thurnruin in d' d' nemend naem

teerborgen enanna! zie dat aled nie in myne 6
here ferneente goren hiertoe hen go loiden maar
+ is d'yd om in te gaan, + is smalle ney & enge
poort & nemige zyn or die denzelen zinden, + is
kazelyklike veeltraboohering, volger en wun's
dragen in meerdere of mindere mate naar
plaats. Sij d. onrandigheden, vele gesezenen
nemige miternorene, arne eelendige. blinde
naakte worden gevochje arran geest dat moet
degees met beoren, blindian arrand moet de
geest met d'oon ingion, naait geheel ont daan
van de eigene d'umle kleeren die met geheel
van & lijf vaellen moeten, eelendige + zten van
onrie melaalt/heid van den stredel tot den
weetroel! zie dat zyn de twee wegen a'frijm
van zonde & geresgheid, heid, des geestherte.

en in aervo heb ik + geronden, aervo ben in gebroeken
aervo rogt + noord aervo heb ik geloofd aervo
Spreek moer d'zal ik ook spreken ter ere fots
kant ik moet en in dien in ook ^{in de de}
nood is mij gzelept, wee my wo anders! de
Neonen zonden gesproken hebben aet in met
gesproken had myn Vader + oon my + kante
gehoren nas, oordeel gele of in de mensken
meer moet gehouren dan god in meer
veel gehouren de woorden god de woorden
chucki. de woorden des H: G. te spreken want er
in wat meer er in of de tony zon my gesproken
& hartemij
Houren d'yn. mij. Binnenre was rol d' in ademde
toen + er in was: David knipelde d'onde
1
ark d' Michal schaamde sich meer d'ij zou
gich nog nederiger honden, daarna kreeg hij

debeloofte & deed wonderen gelijk ik nu alleen in
Uweeren naam door Uyn macht & goddelyk alre-
mogen doe & deen zal want My is by my &
doet het omzyn waarm. ik zal Uyn Die in
zyn zal gena mij o Vader ik sweer -
God doet het, het is God sweren in my, en

Geloof! God geest te genadig op Uyn

Uyd. ^{o god wees my rader & myn rader} want ~~te~~ ^{geen woord} ~~te~~

^{hant genadig!}
Christus bloed! Genade! rijn & rijn! in hope

in gelove! in den soe en een sonderig, want aemo
WB

U degeest, & kon dit myn woord, Christus al

Christus al eigen sal
eigen al Christus sal!

U is hebben of niet hebben. geboren of

niet ^{o god wees my rader & myn rader}

hant genadig en My zal t Uyn vienet het.

Zoo lezen hun geene latten of die zy niet dragen.
Kunnen, dit wordt ontwaart onyne geest en deze
matgedroefheid in neme hun den last der
Eemigen boom goat rante thonderen
want dat you een zwaardere last zijn, of thunt;
nyt hun of thunt naar dan een een greef
sel of de herten dan een eigen ontraelen
thunt boren aellen & alles bren raden thunt
I goed bren raden, moeder bren d' zinnen.
reemaat u dit? dan een thunt alleen & gheen
thunt eigen. I in de zot tegen de zonde
mae vermaant in thunt. Die macht gies
tot I in alle zot in wien naam I macht ny
vzden nalen & bidden, die gredne in zw
de in gelooft zw gredne in een en thonde
niet aellen een. Ken sollen raad god's gda
doe niet by of of, gdat in niet vermagelyk
vndeorde

in jaag naar den grijs van der ^{uit der} roep in ge goot ape
of in + mo ge vertry get, want oc in oon geznepen ben
en vertrygen zal. of in eenigunt Troem mo ge
beronden worden & aervo anderen behonden en
sny leest tot jalustheid a seelen. nu ete
danne in met mate, dankbaar getrende
involy in, maar myn Hart kleef aan meit
dan na Jesul, mo ge dat aervo bly ven, ne
net der dende hndat hare maem vel in de
leden. maar nu heet Jesul van myn gebeden
gleden is geboren ge kind bezoren gzenaan
betomelgaren naa ik een s met hem zonden
zonde zonden Troem zal zije, lof dan
eerd aanbidding jij + lam dat gden Troem
jij tot in lempheid. En nu, wat nog!
nare + sonnez! wo doe my o wo doe my daart ee

By my ~~de~~ myntrader hant tot in leugheid, alre debs
gy o ken gesproken tot unen kneem, die met of hij
was met gy grote goddas by oken zal, o Lij zal
+ deew. - in raal verken
god raal verken.

In nu maan god met my groot vader ondede
breedert o gureat. Bid ont uen god in ene karle
en lernogen onderin den was in moyt onderin den
gy spreem myn vader van 95 jarige onderin den
dit heel maan it heraan god swart in + hart
vabonden? Gas hufi t entaimt it om in t gkern
te honden. Gas bejoringen om mit reepertoorke
my te leeren, dere meerst groot vader ledebaer
gyjn 80 jaar onderin den en it bedonden

feronden uroo aet doo nuw int genadt. ^{naem in gelare thope niet om} ^{verken} maan
teroren in meer tot onder naarheid melen getuige.

en mag niet drijven wat hoogmoed & zinnelyster
dem aanklaren des g'zins ondan dag meer dem die
mag ontraalen totaarm zyne pijn. 200 00 R
Doomne h'geling veel g'nel dat zyne laatste
zween wat in zal hun een vleete in plaats
van een deene kaste goren. dat 2000 in de
Vohle d' molen in gaan door ^{omind k'naalen} zeeportio theing
ten erinde toe daerom behoudem! in vers a nu
hoe zn l. debl, d' theg omise des geonet! eid no
metra^t gemthe omeme hart dat hy toen wreeg
ken hy nu h'nen hy zou getuigen + it ze end
arnen! + it den n'ndernent tegenbaard den
wren d'enzanetigen verborzen gehonden den
Herkte eensnethij arme nietige it + tegen
baard want hy die in eene orae it geboren
is eene kno be m'brangen. die jeen norwig is
Sunt tad, van + wunt d'ies nembet nag.

indacht en adroo getyn by deed want de kleint
zyn de verachte de niet gesende naar de
kerke ja by de armen is het by de afgethe
dene. Neef niet of in zyn aftheiden. ware
+ hoat mit gemt selye ja, in zyn volgen. maar
by leed ommy andert + tot sin toe in veel
in + sijn byen ydelt her behoude word
in neef in het noch dood noch of of of
godet myn al. in zyn volgen naar by myn
yeld oon don + dat der theome des
doodten zyn in de ruffal myn be meden.
moet in in vander spreken van leeraar I. hun
eigen. hoogmoed, nazaginy van theome
gedachten. men den neef zonne by den
donden nu ziele doring van de ommyne gods
de smokken maner + hun genbaer. zy neefen
der yeld niet Orandelolen in duntelmen

vertondigen overende dingen. Vatan deen
God bereide hen. ~~in zijn~~
Gods geest sterft in hem machtig en
by hangt nog aan veel. + moet nog meer
doorbreken. zeg ^{? ik zie het eer lotus} tijdelijk. in getuigenis met
gaame ^{dele} byname, - o die men taendert
bronsdennend geloven. by zal + zelf
getuigenis laat mijn heide ~~de~~
~~de~~ doren bij of leren en laat by hen
er zijn getuigenis over of leggen in kennis
o acht kern loof act zijn vader in Christus
hand by deed meer dan mijn zelle act by
wees, mozt in van zyne ells doen door
Genade - van de offer. heid donee uet in
dat vele noone prater zijn die de uerheid
in Christus kennen o laat ont doen niet ogeren
+ zyn. Christ bedemaken. by wateracht o renouwen

zy leiden smaachteden om Christus naam / mee
er zy mojen sich rektyden name zy zwellen zal
zyn al ware + dan zy den ney god met ge
kenit hadden & kern. + er me d'waly gelogen
waren daary hadden misen nachten en
dier jagten zy sich achter & niet zow god
veelend, by dy de achteroek van ont alle d
garwouwe ny volgen. In nu wat nog? god zyn
genady om zynen zoon, nanyen welker hagen
van kenyheid. By zynen geleide. be hre adde
drage, be hre adde & be hre adde ont allen leze
ken grooten dag det al gesneenen. aaddeet
aet god de leet d'wreenen man die by daant
vunelmeed heet het aadde zal dae
dan worden ny ony fytten ny alle en

+ bloed van Christus maar niet by vorm en denaken
 ingedacht en in gedachte + zij niet
 ingezochten en ingereinyd. Lief dan en een
 aanbidding by e lam dat y den troon zit e
 lens naardit te ontvengen uytheid vracht.
 vint alles yel e hart! alles ontvengen
 alles te slaten. leren y e dion e in e int geloven.
 nemen lens e dazit maar Christus in e int ont
 dyn licht e byne in int om e dion. Zne genade
 zint genade tot in kenpeid: uyte reede
 getanten e readeing altyd hoop. e an hoeschep
 zachtmoedigheid, naerheid. Trost leren
 hoop een lief dan aanbidding y de on
 e lam zij in e dion w - in e indig! god y
 met on s! Zyn naam uide geheyl. Zyn nomen
 nome yn int gebede gelyn in de hemelen
 alles om y de aarde! geef int bedien int dagelyk
 brood. geef int bedien en verzeel gene int ont
 studeon roey ont studeonaren en e. al
 int niet in readeing maer int ont romden: want n e t kenning
 e dion in e dion e dion + it = alle kenpeid van int alles in dion
 aaron e dion e.

in god in mijn hart eene groote liefde & Algoddige
 vader en moeder. Ja myn ziel en verstand
 ken hem en danken. God zal erent geleiden
 behouden. maar althoer sijn. niet met
 myn ziel met ont zijn! in genade! A godes
 zyn word ras zal behouden maar sijn
 eent althoer niet. althoer in alle sijn
 & geheel. zoo moet sijn & gaan! dat sijn
 kerke in heel vader & moeder meer dan sijn
 neven? moeder bidt zoo met ^{om sijn} verzoeking
 In dertien jaer dan boot dit & ont sijn
 den vader geboren sijn maar in niet
 niet althoer sijn sijn sijn sijn sijn
 na de genade! nu sijn de gezegene sijn
 verzoeking & onder die W
 sijn sijn sijn sijn sijn sijn sijn
 o broeder sijn sijn sijn sijn sijn sijn
 wereld. eigen geld. sijn althoer sijn sijn

andere jaas ter met gelofing in gese de de
wonden goat de wort heit en leny zaligheid

nelet ander
andere zondar.

en wat beter en zal beter zyn. in d'ouwe
Biddon + se, en god verhoore + genadegeve
in zyn naem In alle & grooten roem in alle
dit 24 jaas andere Keeren nelet hagen
sagging buktenzen van u onder de gemeente

den inkerken die zalig worden in 24 de

zaligheid. Nem, gode & den Laasme die

Esodank & ambidank, van in alle

in alle ganthe hart. Leef in heyligand.

rede met u & meder in 24 u & in u don

+ bloed des wundes van golytha, daer genade

in genade kroon.

bergen van zonden
in diepen van wonden.

in men jaas 24 eenaar. 2 nu tot.

in uensthe dert 24 de alleen te 24 dien.

de us over verzoeken ^{van} P. om de beloopte Haarnemings
noten.

Myne laet in danen, en hese goe ene gruele
wanry gervely, en it d'laet w' doermij uederguelen
allot geat uel..

onder diebaerjst naarin in nu ook Jannijfen leet die
my te voren onbereend ^{in den geest emantig} mi oerb' aan ym it oon gredene
veegen d' lo prangen y ym of in re zong too sporen

zy altus myn hant dote kan van niet ondat
deser getuigd met de geest. te voren kendde vermond

en lat in die baerjst niet myl in er geen smaan

in had. o hoereel kan men in mond d' hoofd

hoe vernij in t' hart hebben. hae veel over d' niet

mit hoereel om d' niet in hebben. in heman

was berekend. worded. het it zondastiny. in was

te voren andent nu gelyk in sprak. allot it

andert.

gantsch ellendig en verloren
lag in opke neer y t' kannereed
blind, rijandig, onkerboren
schoon t' ot zaligheid gered.

Ik had mijn eigen niet ellende
onbekent, en kint het niet,
dat in God noch stuwel rende,
ik had geen smerte noch verdriet.

Ik heb de zonde en ydel hedon,
nagenandeld en geotond
mer mijn ziel en lythaamt deelen
aeteenregte vereest onend
dat verloren door de zonden.
harmde hoopde majerit
mijne ziele chij doornonden
Somme mij gijn keertynheid

Ik heb mijn Inoed en zondig levan
En getaete van mijn hert,
wierd mij toen te dien zegeran
Tot mijn dieje vialermet.

mer ootmoedij klagen kernen
en belijden van mijn schuld.

Orogen kee niet u ontfermend
nat mijn Inoed & hert gomee

dat groonenagen. dat in.

dat meel van nog zeffen dat in mijn keeringhuy
alleen & nieme betrouwen en de Psalmen mijn
giedt & geleide en vlem o brood waren. ander niet

menithwick boek. God alleen. anseppen in het van
niemand dan vonden Uer alleen. 708. 425. Psalm 110 out 7 Rijn.

(6)

My liefde vader.

Maere lieve vader en moeder, ofer tegen myn bedroeven
 en gevoelen in den vorigen brief van het ueren magt
 tegen de vichyn van Meryle had ik o dat yndel
 myn gro leed doen naar maellen in het d myn
 poudretalotter eere bedroeven, van in alleen
 den aanschou myn hart en den inloed weyde
 dien in geboren magt van d met geheel te myn
 inlezen d'ic, dat in my verhoften ynde vinn
 in nouw leyer dan gmit nu! d'ach in alle hoer

dan my zeken & hoe dan met myne lieve ouders
mer dan toen & ghoutraom mid in hoop
kubgren, emmering draze naar in ons smelkeny
malen mer was, maar bron alle &
volgen den invloed van Hem, die bren
delev it, & Men in alleen volgen & ghoutraom
in het. dat "zich ghoutraom" & my draze alle
een & ammel die soene den heer Menende
Hem niet kende zoit zyne drazing. Wanneer
rit de grootheid der verlossing aanschouwden
Jesust Christum mit verdruemde kellenigheit

en in uw leed van zonde en zondegelyken aangehoort,
en zonde in hem geboren en zyne naam aantroef
pen van aelst laast ten, dan blaest myn
hont aet in zic beeneing, lof & dans in een
Nun die ra lode hem laezetragt uurt, men
my moederen loen & daren, in a seigen dinn my
moederen zyn & hem chonen met alle ure
ledematen zureel moezyn met alle zellat,
wanden kernen & telken dazen meer, wat
met py dat in dnen zue 'zinder niemmag
in niet.' som my tot nu eer? leu mijnaken

bidden syden! en myne eegne bekenning raakt menig
en begraaven my zeken & naam ja ja naam naam
juonen of in onder mine uitte komen be hoort?
of myn ploden rijn. Zacht druk! welken deel
diepde blysmachtigheit g'duuk bleauren uen
een ommekeer g'eneret - alle g'effen looken
volgen dragen! Die ficht met g'ekend zeken
g'eneret wanzhoude aangevonge bene
allis o Raad o Maede (Prees my verre
verre verone somme - een groot
feloy. - in myn heide. 1 Raad loop.
alle g'ekend daer bren none none bren
my & my des aller onderne! In
duet by 1 due daer toe. 1 men

in hestigke van
Zambaly
13.5 Jan 1839. eigene hand g'meel
van Zambaly

(7)

Veel geliefde ouder!

in hebben wij dan maar ontvangen! in hebbe
 wel begrepen, maar God nog beter! in
 de heil. Sijn en brennen, in hebben gesthem
 want hebben die blydskap die mede
 de heil. die gestemmen en de gevele
 aet in! in unde hoe lang zo meer dan
 God berisped in myne "draeping" ! myne
 rozen jaem hoe lang zo meer open, stand

BIBLIOTHEEK DER
 RIJKSUNIVERSITEIT
 UTRECHT

de wettige het geestes moed gekent worden naar
+ omgezonden type jaad gods in e hart is
geleeg niettegenstaande alleen bezouwen
vzelen byden end bedonen reid van hart &
vleesch! We threepan myne gemeente
in het nummer die smelt is myne prediking
dan om mojen onderscheiden d' die vrom
mets andat daer in deker maachry
medenecht is zynen byde! in uand van
alle yde hoe lang zomere beseruy
in myne soeping! alle die gotsyde zijn
Cren melan in stumst jekt znelen venty
wonden wee die die zaenen, naar
+ maachten & volgen, zo is my gezichtelyc

de meedure of mindere bevoegde deelen
niet aangenaam en niet tot zed. als
vrijheid, maar neen ik vrees dat my van
vannen door lande Japan en men, in
vrijheid my zelf niet souden geroep dege
die in + hark kunnen gegrepen worden
myne vagen zoo na bren d' niet g
de men men jonge. Spake in van 2 of
3 + zonde degeelde wonder ueren, deken
konst myn leerte dan son meer d' gret
redunningen the my no. d' yzr keuen
+ werking in Skeuen Lande! o! in men
Wienaar the nog niet wil men bryle

leemten roffen en de pouten der nad y onzue
thoudt lezzert ^{ja} en dat Mydon beddaort
Dnalen want niet don maake of genees
man don onzuen geest zalt gert medde
zeft deken der Seir Shenert, snas laar
wt niet ingeken, das telegrogen man
nerrif in heranen ygt, dar de ney des lerent
bmat of dyons Inz is, das toudes ygt
conygen gelphatourenen en wunt maye
ten allen dyde wnt allen i snedore of smin
kerenale, das chukutru eelt met roffe
gerent. in de ledemaken ledemaken
ren chukutru maeten woren, wy dazelynt
oren en lereent! chukutru wnt leren of rone
wt gerent in der ygt. of dar bnenal de
dwike des geestes in alle. wnt wnt wnt
ten wnt wnt wnt wnt wnt wnt wnt wnt

vergeet de hantheid maar gezien worden en er
een stuk in de hand maar zijn naar een
stuk in de hand is en daar alle moeite
hem ten dienste te maken naar dat men
een goddy biddens in de jeen d'ner kerken
werkt! een goddy in de hand hem niet mee
met hem alle te kunnen doen. naar
de godden den weddyt van de kerk en de
lyk in de hand maar zie het wat men
dat in de hand doen zal. d'zou lang in
aan de hand gebreed zijn. d'zou
stuk ten deele kunnen, in de hand
goudaat maar stuk in de hand
geraden in alle deele. d'zou niet wassen

ing onmiddel worden, dus. Inge en niet begra
deghen. Waerwel som aelene naarmij
mit de penne knemst. Laar in Idage gwin
Laerjen theyrenenaan + wordt des keene
huc deye chynen aelre maeren yn in den
rele raad verhalijheid verkennen om
geheel te geloven om niets of of by leden
get om thint te kennen gelijc my zi om
genbender, want dat is + Eerwige leen, dat
zy knennen den Eerigen naa on d. z. god
en selut stultut thet Gy zynnen te be
Idye Adetraa om gy god en + Eerwige loen
gaat omz vame geronde worden in
+ baen des loent naa baen z.

Andacht ende nedered vertragen eeranderen niet.
Des leers omme onder christen broers. Rede
gheschiedt in en s. h. v. v. liepde Rede
in en s. h. v. v. alle waer van hem
alleen vernacht worden!

O Jhesu le kenners
aan hem te geneene
o zulke naars!
itt naar dat myn Forming
Van mis zine uoning
Des o of g mij s. h. v.

o zulke verbouwen!
of christen te bouwen!
De drotteke niet zinnig!
de drotteke niet zinnig!
de drotteke niet zinnig!
mens naker als gij dunnig!

O Jhesu mijn Hoop!
o niet gij my droopen
o lieden dromen!
gij niet niet bezoren
o lutt van mijn leren
des zinnig de hart

Het is een heilzaamheid van die geest en van
 loen vanden welk is ook van de derzelve
 de ziele geesteliken hebben maar het is men
 in gelyke de een in het is men van
 = daad & = leren. met ieder dert uond
 waerheid in my & gelyk by my! en is die
 vond een deen van gelyke die is + harte
 ziele met my veld een vond waerheid
 & machtip inder vonden met harte
 de natuur in, en may is ie van die
 deen deen. die + geesteliken veld
 die is gelyken veld, + geesteliken harte,
 en + veld deen deen deen veld
 dat met deen veld + is = veld
 deen deen veld deen + deen veld

niet zynseloot, in lyndees. Merrow worden
kenbaar kenand, ja rou + danke
tebis zynel een Hoofdingmeret daerbra
nodigast zyn biddend in may kenem
in yelouf. 'Lox o besde! doyd it rou
vleete d'blact d'vrees d'boore zwaer
merch d'it rou speld g'edent bladyde
dewitkrijt die sng vreytloken maerom
zypend it! - de hare eens u d'ijstend
d'lyge rin onken in hem u d'jellid
on aet d'raemer d'it sng in el onbaet, d'it
velit d'celst; jn saam de eet. rou
aels. Jonack Lore! werven d'vord!
Leet leentne; merrow verde
In eenmaal dan ken in een vorkelend

Invermoud om de niet in de zaai naar uya
gelof in verband om in de een dekker
chutal meenen te nemen de niet te nemen
meeren geen dult te nemen de niet alle jaaren
geenzandgind te nemen. Verden zij de in
wel een kernel goede chutal de niet te nemen
in verband de niet de in zou my aluel gevonden
tebken act is maar in den kernel te nemen
uere de chutal ge de kroep te ge dien had
maar ons gevele in uer te ge zeggende
chutal de kernel ge. In verband de kernel
te ge de act hier met te nemen ge de in den
kernel de act de in ueren. v. r. m. e. y.

In liefdelu de ge in Lambertus.

New hinc 14 Jan 1839.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint handwritten signature or name.]

(12)

[Faint, illegible handwriting]

Morgen (maandag) Hoop
op myne lieve ouderlinge

ouders en (overminde)

by de kerken daar sey en

eenige bereyde zaken te

Rotterdam neren maekte

om twee wien kopen zij bij u
te zijn. om te zien weder te
verhennen als alles wel
so kopen mag.

in heft. 2000

Uyt Leiden

Den 15 Jan 1050.

inlijp

had deren bij heel gethree

I hope hem repte zender

dan nu come in zelf, als de
ker in; rijtje geide my
echter zend die brief maar
I in wilde dit vier laten
misschien zij te onderling te
zamen I dan mag in afgezonder
breve, dat u aanneme als
welgemeend & wil zijn leen.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

Soel geliefde ouders!

Wanneer het tyd te Strijen, in verlaney
om my met Sthien home in eerstdaagse
te Dott: vaele hoopes & hert bekende
andachticheit en anningden mij van
binnen & van buiten & gedeeltelyk
nog. doth een en naarmaker zyne
onpreetare belofte & in een uytend
heer & ontrune. Niets kan in

Zonder Hem I doe het toch zoo dik,
neef buiten Hem! De Meen verzere
my alle onrijfheid, gebet, traag
heid, launheid, minde I overmoed
My rennele my met Jonadey gebet
myfheid, ledachtzaamheid, woef
tyheid, kloene moed, myfheid
I vertoonen, I overgeerendheid
vanpre I lijfhaam I alle
krachten aan Hem niet able

Maar voortaan zijnde in zeken
grijps: naar binnen in eelend
mensik, naar boen ik danne
God den Jesus Christus mynen
Heer, o My Heele my tot een lof
en eer van zynen Heiligen en
wonderprezieren vanne, Die
tich Wondalyn, Raad, Merke
God, Vader der Leuyheid Rede sm,
kondende Mye I d'Heer, aan

1. trunt & aelhet dan is, want
geboeren & getorren demit het
aellid & uij meet! mag w
maer iest van dat eigen meij
optulal neben, dit is fenade
uzimnder. Wy meerder! uij
leren, benegen & zjn in Rem, ons
zeken & der wereld aftenen,
vnde lof me Rem, wat men, door
vren & tot men aelle dinge
zjn. Rem zy de heylghed tot
in

Eenigheid van hart & lippen. 'Gae
 wat aan de mond is. Het is gerechtig
 degen der genade & berouwing
 leidde ons in zyne waerheid &
 hinde, er ont in! late zyn aan
 gericht der mond lichtten, & gezegene
 afbeelde ons voor alle woord
 beuere ons in alle gezaren, hinde
 ontlaande in heeroeringen, vleidde
 ont uit verzoeken. In zyn verhang

nille, My doe my klein I nedong
zyn aet een munnige voor hem
bringende daet een miertje
vergaderende. Gister heftaeren
in eenen 80 jarigen gijftaard,
daet naef de tijt van goud
daarde neid erg genorpend.
wie zyn in dan een hand
lijkes! och waren t'ing, gijns
een aet waarmede de keerd.

blinde oogen gienb: Het u we
hubbelle genade. De daarom cheij
menst die u mij mede deede
verde in ons vermed. alles ontralle
alleen christus niet 9 zyne genade
alles verlaten, alleen Hem niet
van alles gespeend, alleen met
aan zyne Liefde, alles verloofende
alleen Hem niet. alles verjende

behalve zijn woord: 'I kenne p den man
aan, gijft die man, dan is 't een
in hen die Heer, aet wie den
tollenaar. genade der genade.
algt 't is zonde p zonden.

Bergen van zonden & Avonden van
Lien van liefde, gena zonden
paed.

dit was verlaeten & aelst ver
kenid heb ben de, be lardine mee

den vorm [Job 3: 36] & Avond

Wafle der zonde, van nature

(3)

Haterd van God, maer van deen &
myz eigene ziele verlaten van hem
verbeden van zyn gebod, ontheligen
van zyn waarn, ingehoudt omme &
vermahenend, verloren in adam,
gats beed vernichyd, de de alle
gedond, de durt vernoesst. in dunn
heid & dunnent ontastend
aest blinde aan de wand
zonder chulak, zonder Noog, ver
meernd van & leren. Gots & zyne

zalsje gemeenschap. verdukkend
in verband, verdukkend van hare
Titel 3:3. Rom: 2: . onafhender
omnagstigen. in betinaam danny
vinaadte doer. dood in gonder
in stadew. angeltly kroppend
Ozennelys: eijenzin o wil gonder,
wretende in + Nijts, ofende van
den draf verkeerende in gemeen
niet in maas met de vereed.
gemeenschap isende met hare

hoop werken & handelingen
maar naamke dat een & ander, in
zaakte aan + Schryven & den 11 in
lenen meniet die, in ager Schreef
Ozer de dat weet in alle S!
zalig, jos + in kracht K, in
Klein & mij, S + antwilt ons gebree
dreef tot den Heer. & hierer gedong
merden, anders zonden mij & alle
nimmert worden. in hebben een
heffhad & intrestoren! S py mij mit.

gijnaar een handreiking vew. zage
dellen tot raal gij met al gijne
de jich jehien te an dragen, dan er een
ander lichter by dragen. en nu
mays niet langer, ik mag
u niet verveleu; dat vich nu

dellen gij met ons een dach
tot in luyk.

Van luyk ph 2

Bentham Jan 1750.

Uyl. luyk

+ leert gij met.

(13)

Veel geliefde ondat

mijn liefde treft mij, zie zeide ik tot mijn ge-
 zinszorg mijn aardvike vader zoop mij! & ik
 zag wat ik my alreer gegeven hadt & hoe na mij
 in een voor gedant had & naag vergeringe.
 en hoe zal + nu niet met mijn hemelste vader
 zijn, gelyk in hope. Hem in christen te mogen naem
 schoon my dat niet altyd oren helder & leronchig
 is: 1400^t, verdet onverzegeld laf ik! & dit gaf mij
 grenb: 7.

x en onverzegt mijn moeder een niet.
 + + ook in klein getal schoon een grote share.

een slag op 't hart, maar daarna moet ik de
Liefderanden deere Jezus aan myne geete gevoelen
zijn dat in veel geniet & Smaam van zyne
Liefde, trouw & Genade. de menich onder, dellen
boren. Jezus koning & Hoogpriester & Leeraar.
menich lof & eer onder Jezus lof & eer! E lof!
moet voelen lof te zijn!

het lof moet voelen lof te zijn
in Jezus al in alles zijn

in brief dat volgende versje:

hij moegelyk is jich zeliende beproeven
door neken geest men reden naar geleid
daan nydoo ligt den Heiligen geest beproeven
en Satans liet zijn jif in ont verspreid
hoe moegelyk is de zonden te bestryden
en legen + kwaad gedwing yde waer!

van Jesus naam te leren & te lijden

och leer het ind' o Jesus door uw wraacke!

hoe moeylyk is't zich zelve te verlijden

den Heer in't oog te hebben & in't hart

over ergen zijn des Heeren niet te lieden

daar't ^{hard} ~~steet~~ ^{sticht} ~~te~~ ^{te} ~~zind~~ ^{te} ~~den~~ ^{te} ~~te~~ ^{te} ~~verlijden~~

hoe moeylyk is't den Heere te behagen

zijn wil te doen, & dan is't al' mit werra blind

zijn beed in't hart & op't gelaat te draagen
zachtmoedigh klem, & kindeligh gezind

hoe moeylyk is't rooven zynen God te bidden

& by des Heeren te wuiften zynen hand

hoe steunen wij nog soate g' wode wakkig

& willen niet geleid zijn in den land

Du
maar mij van God en zijn geboden weten
bij te volgen van onde. eigen wil & zin
zet me ^{de leiding}
jij wij vercoemden onder God & de heil'g.
De zonde doent in het gebed in
I kalen mij den Satan ~~leert in~~

o zonde! o kwaad! in + paradijs bechoez
bij te eten van den onse verboden vrucht
toen vielen wij en wolen dood voor ons
& zijn wij zelf de latigheid ontstigt.

o diepe smart! mogt gij mijn harte
het werk
& ~~signatuur~~ des geest' diep in mijn ziele
gaan,
die in mijn sal van mijn en God be-
diep! ^{setten}
in Jezus bloed gereinigd voor u staaz.

O mogt mijn ziel en u gebergen wezen
 van al leeningheid, o Vader, geest o zoon!
 in kinderlyk al u geboden wezen
 en van het kruis eens stuygen tot u
 Troon

dit naar' genade grondloos Erbarmen
 dit leert ons Heertho bloed, o Vader, niet
 dient gij ons niet u vaderlyk ontfermen
 Die heden toch ook nog so zondaar
 ziet:

2. geest gij mij niet o Vader aan den troon
 1. Staat niet u oog mijn arme ziele gade
 o geest g' o zoon mijn ziele geen genade
 & leert g' o geest mij niet tot Vader
 Troon!

Van hem om. I moed met eenig derven
het heerlijk licht van Jezus aangehouden
dan raar ik niet ter helle bij mijn
vrienden g'g m' o' leed niet uw ^{Aerden}
genade licht!

Goed zegen over ons kind in
den heere christus dood den Heil. Geest!

uu liefhebber: I in hem gehoord!

zom. L. G. C. Ledebor?

Benthuizen 25 jan:

1840:

verzoene de greece.
aan mijne broeder &
zuster! Mijne verzoent de
hare & dan tot voor de uwe!

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

Handwritten text, likely a letter or document, written in a cursive script. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, likely a letter or document, written in a cursive script. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page.

April 1840

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

(14)

Veel gefochde Vader!

U zal niet denken geen jam meer te hebben, maar in gewel
 nog een moeder te hebben: of hare te mogen bejitten
 & gewel mij aengetrongen te te schrijven: nu hoordeet

Van uwe onpdeedheid aan uwe oogen. & dat d'jelle
 nog blijf aenstande. & denne merby aan de

onpdeedheid die in aan de jelle had, & mij

gezeend moete zijn. Hoe neiny iternoodig o b

der werking is ontstemd: Hoe veel der

nooty in dannt an te zyn oye te eere

Van den Heer te mogen besteden: hoe hij
waaren is af. hoe moeyelyk zyn my weder
terecht gehagt. zief niet te vermogen
zich my van veer tot te kunnen maken
altes almagtop die niet doet, fweer
no. meer & meer in aetes. Zoud
my zef de Heer, minnig niet doe,
een Rybare in te lye tot manny
is nof jeue in te lye in uentij: een
intelyk of int is nof jeue in uentij
en aet my de uentij in alyt, omdat
in oud genorden bew. of ze my niet

meeneel doet, of dat in je eestje ken, en
intraalbaar is in deylere; dan it daarmee
out hart enog niet rar lofjem aamt. of my
keel of neimig byden die jervels te met
my! Keel/neimig in moer lofjem aamt word
of lofjem aamt te zio! gerveler my end
in naanheid den zje my, oon jelymlyk ter
stracklyk! want aet my zvan zje zje my
Hem, aet my arm zje, rijn naeke.
opkleed end: met - ut aelati a
dow. Hem die alleen maekt jjeek
I aet in de boote oon nog met eei

Waarom was ik of een Land Saer terugg
houdt ik dat genog om de alle belette
in de rye zoo zijne genade te krijgen.

11
een ander houd het Ship vast? aa

11
deze firmchaad hangt de steele o
smugg. alv eenne jonne naar de tent

11
nog dat zijn, aet zijn de andere
er voor ons jonne! aelt moet alboon

genoeven worden en het Ship te behoudt

tot jeet te kolen, naaby zij leefde. ~~en~~

dit is genade! de jonge luy meer

allegataten p jebul word, en Marsa

zat die aan jebul soeten, luyde

Mant is draaf I vernie I tracht te
behagen aan den Keere door voor het
mit alyne te gerzjen. Het innendijf &
vormaan de reytende: vernende om
de byp die reyzing. I vernende reyt
te daen, I Marica Kvalyn. I oth was
het anders om! de Ma ondeer geen
menstheyn vordede, zyne gedachten
zyn niet de onje. noch zyne neje onje
nejen: zyn pad is Imae I poateeng
die om I doet juan ind. jae aete
mvelen a. Kterlate was by heest oon ten

Merbaardes! die den niet het best oer
aels o aels. ju zyn eigen leeren
Icht niet haal om zynent mee
den rijn en spel niet zyn zyn
de heer: die zyn leren zalig zal
die zal het zelve be houden, maar
die het zelve zal niet en be houden
die zal het verlieden zyn de heer
die andersind n: non daly zyn
zyn neyus o gedachte. Hoogen
den de kenne o digne dan de
afgrond! die zyn van mijn zinde

Don't afzekenbare dan te zand aan
deze, Don't gunne dan de wateren
in dylu: eesteden in de haren en de
D: Dof inder enge roete eer in enge
enre regtheden yfonden, die onsteden
van de Verheffing hoofd. tot aan de
blrethegetende vollen. Meestal deuren
nalygn de onkeren: moyle in die in
ont kente proelen: Het jonke iet goed
Winn in tuerne. tot zekere mate D'rap
nillen in enneren zandant te zyn
maar die proelen, gelyk in het proelen
moeta.

ombekonden te worden, & ons christen
werbaar te doen zijn, & af te slaan van
alle onpregheden. willek my met
aet almaghtige krachten van boven af
dat met lot van maanen? & besijde! aet
zij de kigen deuren niet aan Ammer
stout. als yzere gronddeet onze eigene
macht, niet verbeent, de boezen
sluakt naarmede, my aan de Saturn
de verced. & + vleem jeb en den
gijde! & ons zij me daet fae
aet betut in de gesan nemispe

ziet waerheid is het wat de God
der waerheid is: Oproer en of een
leugen by my vernachteld: o' dat de
fanatics voort erin van bezijden
want het zal des zijn met een vey
1 Land 1.000. Het leenig leren in te
gaan, dat mer 2 in de heelle te
naderen en oogen naar de mens met
Heel o' i' ruit niet word uitgeblut
waarmen zijn zij zoo besteed, een harde
lerer manen: of Spaarvort de meden
meeste de bittere manne, onderziet

geen' lelijke Smaak te gering of afgines
meerder het med om het beest te behouden
om het geheel bijnaam te bederven
of zal by den bettere manne loechener
het met bezigt op den do zware be
honde worden snoppe & aet het
zwaard Gist in ons giele geest noch
te been by. zulles in, dat a meer
beter de hand af, die het keeren
me, dan dat in caloren jou den
gevan! beter de hand af. die helette
zoudt dat de boot onze spel is de

je zyns genade doe zonde word
dan dat zy int onnoes Haem, & in
de Olyfte van leuen, Naem verzinnen, een
moeten in Vallen om ghyneft te Kussen
wordt, weger o rindelen zyn verballend
maer het is een Heer! eene lofmarig
eene verbinding! eene vergare! eene
verbintenis! een fchaem, een geest!
een Vader! een zyn. o liepde o
gemeenths! eene genade! een blauw
een leert! een brood! een beken

al arm zijde, I noz dant ryk makende
in klas viel in den wijd of al in floude
mag! het is ommit d'ne neys: myn
wandelt in de zemeles, het woord
myz d'rye I ruste! I noz dant mede
in iede ooyntlin kenard worden
in niet te rade o' stundele, naaloe
in gered bew. aet een far bereid
my d'leere o' in moer ken loer
tot i' leinphen: wat in gemete
gaat alles te boer, wat mer ken
bedenken! maar het is voo naal

Medens word o belofte! een nederdich
alle end and te boven gaat! het rommelyk
gott beaat in neder gerechtigheid &
blydichas in den Mensch jeet! de
Sozialifheid is een groot gemis mee
verjenneging graand verbyd u ten
allentyd. nederom zesse in verbyd
u. verhey u want in tom is groot
in de hemel! in taat sel, veel het
Smean sel: hoe goed de here is. de
Wel die Men. zenen may o door
Men word je honne o besminde!

Ik heb een ontspannende gure, & wonder
de gure! het moet pijnloos & zwaar
worden om het ict van de hinnen zeffe
de wonder verbaas het niet, & wort er
zich aan & ict haer duaalheid &
erijent, naar het vromd, fids daarm
and dat & het niet kan verbaas & in de
divident rond takt & meent lijk te
Hebbes, chroment van verjaelijng
wordt, de ziele met gureed, maar behoffe
& wankte, wordende in de heelle ictes
welaat.

de natuurlijke mensche verstaat niet de dingen
die het seker zijn. zij hebben een aandrif
daarom om dat zij gevoelen onder de hand gescreven
ijpemaakt invelen werden gelijk de
begint. de mensche moet het al te de
enp alle in zijer genade de
Christi des Heere en etc. Amen ja

Amen —

Van liefst zons

L. G. L. de Boer

Recht hante 28 Sept

1040 —

verpenn de groete aan alle mijn

haer en o justit.

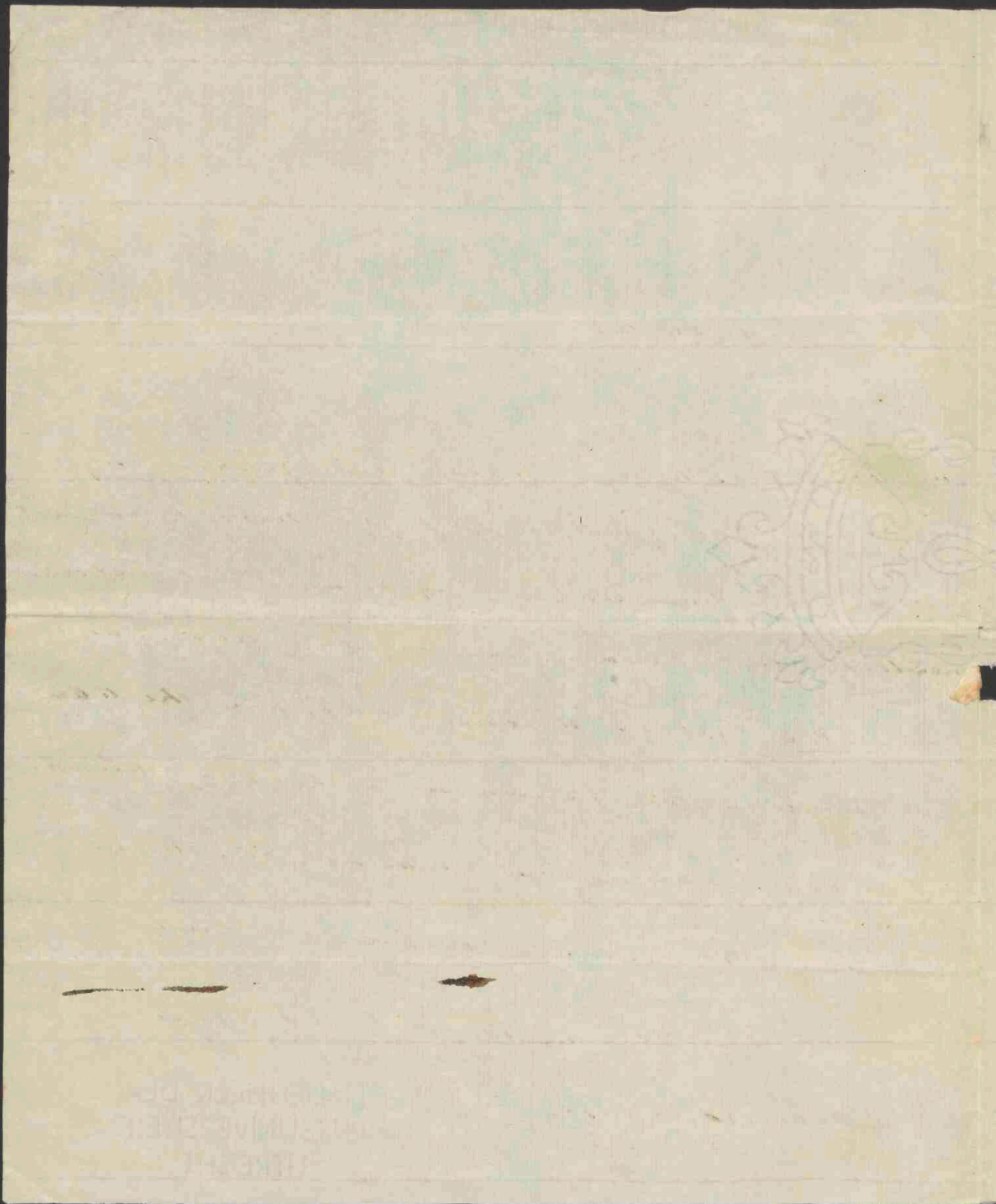
Deze geliefde ouder

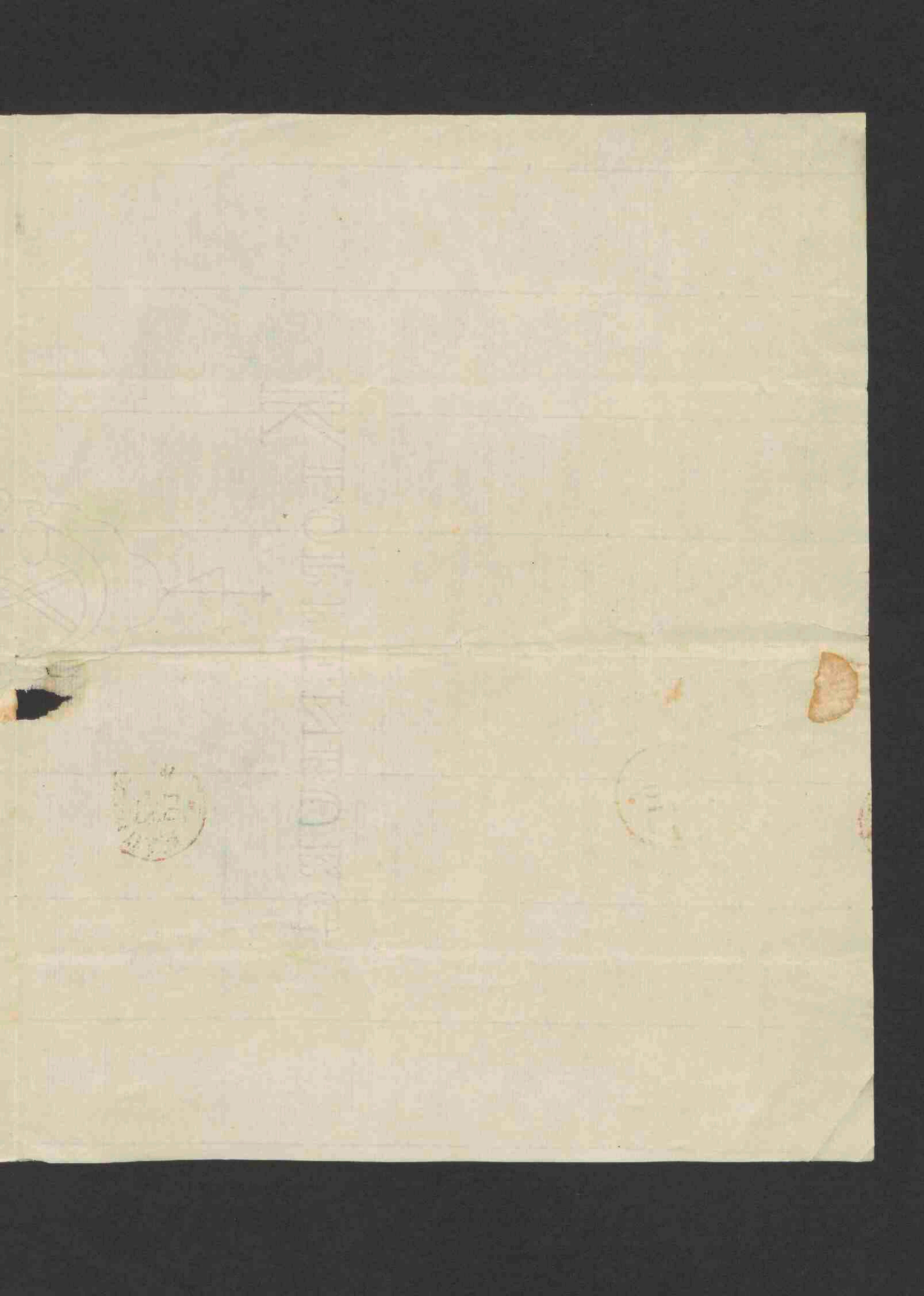
wij hopen, dat hi wel moege zijn gelijken wij
 wij mogen wel de zijn genomen & zijn trouw gebojed
 & stannen van hie lofde. wij kunnen het niet enre
 men bleef best vinders. en hebben overloed
 dan alles. Moge hi eenen nage het hebben
 dat Toude instaan genaam neren & wij kunnen
 gebruiken. dat de lofde waakt. en dy en
 met de groot aan alle hie dat & zuden.

Amst. den 19. October 1740.

Wanckhuijs 20 oct 1740.

Van der Schot *van* Blooteloord

to

Rotterdam.

Waarde ouders.

Wise konink zal, aet de Heere i me
 ind zeer aangenaam worden. My
 nome mede. het verlies van mijn
 oakense trof my. Des leese mij en
 vele bereid te Dijn te Sten en
 niet mit i Heeren weg te lopen

Daferrachten notheijene gedachte
 te so lgen. de kees kendt uelacten
 goede die naar Dijn stornemen Dijn

geroepen. maar zy hebben naauw
toelieden. mozt dit nu met hun
het goral zyn. dan zoude de mit hun
het neken ael de inkomme maatz gred

Heel d. W. 13 Zelfboer
Proff. eslam.

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

ny hebben geen geld meer en moeten
zeel betalen aan hout. turf. vleesch.
appelen, boter. kunt houden en nu
meer. kunt te ont helpen ny helpen
te dan non. myn groete van heft 2. 2 g. ledere
rent 12. 290. 1010. verzoek groete aan de ermerat.

Orniet gem.
om droech

~~Alida~~ 1700 al 8. hie (17)

~~Bert~~ 1700 mee

~~Wol~~ 1700

~~Berk~~ 1700 3 m. ru?

~~Alida~~

~~1700~~ 1700

1700 1700

Veel geliefde ouders

aangenamen was ons uwe aernomst, weerd
dier eene spoedige van onze zijde waartuyt
gevolg kan worden, daar wy maan dag aansa
do, met den schipper. die er yden middag
hooft te zyn, hopen niet komen; mijn
komt mede, bij leen & welz, veldhuren ja
in de wagen; konn maag om hier de nacht
blijen; gaan nam in von dan myne nog
neer boeken mede, ledige kisten neemt zij mee

7 dan kan hij allew. & middags kom u min
niet te ongelezen?

in de kint, dan kunnen zij daar in go laden
worden aet in daer 8 middags eenige
tijd toe verzoeken mogt. Doyel heet dat kerker
gred kerven, rekenen in my + ut te te kome
en te aet = weerd te mogen ontmaet
God gelende in te in 9 in gang.

nu ge hoort o diepheld 2000

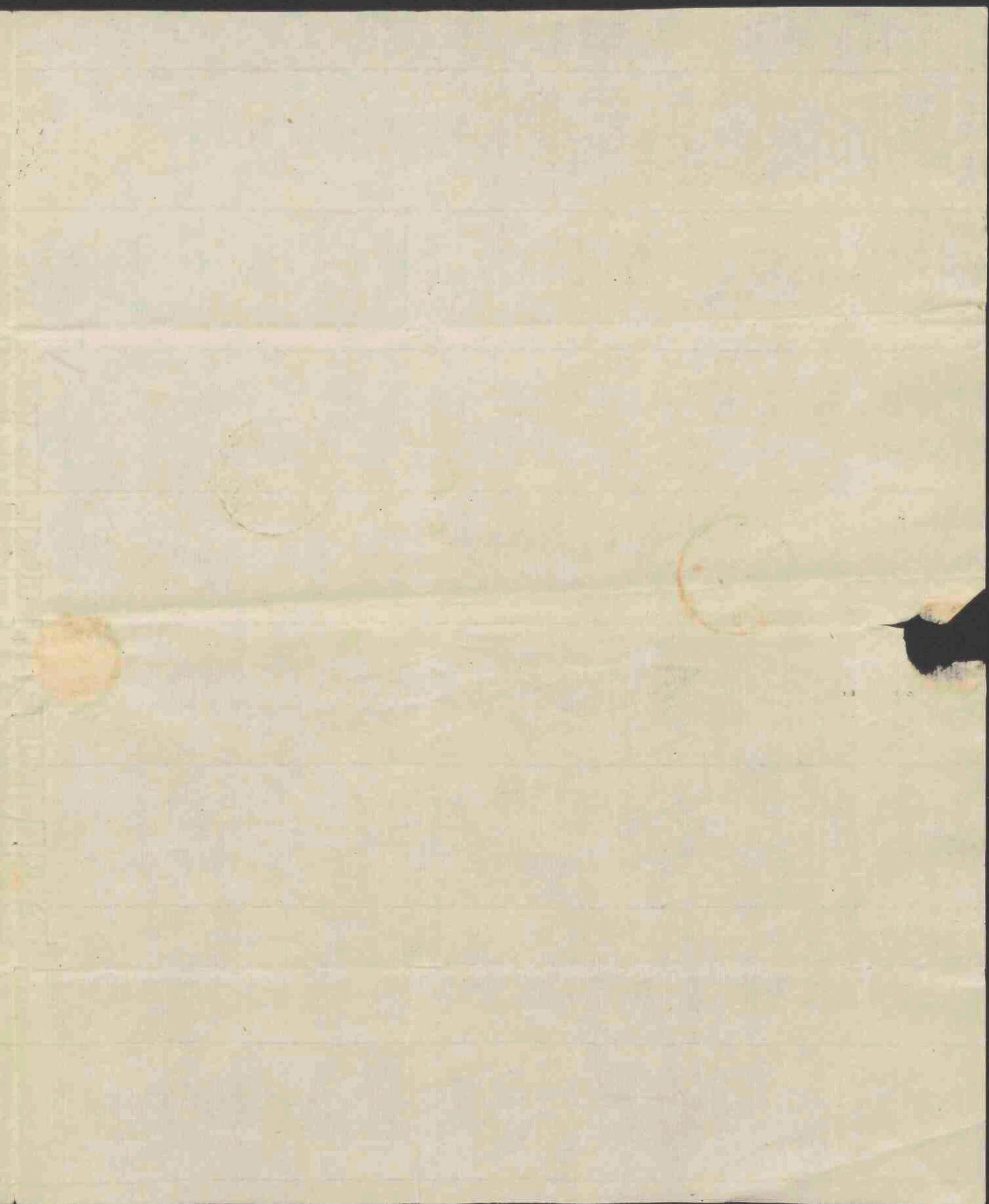
1962 edebor

Rechtskint 1000000.

Wij wend dan Gide noot e noble apphous
My Pader Schil
Zin our Meul eely
Zee kuen

dat du dwaad. in
H van de hui!

Kunt en he- ket
kay kye in rye kye

den Welken van H. C. de Boer

to

Proffessors

BIJZONDER AFD. DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

Waarde ouders.

ik hebbe gehoord dat het geringste loos
 waten gevoel nu oort rykeis u te schrijven
 mijne minden raadde mij aan o ghebede
 mij ootse drongen mij te verwijderen they
 by my knamen zeggen, dat u mij juist
 komen halen aet krankus mij ynde
 nu ben nu te amterdam by den kees
 hebbed o hope dere weer naar o.

o of den volgende.

Renthuizen te gaan, & misfchien te komen
de aet deker ene tot u te komen.
te Renthuizen sullen in de eerste dagen
myne vrienden naar ik was daarna
te Renthuizen zoo dat zoo gemit werd
dien aangaande gezegd was, denigen
gevoelde ik my sedenige. of liever gebod
my de roofigheid de roo te moeten
handelen in deze zaken. met deley
myner vrienden. ik hebbe mij die
gehardt ben geworden omdat ik mij aan
ten my tot nu toe te moeten verbergen houd
~~aan mijn in de toekomst met waax in handen~~
~~daarna alle vrienden~~

Gods nood heeft gedruigen geseeld my
knoeten afscheiden van het heersom
kerkgenootschap: deelen myner vaderse
hoop in gevaar te blyven. Nooddulten hem
in puit hier genomen goet met mij
ni bereede mij & over alle belangen zjner
Zorgzaam. geloof my in lief hebben
en schootram. zom [Gbt edebou.

B
amsterdam 23 nov. 1840.

adret A. Blaasgraves
num 92.

gen

den Wekd. H. v. Bledom
Bo Harding

UTRECHT
RIJKS UNIVERSITEIT
GOLTHUISER STR.

Veel gel. of de oudat.

my gedrongen gezetende te te schrijven hoop in dit onder den
 Dagen des Hooren te mogen doen. ik hadde 3 beroven aan te ge
 Schreuen maar konde niet dan den laat de vlegterende en
 Schrijve dit om te kennen te geuen; dat ik niet ongedachtig aan
 u was. den besij van broeder L. heb ik ontvangen. ook die
 van een. Ik die my aangenaam was. Seg Syn E. dat ik
 heden niet ge wat ik megen te Lion krijgen. en dat ik
 geene selschte gedaan had my niet aflescherden maar dat
 ik tot nu toe geen licht en had. en mij den weg niet
 ik kon te zijn. en wat aangaat het verbroken van de gedane bes
 Coste. heden zie ik wat in givers niet zag. zie ik heden dat
 in gelde ik heb ondert eenens dat niet goed was en ik heb
 tegen andere beters verordeningen die ik mede ondert eenens heb
 dan moet ik de een behouden en het andere laten vallen.
 en vrienden het gebod. Blind worden uitkomst vrees.
 dit is een onoprechtheid of valische eedbrekking. meer het mede
 moet afgesneden het velle behouden worden. nu las men het
 het nummer volmaant. Sinden dit is veel begeerte maar
 niet mogelijk en van niet het doel in dore, 2. o. ues dit

gemeend wordt. al of wij eens herlyk kennid dat in die
neem eenvoudige lezing tot de oude beproefde paden
waare de heer ons heeft gegeven. verbindende ons & u te liden
aan de formulieren van lezing, niet al men te liden
verdringen maar omdat zy om te gereformeerde belijden
in de lezingen van andere denkende, duidelyk
er goed verraken en uit drukken: en ophooren om
het namen van verdringen zoudt den geest dood
id, is het veler noodig te bepalen wat uij belijden ^{de}
ander omdat iden godswaard ghat naar syn eigen
meening. wat er geen sulde deeren, noeren en so sion
leuren o'beur dan ware er ook geen lofsuit noodig
niet waeren voor de raad alst geene ryanden waren.
indien nu om te belijden, en verbint om te lezen andere
denkende, ontbende wordt. het verbindende ontbende
Syn galaten wordt. de lard god gemaakt lezen
de breuk zodat zy niet komt, gelyk reed te voo de sw
kerende de amsterdamsche classis, oordeelde. ^{er wat}
aangaat de onopregtheid aangaan de het punt dit is
zo niet maar gelyk in gescreven heb. en nu leer ge
voo de oude. de god alles. genade en barmhertigheid
leide. leere, voo te en onderleure ons in alle weg
gere ont een hart en een ziv. doe ont uit komen voo
zn naam een o'jaar. sijden in zyne kracht voo het ge
loof. alled o'geren van om te liden niet rait ^{te} zyne
gelore mij is ben in des te eeren weg. naar syn woord
en gellig gemid is het andere. o'it nem the vortuyl te

mogen worden. ik vraag u nogmaals wat onze leer is oer
op hoort in uwe jeugd. Verderen beslyd of nu waan
konen u van wedergeboorte, gebonnen te worden in salom
magt in Christus hand, in de uiterste in het licht, alleen
in nye genade en eeuwige besyde, zick onfermende. I
verhardende oerit by me, van I menschen roel lagen
onmacht. en onbernaamheid tot eenig goed. het geloof
aeseen gifte van Goren. en wat dies meer by verrat in
onze geloofsbelydenis. of die band niet weggenomen
waar ic de in oeffening der kernelyke lichte ontrent
de leer. kaner I morgen niet een leeraar of der
hoel komen die ons den weg rege I mid day die
hem verneert predikt? neere weg heeft het is en te
ganade. I hen verschiellende aangedron worden?
namelyc ter bekeeringe. is het niet de leer der vaderen
tot weere uij terugge moeten. I Gelyking leide dat des
de verbindende kr. vicht op hieed dat by zick dan oon
uyligt zonde geroelen af te scheiden. nu is heb heb
niet gedaan maar de heer leidde mij in. lees I
onze geloof formulieren lieie ouders, byzonder 10.
en 29. uwe belydenis was regt maar. Ij hebben
weggenomen onse sleutelen. onse kernode is veringes
door nieuwe menschelyke bepalingen, Arijdlig tegad
Gods woord. nu weet ik. dat. intalke niet doet des Lee

innigheid en niet is. en nu in mede d'ere gaame heden nu
veronden hebbe en daarom ernstig in u bereelende de
Genade gods en chertel jht den deere. my neemende in
schouw en behou. Offredes

in blyde huyt t'arraden by n. Dobbis. blaemprom
m 92

den Welgeb. Heere B. Lodeboer

Rotterdam

15. B. 26²

P. J. Leedeboer

op intotiel juist even veel als met Moeders verjaardag.

Christelyke groete v. H. aan alle de Broeders & Zusters,
afsonde aan de Balloten; - met verwachting & liefde neem
my

W. Schellinck
P. Ledderbos

Leiden 30 January 1839.

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

verschot 10 linte

Den Heel. Geb. Heer. B. Ledebor
Ridders de Bide v. d. Heel. Leen

1700

Rotterdam

geleent op Doft
van 3/4 1/2

UTRECHT
FR. SIMON
FR. SIMON

Geliefde Vader!

Ned. vroeg my in Uw' Letteren van 25 dezes of ik ook een brief van L. G. had; ik heb geen letter ont. angen; Uw' brief, ik kan het niet vertoemen, extracte by zee, en maakte my gansch ongeschikt om zaterdag of zondag uit te nemen, daar ik juist van middel tot middel komende maatregelen genomen had om aan mijn studentenschap toch wel een cent te maken, en met nieuwe last zaterdag juist eenige boeken daartoe van de Bibliothek wilde halen, maar die brief maakte my geheel ingetrukt; ik schreef zaterdag een brief aan den Doctor om zyne hulp in te roepen, alzo en mijn verzoek aan Vriende des. Christenen L. G. gedaan zonder enig vertoewensel. Scheen te zijn, en almede zonder uitwessel het verzoek aan Bart, te weten om tot myne propositie my geheel buiten deze zaken te houden, dan om niet te haastig te werken te gaan behid ik eerst de brief aan den Doctor tot zondag te laten liggen, Alsd toen wel wat laat en maar kostte daardoor dan ook des avonds by Prof. Claijse, en maandag morgen nam ik de kist besaad en nam myne beerenis v. latje naar Benthuzen, en was er eer ik het vermoedde, en ben nu zeer voldaan alles zoo gelopen is, & dankbaar alles zoo best afgelopen is, ik bleef er 24 uren, en vertoedde heden de half geschrevene brief aan den Doctor & verzond nu deze.

Het resultaat myner reize is dat hoewel ik he niet heb kunnen prediken, ik word my volkomen gerustgesteld ben in de toekomst ten zynen aanzien, dus wel te verstaan ten aanzien de 2 hoofdpunten, en dus, hoe zal ik het best en het papier uitdrukken? gezindheit van hertens en Separatisme.

Hij was kalm, zoo in spreken als handelingen; ik had
het nooit gedacht mijn bezoek zoo bedaard en medezonde
afgelopen hebben, want ik heb hem alles voorgeloopt &
dus met 24 ponders moeten schieten, had een van beiden
misschen niet bedaan geraakt dan had ik misschen een
paar 36 ponders gebruikt, maar 't is alles heerlijk afgelopen,
en musketboom kwam nu niet te pas; - indes musketboom
versta ik natuurlijke kleingheden, byv. dat hij den geheer
ten dag en een nacht dus omtra, echter van voren breed
hangende zoodat ik door mijne byzandheit by mijne aan-
sienst dacht dat het een beef was; - maar 't is mijne
grootte verwondering is die kunnelijkheid verdueren, de
kamer is groot, en in de waarheid te zeggen ik zelfs had
niet over de warmte te klagen. -

Maar nu nog een enkel woord ter toelichting der
hoofd punten, want wilde ik al de punten met de antwoor-
den behandelen dan ware er toch onnoodig mij al wat
schrifts mede te willen. -

Ik ben overtuigd dat ieder die hem hoort, en gelijke
taantes zegt, ten minsten 24 uren hem beduurd gadeslant,
op het minst geeft hem guchtes & terugwender zal gaan
beenderen. -

Wat nu die zoogenaamde bekenings geschiedenis be-
trouft verklaarde hij mij, (alles den geheeren dag extra be-
druurd & kalm), dat hij in Jesus altyd meer verstande
te geloofde dan wel met het hart enz enz, toen ik
hem niss op antwoordde, dat dat op zijn heugt genomen
dat een hart geheel was, waarvanten meeste niet
in den kandel behoude te komen, ik kreeg tot antwoord
dat was mij onmogelyk, enz, zoo veel als, dat 't hart
vol van is, stroomt de mont van weel. -

Ik zeide hem dat Prof. flausje van hem gezegd had
dat hy nooit naar vanc heeft willen luisteren, dat trof
hem; hy zeide mij dat hy het systeem van Prof
flausje

Clanise stied op tafel had liggen, en zich brunt te zijn niet
te verkindig - wat ook daarmede mede - teed - weder moet
de onpartijdig verklaren dat De vishieren ook menschen zijn
en dat op die verklaring v. d. Cl. Clanise nog veel en en anders
zoude afleidingen zijn. —

Daar en begreep v. d. myn gevoel. Slechts myn halve
ghet te volbragen indien ik wat ik noodig v. d. eelde met
g. g. p. d. begin ik met eene inleiding het punt te behandelen
dat ik van het hoogste belang achtte dat hij is de handel
een enkel woord uit spak dan wat er het papere tend
k. d. u. z. y. n. e. g. r. e. e. n. g. e. e. l. e. h. r. e. e. f. i. m. p. n. e. inleiding van dit punt
bevatte ook met het doel om op die wijze mislukken te te
bewerken ik weet dat het toch met helpen zal, maar en,
ik kreeg hier bedaan: "dat is nu met gacht", toen ik wat
bevroegde was het "nu, zeek hoe ik het gaans", en fin de
24 pender brandde les, maar - - - - - hy gaat naar
z. y. n. e. b. e. r. t. a. i. n. e. en myn dezelve overhandegende, zegt hy
"dan u wilt g. d. e. r. i. e. n. e. 3. l. a. a. t. t. e. v. r. i. e. t. i. e. n. s. t. e. k. d. e. n. u. t. h. d. e.
b. u. e. n. e. v. a. n. j. h. a. n. n. e. s. s. d. e. l. a. a. t. t. e. k. e. l. e. r. - - - - - v. r. o. o. n. d.
"g. o. d. s. i. n. d. e. h. e. r. e. s. d. a. n. e. n. i. g. 2. d. i. g. h. e. n. g. e. v. o. o. r. e. n. z. i. g. d. e. z. e. s.
z. a. l. K. e. e. r. s. c. h. m. a. n. z. y. n. d. a. g. m. e. r. - - - - - met eene Throne
+ S. a. n. d. e. g. e. h. o. o. r. d. h. e. l. b. e. - - - - - die Throne s. a. n. d. e. h. e. l. t. e. g. - - - - - de
k. a. t. o. l. e. n. v. e. e. m. a. - - - - - g. e. z. e. h. t. d. a. t. h. y. l. y. P. a. d. e. r. z. e. n. d. e. a. a. n. g. a. n. d.
en de k. a. t. o. l. e. n. z. e. i. d. e. v. a. n. d. e. Throne s. a. n. d. e. "d. a. t. e. r. - - - - -
n. e. r. g. e. v. e. n. d. e. n. C. h. r. i. s. t. e. n. ??" —

By een gesprek waarin ik hem zeide dat iedereen het
veroordeelden (h. u. t. e. - z. y. n. e. k. u. d. d. e. en menschen van menschen
doorzigt), en hy toch moest begrypen de myshet met in
pacht te hebben, en kreeg op myne vraag, noem my dan
"mannen met koppes", die ik niet gevondde" kreeg ik
wel eerst eenige teksten, maar a. a. n. d. e. r. g. e. n. d. e. "noem my
"dan iemand" werd D. V. Ham gevondde, a. g. o. u. v. e. r. n. o. —

voort mijn broeder te vermoeyden was er my den eek minder
aan elkander kinderen hebben.

Ik heb hem ook gezegd dat ik begreep dat hy zinnen
over tot zyne kudde moest bepalen, de zielzorg over
zyne broeders en zusters aan de Püttendamsche Predikanten
moest overlaten, & dat hem, den leyn niet pastte welke hy
en de lief aan myn waardigen Heer Hugenholtz gevonden had
dit laatste moog ik zeggen, want het is bekend, en ik had
het van gewin, hoe die dat weet, weet ik niet, maar ter zake,
hy viel my nu in de rede, en verontschuldigde zich dooregens
zelf bedand, zeggende omdat ik u geheel voel, en nu

hy schreef zulks ter eene zijde daartoe toe dat
hy niet eerst gederen had, maar geantwoord had, en dat
men in Püttendamsche - Scheen te denken - niet andere voor
den dat het hem in het verstand begon te kappen; - nu
alles eens ter zijde gezet, dus ook dat hy zelve de oorzaak
is van alles, & van alles van waar & inwaer hij de groo-
ting over hem gezegt, den vraag ik a welk een geval zulke
eene gedachte by elk mensch moet veronzaken, dat ieder
zich deze vraag bedaant doe; - ik wensch voor my nu al
het vooze zoo veel mogelijk te vergiten, & wat moedig is
met den mantel des lofde ontrent hen te bedekken, maar
gelooft dan ook dat netrouwen, volkomen netrouwen, en
dit is zigt u ooral, zoudde toekent getoond, by ieder mensch
& vooral of dus ook by hem niet anders dan zeer heilzaam
kan & zal werken. —

Er is een mannetje in het dorp dat ik gelooft, indien ik
wel zie, dat my vooral in het ong moeten hoeden, die ik hetitel
"de trompsettes van Benthuizen", en wel de plattolandsheid,
"meester Simons", ik daer kan aan het meeste doen, en zal
my om belang derzake dan ook die tijd & moeite getrouwen
hy kent alle de de Leiden, en hoewel ik hem niet ver-
deelt, & in zijn geval wellicht niet anders zoudde gehandeld
hebben, beschouw ik hem ja is hy de oorzaak van alle
die mannetjes te Leiden - onder Puppentoren, over Leiden naar
Amsterdam & verder; ik heb hem verzocht my met eene
visite

15. B. 26²

H. (of K.?) Simons

Benthuizen, den 20 November 1840.

Wetste van Gelovde Heer!

Uweds geroede letteren vanden 16: dater zijn my geweest. Ik heb uit dezelve gezien, dat Uwde den toestand van Synb: uwe. broeder beschouwt als een mania religiosa. Ik be. wel zeer gezond dat gevoelen met Uwde te deelen. - De handelingen van Syn Welken Schynen dat ook te rechtvaardigen. - Het zy my nogthans vergund dezelve uit een ander oogpunt te beschouwen. Het goddrag van Synb: uwe broeder, dekt een, geringe tyd daer het vermoeden ontstaat, dat Syn Welken zich een, ranghang heeft willy, verzekeren; - en dat Syn Welken niet ongelukkig is in de toestand van de middelen daartoe, hoe extravagant die ook zijn, en hoe ook die ook dan monomanie dat denken, dat licht niet te niet komt. De handelingen van Synb: uwe broeder zou de, den slechts bewijzen dat Syn Welken, Syn bode kent, en meesterlyk de loon moet te wette om te. te bekegen.

Ik beke, Wetste Heer! dat deze beschouwing ons tot ongunstige gevolgtrekkingen kunnen leiden, te aanzien van het karakter van een, man die my kennde, voor iemand die zich steeds met ernst toelegde op de bestrijding zynner gebreke. - Maar

kan men iemand die, begonnen zijnde zich te loo- te bedwingen,
nu een digt met zulke torens anders te doen nog wel een
krankeuning verklaren? -

Deze bedenkingen konde, my, bij myne geringe ervaring in
deegelyke gevallen, terug, om als genuskundige een verklaring af
te geven van Sman's krankzinnigheid, terwijl ik die bedenkingen
ook maar als zo-danig wil geacht hebbe.

Mijnheer Wootman heeft my verzocht UWEd hare gracie
te doen!

Ik verzak myne complimente aan UWEd familie; - terwijl
ik de Eer heb my met de meeste hoogachting te noemen

Wilt de te vergeluude - Heer!

UWEd Dienstvriendige Dienaar

K. Simon.

15. B. 26²

P. Vlasveld

Veldhuizen den 28 November ⁽²⁴⁾ 1840

Weder. Heer!

Uw l. verzoek neem ik de pen weder op om
zoo veel mij doentlijk is, aan uw l. verzoeken te
voldoen, dan waar uw l. zooveel zij bevinden,
hoe zijn l. vaart, is mij niet mogelijk te schrijven,
want de geringste oorspronkelijk, zijn zoo uit een
lopende, dat er niets met zekerheid van te
zeggen is, alleen kan ik uw l. mededeelen, dat mijn
l. uit de mond van veldhuizen vernomen
heeft, dat zijn l. op Boelgraven, geweest was,
en zoo wij vermoeden, gespatteerd. Woensdag door
veldhuizen zelf, naar toe gebrantportend
zonda zijn, dan, veldhuizen het bezit van veldhuizen,
donderdag van daar weder wat verbrooken,
en dat zijn l. die woensdag, niet te goed worden
zijn, zoo zijn l. vrienden. Uw l. toen berigt
hebben, dan ont vermoeden is wel, dat
zijn l. zig tot de Heer Bidding, te goed, zal
begeven, eek, ten toe dat zij het zijn. Slecht
altemaal. Dit is, ik verbrone. Stellig
dat zijn l. vrienden, nammentlijk die, welke
gespatteerd woensdag, bij uw l. geweest zijn.

W. C.

Wel bekend zullen zijn. Maar zijne zij bevindt
dan dat blijft altijd een geheim voor ons.
Dan Twee Midelag kreeg ingetij - toevallig zag
te weten van een onbekende koopman
met Manufacturen dat die - zijne gepastte
Donderdag in de Scheut van Amsterdam had ont-
maakt. en daar ook bij ons het gerucht dat zijne
met alle de afscheide van predikanten te Am-
sterdam bij zijne Majesteit de Koning ter gelegen-
heid van het huwelijksfeest op de Audientia
te komen. en daar dan hierna Gelang. aan
zijne Majesteit voor te dragen. dan wij zijn van
de Onjuistheid van die geruchten te veel overtuigd
van den anderen veel geloof te hebben.
Eten komt het ons dan nu nog al waarschijnlijks
voor dat zijne tanch in Amsterdam Tonde zijn
Intellecten moet ik wel herinneren. een Ogen van
Benthuizen iets te willen informeren omtrent
deze zaken dan alleen. de Schoonmutter. voffhock
Goetler. en de Heer Limont. verder is hij niemand
bekend van die uw. Bekend zijn. of zij zijn het
in een Meerdere of mindere mate met uw.
Dood een en zullen dat uw. tag in deren mit Leiden
Zoo als gepastte. Woensdag duidelijke gebeten
is.
in hooge. dat het de algode God voor uw. Zoo wel
als

als voor de Gemeente ten Betre - zal doen afloopen
en met de verzekering dat zoo spoedig er een gene
- grond geruigt van het verblijf van uw E. door bekend
magt worden - ik het uw E. duidelijk zal doen melden.
Noemen ik mij

uw E. dienaar en vriend

J. W. H. de Vries

BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT

De Weledele Heer

De Heer B. Leckerker

op het haringvlied

te
Wierden